

తెలుగులో వెలువదుపున్న
ఎక్కు హస్యమాన పత్రిక

హస్యమాన

రంపూర్ణహస్య మార్ పత్రిక

అగష్ట-2020 ₹ 20/-

సెంటర్ అట్రాక్షన్
క్రిక్ట్ క్రిక్ట్ క్రిక్ట్

జట్టు- క్యాప్చన్లెస్
కార్బూన్ పెట్టి ఫలితాలు

బాచి అవార్డు-2020
కార్బూన్ పెట్టి ఫలితాలు

సాంఘిక జీవితాన్ని ప్రోటోటిప్ స్టోర్క
కార్బూన్ పెట్టి ఫలితాలు

తెలుగు తల్లి-కెనడా వారు నిర్వహించిన
కార్బూన్ పెట్టి ఫలితాలు

ప్రముఖ హస్య రచయిత
కండ్కకుంట శరత్ చంద్ర గాలితో
ముఖ్యముఖీ

మన హస్య కథల పేరీలీ

మనీ హస్య కథల ఏటీ

శ్రీ దండెంరాజు ఫాండెషన్, బెంగళూరు
స్థాపక నిర్వాహకులు శ్రీ డి.ఎన్. వి. రామశర్మగాల సాజిస్యంతో
హస్యాంధ్ర నిర్వహిస్తున్న

|| ఈ మనీ హస్య కథల ఏటీకి అందలకీ ఆహ్వానం! ||

మొదటి బహుమతి	రూ. 3,000 + సర్టిఫికేట్
రెండవ బహుమతి	రూ. 2,000 + సర్టిఫికేట్
మూడవ బహుమతి	రూ. 1,000 + సర్టిఫికేట్
ప్రత్యేక బహుమతులు(12)	రూ. 500 + సర్టిఫికేట్

నిబంధనలు:

- ♦ డి.టి.పి. చేసి పంపేవారు A4 పేజీ దాటరాదు.
- ♦ ప్రాతప్రతి రెండు A4 పేజీలు దాటరాదు.
- ♦ సుస్నేహమైన హస్యంతో పాటు ఏదైనా సామాజిక అంశం ఉంటే భాగుంటుంది. కొసమెరుపు హస్య కథలకి ప్రొటిం కాబట్టి ప్రాముఖ్యం ఇవ్వబడుతుంది.
- ♦ కథ ఇంతకు ముందు ఎక్కడా ప్రచురించబడలేదని, ఏ పత్రిక పరాశిలనలో లేదని, కావీ కాదని హస్మి పత్రం ఇవ్వాలి.
- ♦ మీ కథల ఐవల పేజీలోనే హస్మి పత్రం, ఐరునామా రాయాలి. విడిగా పంపకండి
- ♦ విజేతల వివరాలు అక్షోబర్ హస్యానందంలో ప్రచురించబడతాయి.

మీ కథలు ఈ కింద మొయాల్కి పంపవలెను.

hasyanandampoteelu@gmail.com

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆభారు తేది: **సెప్టెంబర్-10, 2020**

ఏదైనా సందేహాలుంటే సంప్రదించవలసిన ఫోన్ నెంబర్- 9849630637

ప్రభుత్వక చరువుల్లో... అప్పుత్వక చరువేంటాయి...

హస్యానంద

సంపుర్ణమైన మార్గ పత్రిక

సంపాదకులు: రాము.పి

ఆగష్టు-2020

18 వ సంవత్సరం ♦ 194 వ సంచిక

Publisher & Editor- Ramu.P

Full Pillar- Bnim

Well Wishers:

Tanikella Bharani

Dr.Sudarsan

K.V.V.Satyanaarayana

Mallik, Sanku

D.J.P

P. Ramalakshmi, 9440304993

Perpetuals

A.Dayakar, Ramakrishna,

Lepakshi, Bannu, Krishna

Bachi, Nagisetty, Nagraj, Venkat

సంవత్సర చందా

రూ. 300/-

2 సంవత్సరాల చందా

రూ. 500/-

(పోష్టర్ చార్ట్ లతో)

Editorial Office: **HASYANANDAM**

8-215/4, Near Ramalayam,

Po: YERRABALEM-522 503,

Mangalagiri Mandal, Guntur dist.

Ph : 9849630637

email: hasyanandam.mag@gmail.com

Hyderabad & Secunderabad Distributors:

Charminar News Agencies,

1-6-176/1, M.G.Road,

Secunderabad, Ph:8179627830

Hyderabad. Ph:8919181332

ఓ చక్కటి చిరునవ్వే

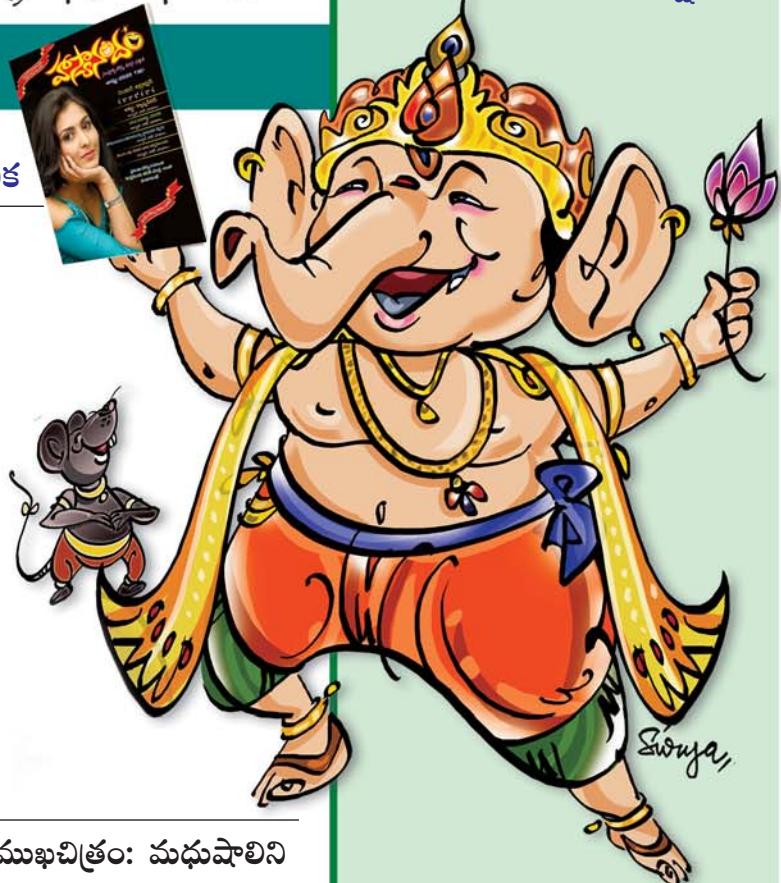
ప్రతి ఇంటా అందమైన ఉపోదయం!

హయ్...సానందంగా...

హస్యానందం అభిమానులకు...

ఆప్టులకు... సన్నిహితులకు

వినాయక చవితి శుభాకాంక్షలు

ముఖుచిత్రం: మధుషాలని

విఘ్నులే తొలగాలని...

విజయాలే కలగాలని...

నవ్వుల నాయకుని మోల...

విస్మివించుకుండాం....

హస్యానందంగా ఉండాం!!!

-రిము.పి

గమనిక:

ఈ పత్రికలో ప్రచురింపబడే వ్యంగ్య, హస్య రచనలు, కార్పూస్సు కేవలం హస్యం కోసం ప్రచురించినవి మాత్రమే. ఏ వ్యక్తిని గాని, సంఘని గాని కించపరచాలన్నది మా అభిమతం కాదు. ఈ పత్రికలో ప్రచురించిన రచనలన్నీ ఆయా రచయితల వ్యక్తిగత అభిప్రాయాలు మాత్రమే.

Smile in every page Satisfaction in every smile

ఎక్కడిక్కడ ఏ ఏ నవ్వులన్నియే...

కథలు

కామేశం... కప్రిపాయింటూ!	-సూరంపూడి విశ్వం	-18
వాహిక	-మేదా మస్తన్ రెడ్డి	-28
చచ్చింది గోరె	-గంగాధర్ వడ్డమన్నాటి	-43

సీరియస్

సుందరి-సుబ్బారావు	-మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి	-12
ఇందు చందు-నవ్వులవిందు	-కండకుంట శరత్తచంద్ర	-22
దెయ్యాల కొండ	-కోలపల్లి ఈశ్వర్	-46

శీర్షికలు

తర్వారావు కథలు	-గంగాధర్ వడ్డమన్నాటి	-38
----------------	----------------------	-----

కార్యాన్ శీర్షికలు...

సిసీటూన్	-4	కింకారావం	-24
రాజీ'టీ'యం	-5	చిత్రపటిసం	-25
నవ్వులబడి	-6	ఆఫీస్ టూన్	-30
ప్రింట్సాపరిక బహుమతులు	-7	సైలెంట్ స్టోర్	-44
శంకర్గాల రేభాలీస్సులు	-8	మిస్టర్ కాక్	-45
బుజ్జి పానుమా!	-11	మన జనాలు	-48
అదన్నమాట	-14	ఈతరం కోడలు	-49
టీంకు	-15	పూత్తచర్ పంచ్	-49
రాజాధిరాజరాజమార్ఱండ	-20	కిక్కిక్కిక్కిక్కి...	-51
లాఫింగ్సిల్	-20	బి బెట్టి తార్పాన్	-52

కథలకు బొమ్మలు - దయాకర్, కృష్ణ, వెంకట్, చైతన్య, మాధవ్

తుమెల త్రయోకతలు

గొప్ప 'పెన్నిల్ పోరైటర్'

9

కోనా కాలంలో కాలాష్టమం కోసం కమదియన్తో కాపెడీ కబ్బర్

26

ప్రముఖ హస్య రచయిత కండ్లుకుంట శర్కీ చంద్రగాలతో ముఖాముఖి

34

బాచి లవార్ట్-2020

కార్యాన్ పాటి ఫలితాలు

16

శ్రీ గస్సువరపు సంస్థాని సత్యనారాయణ మూల్ గాలి స్క్యూరక కార్యాన్ పాటి ఫలితాలు

21

సామయాజుల శివరామయ్య ప్రామపతి స్క్యూరక కార్యాన్ పాటి ఫలితాలు

32

జిప్పు- క్లోప్పన్లెన్ కార్యాన్ పాటి ఫలితాలు

39

ఈ సంచికలో కార్యాన్స్టులు

- ◆ జయదేవ్
- ◆ ఉత్తమ్
- ◆ సుభాని
- ◆ సరని
- ◆ లేపాణ్ణి
- ◆ బాచి
- ◆ బన్ను
- ◆ రామశ్రీ
- ◆ రామ్సేము
- ◆ గాంధి
- ◆ నాగిటెటీ
- ◆ నాగ్రాజ్
- ◆ కృష్ణ
- ◆ సాయికృష్ణ
- ◆ హరగోపాల్
- ◆ కామేష్
- ◆ ఆదినారాయణరావు
- ◆ చక్రవర్తి
- ◆ శ్రీ
- ◆ దాన్
- ◆ పెండేల
- ◆ వినోద్
- ◆ వేఱు
- ◆ కళాధర్
- ◆ అర్జున్
- ◆ కాశ్యవ్
- ◆ నాథ్
- ◆ దౌర్శలీ
- ◆ శ్రీధర్
- ◆ జైదాని
- ◆ శరత్తబాబు
- ◆ జెన్నా
- ◆ శ్రీధర్
- ◆ విన్నుకోట
- ◆ అంజని

సిసీటూన్

మార్చి లో వచ్చినపుడు గడ్డం పెంచుకురమ్మన్నారు
ఎంత కావాలో కట్ట చెప్పిస్తుండి!!

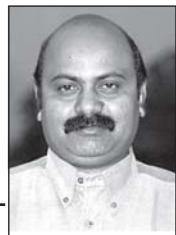

BANNU*

జంకా...
పాటిల్లో
గెలుపొందిన
కార్యానిస్టులు

రిజెక్షన్స్

-సుభాన్

మన తెలుగు కార్యానిస్టులు కరోనా మహమృతిపై
సంధించిన కార్యానాస్తాలతో

కరోనా కార్యాన్నల్లు పుస్తకం విడుదలైంది.

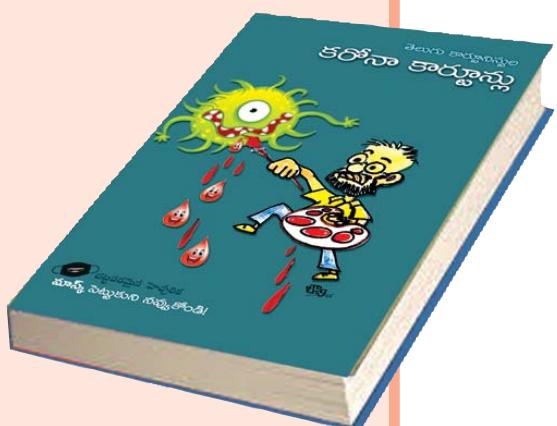
నవ్విస్తూనే ఆలోచింపజేసే కార్యాన్తతో పాటు,
జాగ్రత్తలు, పరిణామాలు మొదలైన అంశాలతో
రూపుదిద్దుకున్న ఈ పుస్తకం అందరికి నచ్చుతుంది.
మరి మీకు ఈ పుస్తకం కావాలనుకుంటే

150 రూపాయలు పంపించండి!

(120 రూపాయల విలువ గల పుస్తకం
మీకు 100 రూపాయలకే + కొరియర్ చార్ట్లు)

వివరాలకు ఈ ఫోన్ నెంబరుకు సంప్రదించండి!

బాచి-9 8 4 8 9 9 2 4 3 3

కార్యాన్లు: 310

పేజీలు: 160

వెల: రూ. 120

◆ శాంతికుమారి, విశాఖపట్టణం

జులై హస్యానందంలో ప్రచురించిన కథలు చాలా బావున్నాయి. విభిన్నమైన ఇతివృత్తాలతో నవ్వులు కురిపించిన ఈ కథారచయితలకు అభినందనలు. అలాగే ఈ సంచికలో ప్రచురించిన కార్పూస్లు నవ్విం చడంలో సఫలీకృతమయ్యాయి... అయితే బయట ఎలాగూ కర్తొనా గొడవలతో సత్కమతమయ్యతున్నాం... మళ్ళీ కథల్లో, కార్పూస్లలో కూడా దీన్నే తలచుకోవాలా అనిపించింది. దయచేసి ఆ గొడవ కాస్త పక్కనెట్టండి సార్!

◆ బి.ఎస్.ఆనంద్, ముంబై

హస్యానందం ఈ మధ్యనే ఆన్‌లైన్లో మాసాను. చాలా బాగుంది. ఇన్ని కార్పూన్ శీర్షికలు ఉన్న తెలుగు పత్రిక ఇద్దాక్షటే అనిపించింది. ప్రముఖ కార్పూనిస్టులందరూ పాల్గొంటున్నారుంటే పత్రిక మీద వాళ్ళ అభిమానం తెలుస్తూనే ఉంది. ఇంత మంచి పత్రిక ఇన్నాళ్ళు మిన్ అయినందుకు కించిత్ బాధపడ్డను... పాత పత్రికలు అందు బాటులో ఉంటే పంపగలరా?

◆ శ్రీకాంత్ రెడ్డి, నెల్లూరు

హస్యానందం జులై సంచిక బుక్‌స్టార్లో చూసి ఆనందంతో గంతు లేసానంటే నమ్మంది! అయితే గత రెండునెలల్లుండి కూడా పత్రిక వస్తోంది అన్న పొపతని మాట విని ఖంగు తిన్నాము. ఏ పత్రికలూ రాపట్టేదు కదా అని బుక్‌స్టార్ వైపేవెళ్ళులేదు (పోలీసులు వెళ్ళనియ్య లేదు). మూడు పత్రికలు పట్టుకుని హస్యానందంగా ఇంటికి చేరాను.

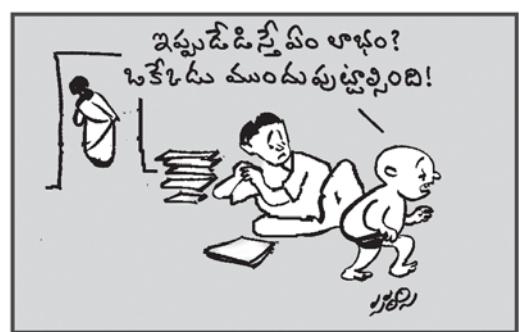
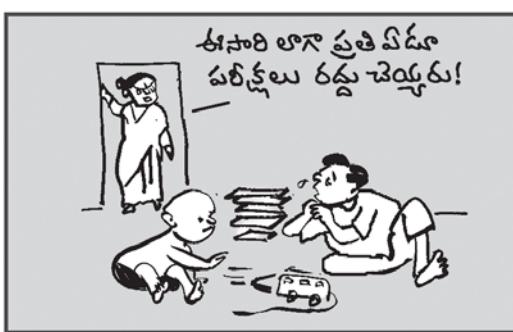
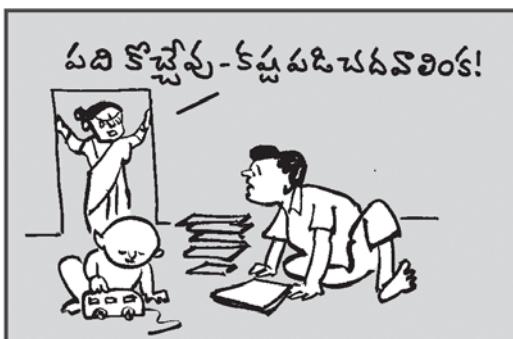

◆ రాచకొండ సీరిస్, అనకాపల్లి

హస్యానందం జులై సంచిక ఆనందంగా అందు కున్నాం. పత్రిక చాలా బాగుంది. మీ కృషికి అభినందనలు. ముఖచిత్రం మీద జయదేవగారి కార్పూన్ చూశాక నిజమే అనిపించింది. గేటు ముందుకు వచ్చిన వాళ్ళను కూడా లోపలకు రమ్మని పిలిచే దైర్యం లేకుండా బ్రాతుతున్నాం. ఇక కాకి అరిస్తే చుట్టాలేవరు పస్తరో చెప్పండి... వచ్చినా లోపలకు రానిస్తామా? దగ్గరే చాలా... వాళ్ళే పరుగెత్తుకుంటూ పారిపోరూ?! ఇక చివరి పేజీలో దొంగతనంగా టిక్కెట్లు కొన్నందు పలన కోరికలు తీర్చాయో లేదో అనే అనుమానం సమంజసంగా అనిపించింది. దొంగతనంగా దేవుని దగ్గరకు వెళ్ళకండ్రా-అని అరిచి చెప్పాలనిపించింది. తర్వాత కథలు చందమామా భేతాళకథలను తలపింపచేస్తున్నాయి. మొత్తంగా హస్యానందం మాకు అనందాన్ని పంచి, పెస్సు లేకుండా కాలం గడిపేలా చేసింది.

◆ కళ్యాణి లక్ష్మీజ్ఞా, శ్రీకాకుళం

హస్యానందం జులై సంచిక చాలా బాగుంది. ముఖ్యంగా చివరి పేజీలో కార్పూనిస్టు కృష్ణ ప్రశ్నలకు గుండు సుదర్శనం జవాబులు నిజంగా పంచింగ్కగా ఉన్నాయి. ఇక ఈసంచికలో ప్రచురించిన బుజ్జిహనుము, తన తెలివితో నక్కని బుర్రికి కొట్టించి ‘గుడ్లు’ కాపాడిన విధం ముచ్చట గొల్పింది. పత్రిక మొదటి పేజీ నుండి చివరి పేజీ వరకు కురిపించిన నవ్వులు మాకు ఎంతో ఆసందాన్నిచ్చింది. ఇంత మంచి పత్రిక నిర్వహిస్తున్న మీకు అభినందనలు.

ఈ నెల ప్రోత్సాహక బహుమతులు

కార్యాన్నని ప్రాణంగా ప్రేమించిన శ్రీమతి వాదీవి జ్ఞాపకార్థం కార్యాన్ కళని ఆరాధిస్తున్న కార్యానిష్టులకు వాదీవి పురస్కారం- ప్రతినెలా ఒక కార్యానిష్టుకి 1000 రూపాయలు & ప్రశంసాపత్రం

శ్రీ వాదీవి విశ్వేష్వరరావు గారు

అందజేస్తున్నారు.

ఈ నెల పురస్కార గృతిత - సాయకశ్శ

ది బెస్ట్ కార్యాన్ అఫ్ ది మంత్ !

ప్రోత్సాహక బహుమతి: రూ.1000/-

మన కార్యానిష్టులను

ప్రోత్సాహించాలనే సదుద్దేశంతో

కార్యాన్ ఇష్టులు

శ్రీ కె.వి.వి.సత్యనారాయణగారు

ప్రతి నెలా వశిష్టానందంకు

వచ్చిన కార్యాన్లలలోంచి

ఒక మంచి కార్యాన్కి

రూ.1000/-లు బహుమతిగా

ఇస్తున్నారు.

ఈ నెల బెస్ట్ కార్యానిష్టు-
దిరస్తి

కార్యాన్
52 వ పేజీలో

కార్యానిష్టు శ్రీ జె.ఎస్.ఆర్.

(జై. శ్రీరామచంద్రమాల్కి గారు)

వాల తల్లి దండ్రుల

జ్ఞాపకార్థం

కార్యానిష్టులను ప్రోత్సాహించాలని

ప్రతినెలా 500 రూపాయలు బహుమతిగా ఇస్తున్నారు.

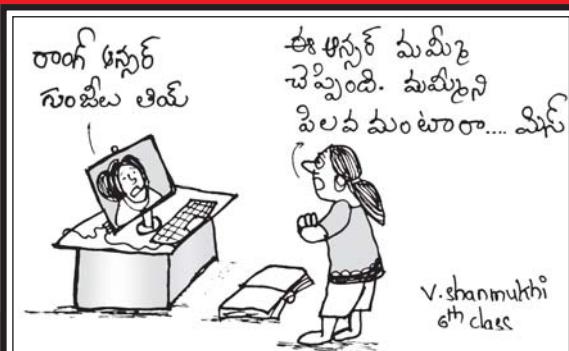
హాస్యానందంకు ఈ నెల వచ్చిన కార్యాన్లోంచి ఒక మంచి

కార్యాన్కి ఈ బహుమతి ఇవ్వబడుతుంది.

ఈ నెల బహుమతి వాందిన కార్యాన్

మామిడి నాకు ఇదో పురచయం.
జుచ్చింది తేమకుంటాలు. కుడికిం
కొవుకు గుంతే లెప్పుటు.....

ప్రవర్ధమాన కార్యానిష్టు పురస్కారం

ప్రతి నెలా వశిష్టానందంకు

వర్ధమాన కార్యానిష్టుల నుంచి

వచ్చిన ఒక కార్యాన్కు 116 రూపాయలు

ప్రోత్సాహక బహుమతి ఇవ్వబడుతుంది.

ఈ నెల ప్రవర్ధమాన కార్యానిష్టు - వి.ఏస్.ఐ

Happy Birthday

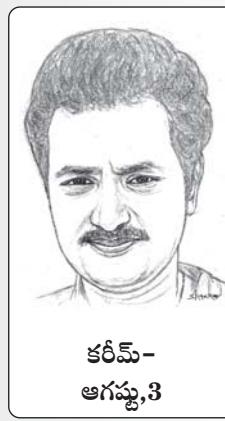
శంకరాగ రేఖాశ్రీముఖ

శ్రీధర్ -
ఆగష్టు, 1

సువర్ణభాగవతి -
ఆగష్టు, 11

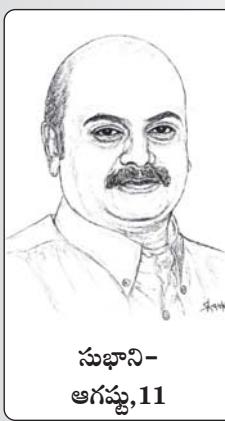
కరీమ్ -
ఆగష్టు, 3

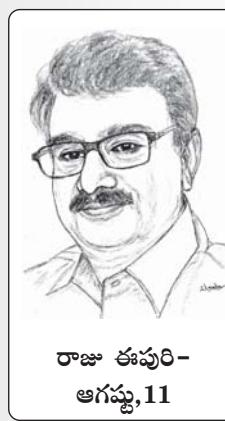
కన్నుజిరావ్ -
ఆగష్టు, 3

టి.బాస్కర్ -
ఆగష్టు, 6

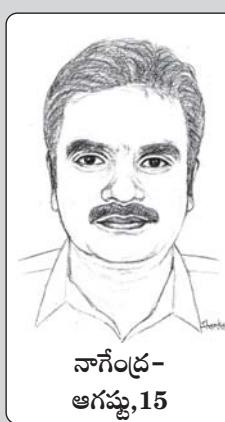
సుభాని -
ఆగష్టు, 11

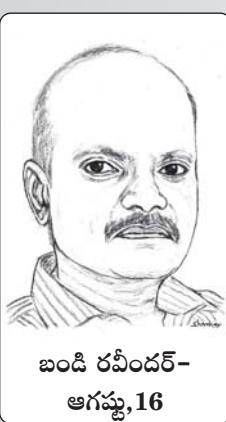
రాజు తపురి -
ఆగష్టు, 11

గాలిశెట్టి -
ఆగష్టు, 14

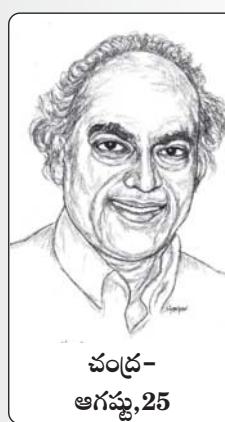
నాగేంద్ర -
ఆగష్టు, 15

బండి రవీందర్ -
ఆగష్టు, 16

హరివెంకట్ -
ఆగష్టు, 22

చంద్ర -
ఆగష్టు, 25

నాగిదెవ్ -
ఆగష్టు, 29

‘ఆగష్టు’ లో పుట్టిన కార్యానిష్ట్ మిత్రులందరికి జన్మదిన శుభాకాంక్షలు. -చోస్యానందం

(అక్షజ్ఞవారి ‘మన కార్యానిష్టుల రూపురేఖలు’ సౌజన్యంతో)

గొప్ప ‘పెన్సిల్ పోర్ట్రేట్’ శంకర్

చిత్రకళలో ఆయనది తనదైన మార్గం.

కంప్యూటర్ మౌన్ కదం తొక్కుతున్న కాలాన - చిన్నపుడెప్పుడో పలకా బలపం తరువాత, బడిలో రాసుకోదానికి వాడే మామూలు ‘పెన్సిల్’నే చేతబట్టి, ప్రమంచ ప్రభూతుల నుండి పక్కకు వచ్చిన ఆత్మియునీ వరకూ తన గీతలతో ప్రాణప్రతిష్ఠ చేసి ‘పెన్సిల్ పోర్ట్రేట్’ ఆర్టిస్టుగా ఎందరి మనునలనో చూరగొన్న ‘శంకర్గారు - అదే శ్రీ సత్యరాజు శంకర నారాయణ గారు ఇక లేరు అన్న వార్త... జూలై నెలలో పరీక్ష వేళ పెన్సిల్ ముల్లు విరిగి పోయినంత బడిపిల్లవాడి భాధనగదోసింది అందరిలో.

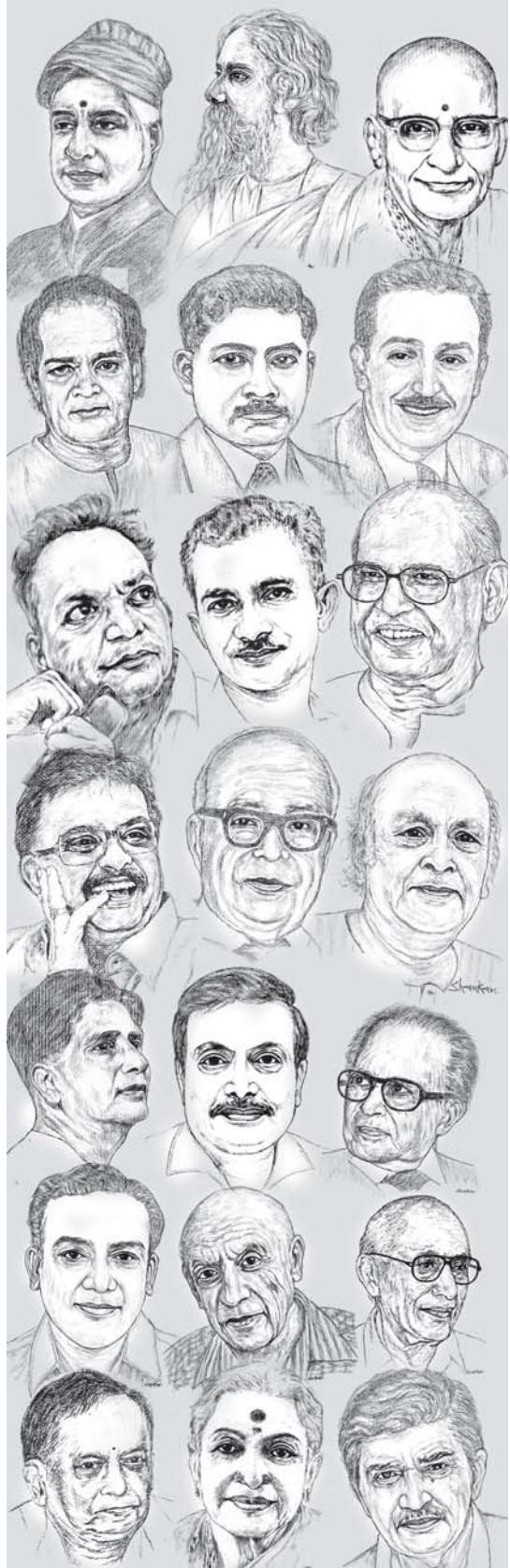
ఆయన బాపు తమ్ముడు.... కానీ అన్నగారే కొంతకాలం తమ్ముడు ‘శంకర్’ పేరును తన బొమ్ములకు వాడుకున్నారు కదా మరి!

1963లో ఆంధ్ర సచిత వారపత్రిక కార్పూస్ పోటీ పెడిటే - ఈ తమ్ముడు వేసిన కార్పూన్కే ఫ్స్ట్ ప్రైట్ వచ్చింది. (పిలక ప్రాహ్లాదు కుక్కను తరుమబోతుంటే విల్లి అడ్డం వచ్చిందని ఆగిపోయినట్లు వేసిన) ఆ కార్పూన్ అచ్చు వేసిన ‘ఆంధ్రపత్రిక వాళ్ళు’ వారం వారం నేయమని కోరగా, తమ్ముడు తనకంత సీన్ లేదని అన్నగారు జెట్లన్నే వేసిన్నే నింపుతూ, పది పదిహేసు వేసి, ఆ తర్వాత ఆకాశవాణి ఉద్యోగంలో చేరిపోవడంతో - అన్న బాపుయే తమ్ముడు ‘శంకర్’ పేరుతో ఆంధ్రపత్రికలో బొమ్ములు వేసారు కొంతకాలం!

ఉద్యోగరీత్యా మధ్యాను, తిరునల్పేలి, విజయవాడ, విశాఖపట్టణం, గుల్బర్గా ఇలా త్రాన్స్స్స్ ఫర్మ మీద తిరుగుతూ ద్వాబీ అఫీసర్గా చేరిన శంకర్ స్టేషన్ డైరెక్టర్ హోదాలో ఆకాశవాణిలో 1995లో రిటైర్మెంట్ అడపాదడపా తప్ప బొమ్ముల జోలికి వెళ్ళక - తాను రిటైర్మెంట్ పెన్సిల్ చేతబట్టి జాతీయ, అంతర్జాతీయ ప్రముఖులయిన వివిధ రంగాలకు చెందిన వారెండరెండరినో తన పెన్సిల్ గీతల్లోకి అధ్యాతంగా దింపి, వేలాది బొమ్ములు సంతరించారు.

- సుధాకర,
9849297958

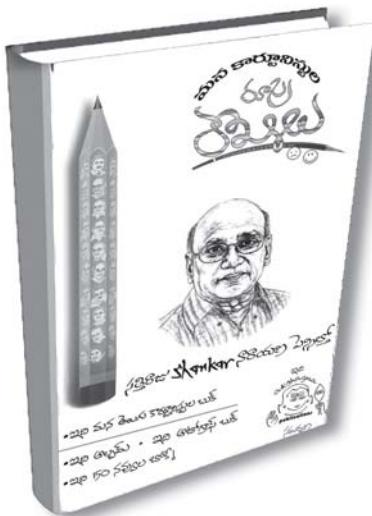
“నీ బొమ్మల్లో కళ్ళు మాట్లాడుతాయిరా!”
అని అన్న బాపు చేతనే ప్రశంసలు అందుకోవ
దమే కాదు, అన్నగారు సూచించిన ఎందరెం
దరినో తన లేఖల్లోకి చేర్చి చిత్రించానని
ఆనందంగా చేప్పేవారు.

శంకర్గారు వేసిన ప్రముఖుల పెన్సిల్ రేభాచిత్రాలు - ‘కలంరేభలు’, నాదరేభలు’, హసరేభలు’ వంటి పుస్తకాలుగా రూపొందడం మాత్రమే కాదు, ఆయన వేసిన చిత్రాలతో సింగపూర్, మలేసియా, పాల్ఫూట్, బెంగ శూర్, మైసూర్లలో పలు ఎగ్గిబిషన్లు కూడా జరిగాయి. ముఖ్యంగా అపురూప సంగీత కళామూర్తుల బొమ్మలను శంకర్గారిని జీవిత సాఫల్య పురస్కారం (లైఫ్‌టైం అచీవ్మెంట)తో, ముప్పేవేల రూపాయల సగదతో సత్కరిం చింది. ‘మన కార్బూనిస్టుల రూపేభలు’ గ్రంథంగా సంతరింపవేసుకున్నమాటే ఆయన చేతిచలవే!

ప్రతిష్టాత్మక బాపుగారి పేర ఏర్పడిన ‘అవార్డు’ బాపు తమ్ముడిగా కాదు ఒక ప్రముఖ చిత్రకారుడిగానే ఆయనను వరించింది. తనకు ప్రేరణ అన్నయ్యేననీ, రిటైర్యాక్ట తన శ్రీమతి ప్రోటొపాపంతోనే ఇన్నిచేల బొమ్మలు వేసాననీ అన్నారాయన. అదౌక అపురూప సందర్భం.

‘శంకర్’ 1936 ఫిబ్రవరి 20న పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా నరసింహరంలో శ్రీ వేణుగోపాల రావు, సూర్యకాంతమ్మలకు కలిగిన ఒక అమ్మాయి, నలుగురు అబ్బాయిల్లో మూడో అబ్బాయిగా పుట్టారు.

బాపుగారు తన తోడిది తన లోకంగా బొమ్మల ప్రపంచంలో విపరిస్తుంటే, ఇంటి చిన్నా చిత్రకా పనులన్నీ శంకర్గారే నిర్వహించే వారట! అన్నయ్య బాపు ముందు ఎప్పుడూ నిలుచుని పుండే వైజుమే! తానెంత పెద్ద హాండాలోకి వచ్చినా సరే! అదే భయట్టితులతో వుండేవారు. బాపు, రమణల స్నేహం ఆ ఇరు కుటుంబాలకూ అభ్యర్థానం. రమణగారే అందరికి పెద్దదిక్కుగా ఉండేవారు. రమణగారి అబ్బాయి వర మత్తుపూడి శంకర్ గారి పెద్ద మ్యాయి అరుణను వివాహమాడడంతో ముళ్ళ పూడి వెంకటరమణ, శ్రీదేవి దంపతులు శంకర్ గారికి వియ్యంకులయ్యారు.

పెన్సిల్ డ్రాయింగ్ ప్రవీణ్ - శంకర్ నారాయణ

పెన్సిల్ డ్రాయింగ్ రుపి,
మిత్రభాషి - మృదుభాషి,
హిత్రైషి - మహామనీషి,
పెన్సిల్ చిత్రకళారారాజు!
శంకర్ నారాయణ సత్తిరాజు!
సౌమ్యదు, సహృదయుడు
విశ్వవిభ్యాత తెలుగు చిత్రకారులు
చలనచిత్ర దర్శకులు బాపు
గారికి స్వయంగా సోదరుడు
వీరు పెన్సిల్ ‘పోట్రయిట్స్’లో
‘న్యూ’-స్వింగ్
పెన్సిల్ డ్రాయింగ్లో న్యూస్ వింగ్
అపురూపం వీరు గీసిన ‘రూపేభలు’
అపూర్వం వీరి చిత్రకళారేభలు
నవ చిత్రకళాకారులకు
జవి పెన్సిల్ చిత్ర కళాలేభలు
ధన్యులు వీరు చిత్రించిన ‘ప్రముఖులు’!
వీరికి అన్నం పెట్టినది ఆకాశవాణి
వయసు ఎనిమిది పదులైనా
అలసి ఎరుగరు అసలు
అమరలైన - అరుదైన చిత్రకారులు,
చిరంజీవులు శంకర్ నారాయణ
వారి చిత్రాల రూపంలో చిరకాలం
మన కళ్ళముందు మనలు.

-బి.యమ్.పి. సింగ్

ఆకాశవాణిలో మద్రాసలో డూబ్యటీ అఫీసర్ అనబడే ట్రాన్స్ మిషన్ ‘వగ్గికూటటివ్’ పోస్ట్లో 1963 లో శంకర్ జాయినయ్యారు. మద్రాస వివిధభారతి స్టేషన్ డైరెక్టర్గా 1995లో పదవీ విరమణ చేసారు.

నిజానికి రిటైరెంటున తరువాతనే శంకర్ తన చిత్రకళను ద్విగుణీకృతం చేసుకున్నారు.

బాలీవుడ్ ప్రసిద్ధ నటుడు అమితాబ్ బచ్చన్ శంకర్ వేసిన తన బొమ్మకు ప్రతిస్పందిస్తూ “నా డ్రాయింగ్ రూమ్లో మీ బొమ్మ ప్రముఖ స్థానం ఆకమించుకుంటుంది” అని మురిసి పోగా, అర్.కె.లక్ష్మణ్, శంకర్గారు వేసిన తన ముఖచిత్రం అందుకుని, శంకర్గారికి పోన్ చేసి ప్రశంసిస్తూ - ‘అయామ్ ఫ్యాన్ ఆఫ్ బాపు’ అనడం జరిగింది.

“అర్.కె.లక్ష్మణ్ మెచ్చుకోవడం నీకూ, నాకూ కూడా గొప్పేరా!” అన్నారట బాపు.

జటీల ఆంధ్రప్రద్రభ కర్ణాటక ఎడిషన్లో రోజువారీగా ఆయా దినాలలోని ప్రముఖుల జయంతులు, వర్షంతులు శంకర్ వేసిన బొమ్మ లతో ఓ కాలమ్గా వచ్చింది.

హాస్యానందంలో నెలనెలా కార్బూనిస్టులకు పుట్టినరోజు శుభాకాంక్షలను శంకర్గారు గీసిన బొమ్మలతోనే చూస్తూన్నాం.

శంకర్ నారాయణగారు రిటైర్యాక్ట-బొమ్మలు వేయడానికి ఎంతో ప్రోత్సహించిన భార్య మరణం తట్టుకుని, ఆయన ఆవిడ చెప్పి నట్టు తన పెన్సిల్ బొమ్మలతోనే కాలం వెళ్ళించారు.

సాధారణంగా రచయితల రచనలకు చిత్ర కారులు బొమ్మలు వేస్తారు. కానీ శంకర్ గారి బొమ్మలకు-(ఆ బొమ్మల్లోని వారి విశేషాలను) రచన చేస్తూ పుస్తకాలు వెలువడడం అనేదే విశేషం! ఆ పుస్తకాల్లో ఆయన బొమ్మలకే ప్రాధాన్యం. ఆయన పెన్సిల్ ఒరిజనల్ గొప్ప నిధులు. పెన్సిల్కు ప్రాణప్రతిష్ఠ చేసిన గొప్ప చిత్రకారుడెవరయానా వున్నారా? అంటే శంకర్ నారాయణ గారినే తరతరాలు చెప్పుకోవాలి. ఆ మహానీయుడిని జాలై 9 న కోల్పోవడం మన తెలుగుల దురదృష్టం!

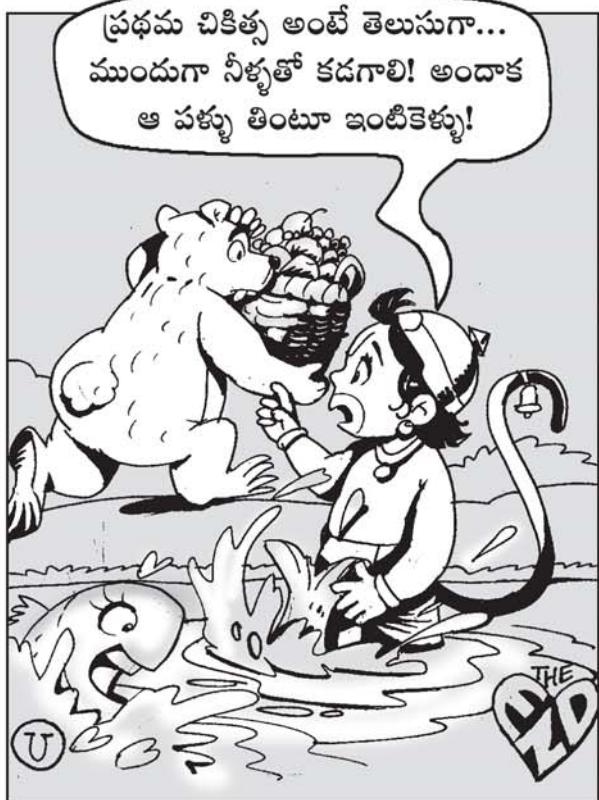
జపుడు ‘పెన్సిల్’ విలాపానికి అంతే లేదు! వారికి అప్రువించాలి!

బుజ్జి వానుమా!

—

యల్లాది వెంకటకృష్ణమార్తి కుండల-మణిరావు (వళ్ళ పెళ్ళెంది!)

ఇందులో జరిగిన కథ ఉండడు... అంతా జరుగుతున్న కథనే!..
కాబట్టి ఇక్కడ్చుంచే మళ్ళీ చదవటం మొదలైట్టేయండి!

“ముఖ షష్ఠిహర్తాకి రిసెఫ్స్స్ లో నేను మామూలు ద్రోణి వేసుకోను. ఎండి దారంతో చేసిన చీర వేసుకుంటాను.” సుందరి సుబ్రావ్ కి చెప్పింది.

“ఎండి దారం చీర వేసుకోవాలని ఎందుకు అసుకున్నావు?” సుబ్రావ్ ప్రశ్నించాడు.
“నా జాట్టు వెండి రంగు కాబట్టి.”

వెంటనే ఘక్కున నవ్వి సుబ్రావ్ అడిగాడు.

“నేనూ నిన్న ఆదర్శంగా తీసుకుంటే రిసెఫ్స్స్ లో అంతా నా వంకే చూస్తారు తెలుసా?”

సుబ్రావ్ కి పూర్తి బట్టతల వచ్చేసింది.

సుందరి చీరల పాపకి వెళ్ళి చూసిన రెండు చీరల్లో ఒకటి వెంటనే ఎన్నిక చేసేసింది.

చీరల పాప వాడు ఆశ్చర్యపోయి అడిగాడు.

“అదేమిటండీ? ఇంత త్వరగా చీరని ఇంతకు ముసుపెస్తుడూ మీరు ఎన్నిక చేయలేదు?
కనీసం వంద చీరలైనా చూసేవారు కదా?”

“ఇది మా షష్ఠిహర్తాకి వచ్చే మా ఆడపడు చుకి లెండి. ఇప్పుడు నేను కట్టుకోడానికి కొన్ని చీరలని చూపించండి.” సుందరి కోరింది.

షష్ఠి పూర్తి ఉప్పువాన్ని జరిపించడానికి వచ్చిన పురోహితుడ్ని సుబ్రావ్ అడిగాడు.

“మీకు పాపపూణ్యాల గురించి తెలుసా?”

“తెలుసు... ఏమిటి మీ అనుమానం?”
అయిన ప్రశ్నించాడు.

‘ఇతరులని కష్టపెట్టి మనం డబ్బు చేసుకో వడం పాపం అన్నది నిజమేనా?’

“అవును! నిజమే.” అయిన చెప్పాడు.

“ఐతే నాకు పెళ్ళి చేయించినందుకు మీరు

తీసుకున్న సంభావన పదివేల నూట పదవోర్లు నాకు తిరిగి ఇస్తారా? లేక ఆ పాపభారాన్ని మోస్తారా?” సుబ్రావ్ అడిగాడు.

ఆ క్రతువుని జరిపించడానికి వచ్చిన పురోహితుడ్ని చూడగానే సుందరికి ఆయన మొహం పరిచయం ఉన్నట్టుగూ అనిపించింది.

“ఈయన్ని గుర్తు పట్టలేదా?” సుబ్రావ్ అడిగాడు.

“గుర్తు పట్టాను. కాకపోతే పూర్వం కూడా ఇలాంటి విపాద సందర్భంలోనే చూసాను.”

“ఎప్పుడు? నేను అపరాలు చేయను.” ఆబ్రాహాముడు తెల్లమొహం వేసి చెప్పాడు.

“మా పెళ్ళి జరిపించినప్పుడు.” సుందరి చెప్పింది.

మనవరాలు బాతీరూం లోకి మేకప్ కోసం వెళ్ళి ఎంతసేపటికీ బయటకి రాకపోయే సరికి సుబ్రావ్ అరిచాడు.

“మీ అమృమ్మ చూడు. మేకప్ చేసుకోలేదు.”

“అమృమ్మకి మేకప్ అవసరం లేదు.” మన వరాలు చెప్పింది.

ఆ మాటలకి సుందరి సంతోషపడింది.
తర్వాతి మాటలు వినగానే అది చల్లారి పోయింది.

“అమృమ్మ వంక ఎవరూ చూడరు.”

“మీ అవిడేది?” కురంగేశ్వర్ సుబ్రావ్ ని అడిగాడు.

“నా పక్కనే ఉందిగా? ఓ... గుర్తు పట్టలేదా?
1990లలో మా ఇంట్లో టీవీ లావగా, మా ఆవిడ సస్నగా ఉండేది. ఇప్పుడు టీవీ సస్నబడి మా ఆవిడ లాపైంది.” సుబ్రావ్ విపరించాడు.

ఆ ఫంక్షన్స్కి వచ్చిన మిత్రుడు కురంగేశ్వర్ ఇలా వాపోయాడు.

“ఓ బార్ఫ్ తప్పు చేస్తే అది ఓ కొత్త హెయర్ షైల్.

ఓ టైలర్ తప్పు చేస్తే అది ఓ కొత్త ఫేషన్.

ఓ డ్రైవర్ తప్పు చేస్తే అది ఓ కొత్త దారి.

ఓ ఇంజనీర్ తప్పు చేస్తే అది కొత్త వెంచర్.

ఓ భార్యాభర్తులు తప్పు చేస్తే అది ఓ కొత్త జనరేషన్.

ఓ సైంటిస్ట్ తప్పు చేస్తే అది ఓ కొత్త

జనవెషన్.

ఓ రాజకీయానుకుడు తప్పు చేస్తే అది ఓ కొత్త చట్టం.

ఓ బాన్ తప్పు చేస్తే అది ఓ కొత్త ఆలోచన.

ఓ భర్త తప్పు చేస్తే మాత్రం అది తప్పు మాత్రమే.”

“రేపై నన్న బాధించింది.” గ్రీష్మారావు చెప్పాడు.

“సీత కూడా నన్న బాధించింది.” కురంగే శ్వర్ చెప్పాడు.

“రేపై నన్న వదిలేసి బాధించింది.”

“సీత నన్న పెళ్ళి చేసుకుని బాధించింది.” కురంగే శ్వర్ చెప్పాడు.

“మన మిత్రులు అందరిలోకి నేను కుక్క టేప్సరావుని మిస్ అవుతున్నాను.” గ్రీష్మారావు

చెప్పాడు.

“నీకు వాడంటే అంత ఇష్టం అని నాకు తెలీదే?” సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“అదేం కాదు. కుక్కటేశ్వరావ్ పోయాక నేను వాడి భార్యనే పెళ్ళి చేసుకున్నాను.” గ్రీష్మా రావు వివరించాడు.

“అవునూ! నీ పేరు పక్కన చివి అనే బోర్డుం దేది. ఇప్పుడు ఎంచి అని ఉంది. అది ఎవ్వుడు చదివావ్?” సుబ్రావ్ గ్రీష్మారావుని అడిగాడు.

“నా పెళ్ళాం పోయింది కాబట్టి చివి, అంటే బేచులర్ ఎగైన్ అనే బోర్డ్ పెట్టుకున్నాను. ఇప్పుడు మళ్ళీ పెళ్ళాంది కాబట్టి ఎంచి. ఎంచి అంటే మేరీడ్ ఆగైన్ అనే బోర్డ్ ఉంచాను.” గ్రీష్మారావు చెప్పాడు.

“నువ్వు ప్రేమించిన అమెతో నీ పెళ్ళి తప్పి పోయిందటగా?” బాబాయ్ కంకాళయ్ చిన్న కొడుకుని సుబ్రావ్ అడిగాడు.

“అపును!”

“మీ నాన్న కోటీ శ్వరుడు అని చెప్పలేకపోయావా?”

“చెప్పాను. ఆమె ఇప్పుడు నాకు సపతి తల్లి కాబోతోంది.”

“నీ భార్య పోయాక ఇంకో పెళ్ళి ఎందుకు చేసుకోలేదు?” సుబ్రావ్ మిత్రుడ్ని అడిగాడు.

“ఎందుకంటే, పసుపుతాడు = పెళ్ళి.

“బొడ్డు తాడు = కొడుకు.

“ఉరి తాడు = రెండో భార్య అని తెలుసు కాబట్టి.” అతను జవాబు చెప్పాడు.

“మా వారికి ఏదో మానసిక జబ్బు వచ్చిందన్న భయం ఏర్పడింది.” ఆ ఫంక్షన్ కి వచ్చిన సైకిల్యాట్టిస్టో సుందరి చెప్పింది.

“ఎందుకలా అనుకుంటున్నారు?” అతను అడిగాడు.

“ఒకోసారి కొన్ని గంటల పాటల నేను మాట్లాడినా, అసలు నేను చేప్పేదాంట్లో ఒక్క మాట కూడా ఆయన చెవికెక్కినట్టుగా అనిపించడు. ఏం రియాక్షన్ ఉండడు.”

“అది రోగ లక్షణం కాదు. గొప్ప గిష్ట్!” పెళ్ళిన ఆ డాక్టర్ చెప్పాడు.

పట్టిపూర్తికి అప్పోవధానమే మేలని దాన్ని ఏర్పాటు చేసారు. అప్రస్తుత ప్రసంగి ఇలా అడిగాడు.

“అయా! కీర్తిశేషులు ఇద్దరూ పెళ్ళి చేసుకుంటున్నామని, రఘుని నాకో శుభలేఖ వచ్చింది. దానికి వెళ్తే తిరిగి వస్తూనా?”

“పెళ్ళి పందిరికి వెళ్ళి ఎందుకు తిరిగి రారు? శుభలేఖ ఇంకోసారి చదిని చూడండి. కీర్తి అనే అమ్మాయిని శేషు అనే అబ్బాయి పెళ్ళి శుభలేఖ అది.” అప్పోవధాని చెప్పాడు.

“స్వామీ! తమిళనాడులో జంతువులతో ఆడే జల్లికట్టు చాలా ప్రమాదకరమైన అట. దాని కన్నా ఇంకా ప్రమాదకరమైన ఆట ఉండా?” అప్రస్తుత ప్రసంగి అడిగాడు.

“ఉండి నాయినా! దాని పేరే తాళికట్టు.” అప్పోవధాని చెప్పాడు.

“మా ఆయన ఏం చేసినా కలిసి రాదు.” ఆ ఫంక్షన్ కి వచ్చిన ఈగ చిస్కగా నిట్టుర్చి చెప్పింది.

అదన్నమాట!

“ఏం? ఏం జరిగింది?” సుందరి ప్రశ్నించింది.

“మా వారు అన్ని ప్రీమియాలని పూర్తిగా కట్టాకే ఎల్లెసి డబ్బు చేతికి వచ్చింది.” ఈగ వివరించింది.

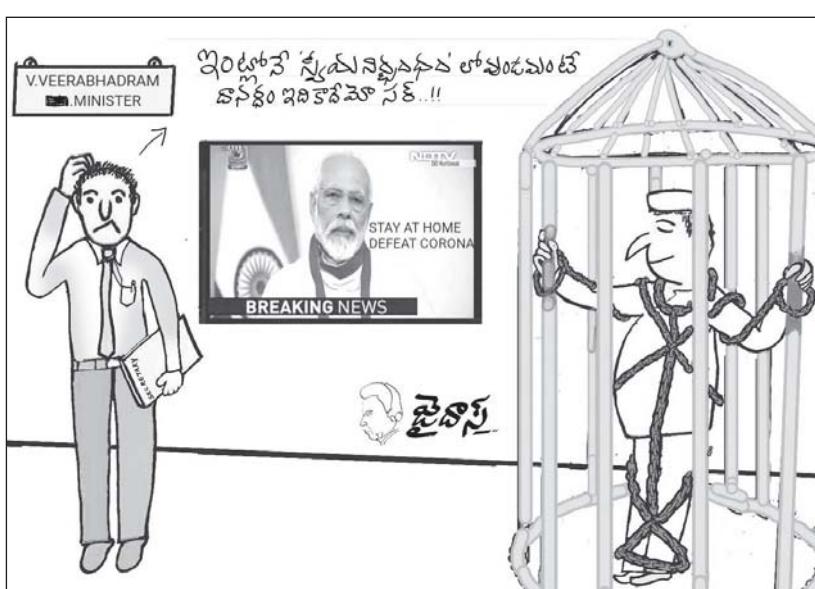
“మా వారూ అంతే.” సుందరి కూడా నిట్టుర్చి చెప్పింది.

“నాకు ఇంకా తినాలనిపిస్తే అది మా అమ్మ చేసినట్లు. ఇంక చాలే అనిపిస్తే మా అవిడ చేసినట్లు.” భోజనాల దగ్గర సుబ్రావ్ చెప్పాడు.

“పీరా? సువ్యోదో సర్జరీలో పొరపాటు చేసా పని, నీ మీదనీ పేపెంట్ భార్య మీద ఆసక్తి పూర్తిగా చచ్చిపోయిన మాట నిజమే. కానీ నేను చేసింది కేటరాక్ట్ ఆపరేషన్ కాబట్టి జడ్డి ఆ కేనెని కొట్టేసాడు.” మనవడు వివరించాడు.

“నిజమే! నేను ఆయన కట్టకి ఆపరేషన్ చేసాక ఆయనకి భార్య మీద ఆసక్తి పూర్తిగా చచ్చిపోయిన మాట నిజమే. కానీ నేను చేసింది కేటరాక్ట్ ఆపరేషన్ కాబట్టి జడ్డి ఆ కేనెని కొట్టేసాడు.” మనవడు వివరించాడు.

సుబ్రావ్ నించి పట్టిపూర్తి ఆపోనం అందు

టొంకు...

—Krishtibabu

ఇంజో.. ఖూజకి మట్టి
గణ్ణెల తెల్సు..!!

కున్న కొండరు దానికి హోజరు కాలేకపోయారు. ఎలాగంటే, అది జరిగే హోటల్లోని రెండు తలుపుల మీద 'పెళ్ళి కొడుకు తరపు వారికి' 'పెళ్ళి కూతురు తరపు వారికి' అనే బోర్డులు కనిపించాయి.

అప్రావ్ పెళ్ళి కొడుకు తరపు వారికి అనే తలుపు తెరచుకుని లోపలకి వెళ్ళాడు.

లోపల ఇంకో రెండు తలుపుల మీద 'బంధువులు, స్నేహితులు' అని రాసి ఉంటే బంధువులు అనే తలుపు తెరచుకుని లోపలకి వెళ్ళాడు.

మళ్ళీ రెండు తలుపులు కనిపించాయి.

ఓ దాని మీద 'బహుమతులు తెచ్చిన వారు, రెండో దాని మీద బహుమతులు తేని వారు' అన్న బోర్డులు కనిపించాయి.

అతను బహుమతులు తేని వారు తలుపు తెరచుకుని వెళ్తే హోటల్ వెనక రోష్టు మీదకి వచ్చారు.

షష్ఠిపూర్తికి థిలీరావ్ మిత్రుడైన ఓ జర్నలిస్ట్ కూడా వచ్చాడు. అతను ప్రశ్నలు వేసాడు.

"చిన్నప్పుడు మా అమ్మ అనేది, 'నీకేం తేలీదురా. మాట్లాడక' అని.

"పెద్దయి పెళ్ళయ్యాక నా పెళ్ళాం అనేది, 'మీకేం తేలీదండి. ఊరుకోండి' అని.

"వయసు పైబడ్డాక నా కూతురు కూడా ఇప్పుడు, 'మీకేం తేలీదు నాన్నగారు. మీరు ఊరుకోండి' అంటోంది.

నూకేం తెలుసని మీరు నన్ను ఇంటప్పు చేస్తారు?" సుభ్రావ్ నవ్వుతూ ప్రశ్నించాడు.

"ముందుగా భార్య మీద మీ అభిప్రాయం చెప్పండి." అతను కోరాడు.

"రెండు అభిప్రాయాలు చెప్పాను!..."

ఈ లోకంలో రెండు పనులు చేయడానికి చాలా కష్టపడాలి. మన బుర్రలోని అలోచనలని ఎదుటి వారి బుర్రలోకి ఎక్కించడం ఒకటి. ఇతరుల జేబుల్లోని డబ్బుని మన జేబులోకి తెచ్చుకోవడం రెండోది.

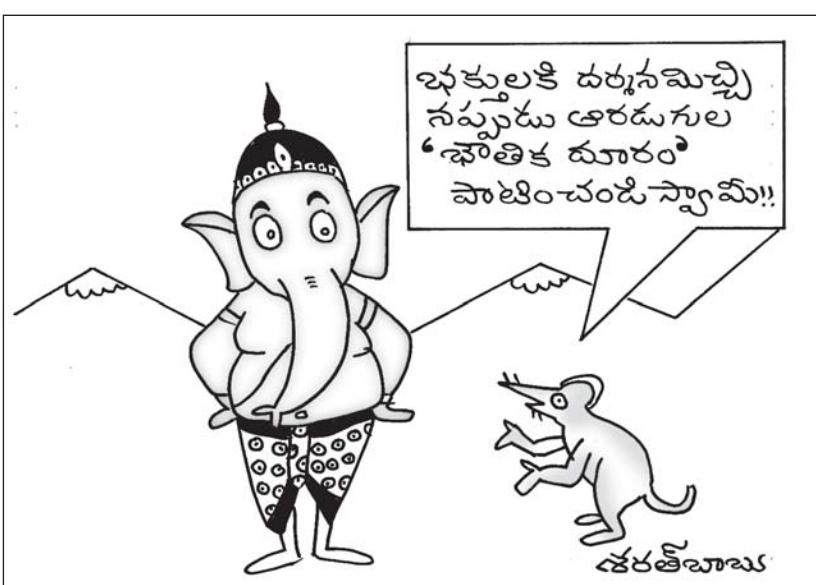
ఊని మొదటిది టీచర్స్, రెండోది వ్యాపార వేత్తలు విజయవంతంగా చేస్తున్నారు. ఊని ఈ రెంటినీ సమర్పించంగా చేసేది మాత్రం ఒక్క భార్య."

"రెండో అభిప్రాయం?"

"స్టుట్సి ఆడవాళ్ళకి సొందర్యాన్ని ఇచ్చింది. చందులు లాంటి మొహం, చెప్పలాంటి కళ్ళు, చక్కటి కురులు, నెమలి నడక, గులాబీ పెదాలు, కోకిల కంరం, తేనె లాంటి తియ్య దనం... ఇవన్నీ ఇచ్చిన స్ఫ్టైర్ ఏం చేసిందో తెలుసా?..."

కత్తుర లాంటి నాలుకని కూడా ఇచ్చింది.

దాంతో మొత్తం అన్నీ విలువ లేనివి అయి పోయ్యాయి." సుభ్రావ్ చెప్పాడు. (సహితం)

కార్యాన్ పోటీ పులితాలు

శ్రీమతి అన్నం భాగ్యవతి (బాచి)
స్నారక కార్యాన్ పోటీ మూడవ
సంవత్సరంలో అడుగిదిన
సందర్భంగా మన తెలుగు
కార్యానిస్టులందరికి
శుభాకాంక్షలు మరియు
ధన్యవాదాలు.

ఈసారి పోటీకి అత్యధికంగా దాదాపు రెండొందల
కార్యాన్లు వచ్చాయి. మొత్తం 87మంది కార్యానిస్టులు
పాల్గొన్నారు. చాలా మంచి మంచి కార్యాన్లు రావడం
మరియు యువ నూతన కార్యానిస్టులు పాల్గొనడం ఆనంద
దాయకం. నా కల నెరవేరింది. కొత్తవారికి నా పోటీలో
ఉత్సాహమివ్వాలనే నా ఆశయం నెరవేరినేట్ల.

బహుమతులు నూతన కార్యానిస్టులకు మరియు ఇరు
రాష్ట్రాల వారికి అందజయడం కూడా నాకు ఆనందంగా
ఉంది.

ఎంతటి విషట్టర పరిస్థితులు ఉన్నా గానీ పోటీలు ఆప
కుండా కొనసాగించాలనే నా లక్ష్యానికి కార్యానిస్టులందరూ
సహకరించినందుకు ధన్యవాదాలు.

ఈసారి సభ నిర్వహణ కష్టం కనుక మిత్రులు సహ
కరించగలరని ఆశీస్తున్నాను.

బహుమతులు విజేతలకు ఆగప్పి 25 లోపలే అందజేయ

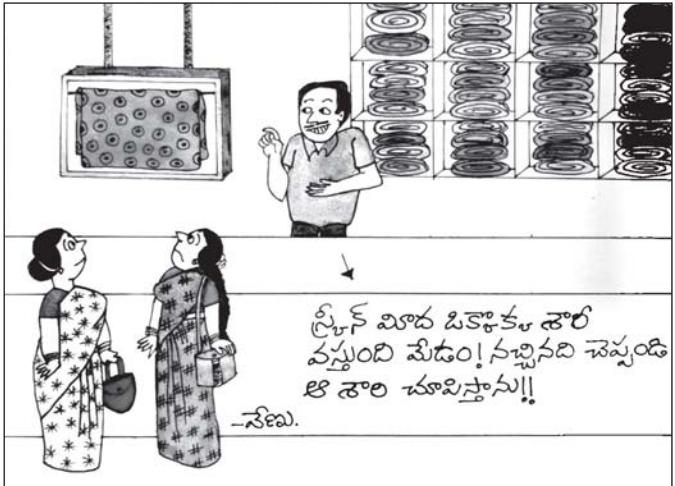
మొదటి బహుమతి రూ.5000/-లు పొందిన కార్యాన్

త్రయ్మిత్తమే ఇల్లు లుఱ్చాయి... పెళ్ళ ఫూటిషాట్ విప్పాది...
సరుకులూ... పెళ్ళ పుచుపెరియు తల్లిశైంది....
పెల్లుల ఫెడెలు వ్యాపార భర్తిప్పాది... ఖుకొను
భాట్టచేముట్టు... అంటూ ఇల్లు వచ్చినా... !!

పట్టు

రెండవ బహుమతి రూ.3000/-లు పొందిన కార్యాన్

గలనని తెలియజేయదానికి సంతోషిస్తున్నాను.

ఎప్పట్లాగానే ఈ సారి కూడా విజేతల కార్యాన్తో పాటు పాల్గొన్న
ప్రతి కార్యానిస్టు ఒక కార్యాన్తో సావనీర్ వెలువరిస్తున్నాము. దానిని
కూడా మిత్రులకు త్వరలో అందజేయగలను.

ఈ పోటీ నిర్వహణలో ఇతోధికంగా ఎప్పటిలాగానే సహకరించే
మన మిత్రులు హాస్యానందం రాముగారికి ప్రత్యేక నమస్కారములు.

అలాగే తోటి పోటీ నిర్వహకులు తెలుగుతల్లి, కెనడా వారికి,
శ్రీఎస్.వి.రమణగారికి, నాతో ఎప్పుడూ తోడుగా అన్ని కార్య క్రమాల్లో
వెన్నంటి ఉంటే శ్రీ పద్మానాంగారికి నాప్రత్యేక ధన్యవాదాలు. విజేతలకు
మరొక్కపోరి అభినందనలు.

-బాచి, కార్యానిస్టు.

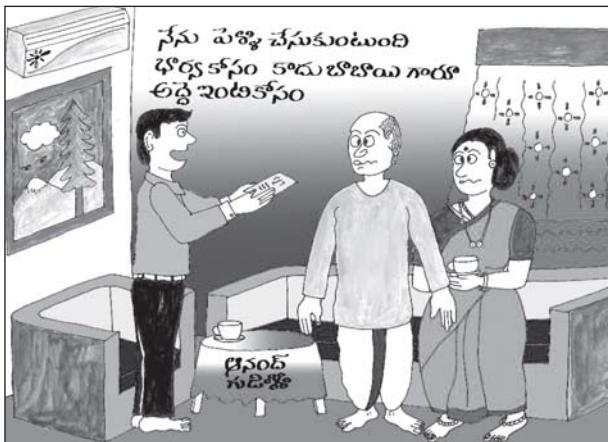
మూడవ బహుమతి రూ.2000/-లు పొందిన కార్యాన్

మీ మైన్, నీలా మనమల్కి మీమిచెం
మా ఇటు-పటు తేముళై!!!

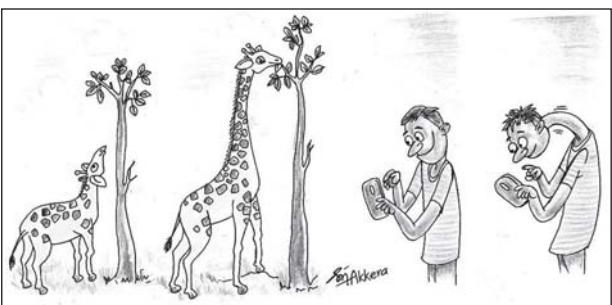
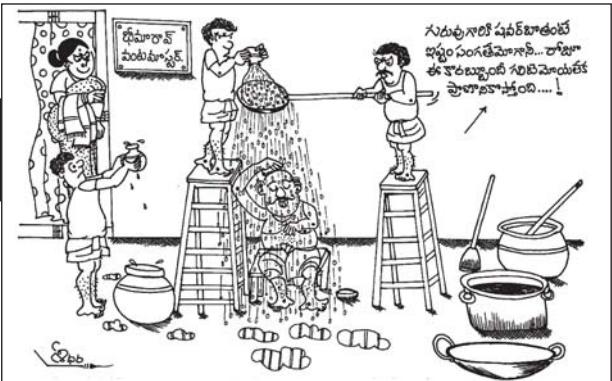
గాయకు

జ్యోతీ బహుమతులు పొందిన కార్యాన్ -
ఒకో కార్యాన్కి రూ.500/-లు నగదు బహుమతి

పోస్యానందం సౌజన్యంతో నిర్వహించిన - బాచి పురస్కారం, సోమయాజుల శివరామయ్, ప్రోమపతి స్వారక పురస్కారం, శ్రీగస్సవరపు సరోజిని సత్యనారాయణమూర్తిగారి స్వారక కార్యాన్ పోటీలు... ప్రముఖ కార్యానిస్ట్ శ్రీబాచిగారు సమన్వయించారు. వారికి ధన్యవాదాలు. పోటీలకు చాలామంచి కార్యాన్లు వచ్చాయి. కార్యానిస్టులందరికీ అభినందనలు. విజేతలకు శుభాకంక్షలు. ఈసారి ఎక్కువమంది కొత్తవాళ్ళు (కార్యాన్లు వేయడం మానేసిన వాళ్ళూ మళ్ళీ మొదలెట్టి) పంపారు. చాలా సంతోషించాలిన పరిణామం.

కార్యానిస్టులను ప్రోత్సహిస్తూ నిర్వహిస్తున్న పోటీ నిర్వహకులకు నా హృదయ పూర్వక అభినందనలు. -ఎడిటర్

కామేశం.... కర్తృపాయంటూ!

సుఖరంపూడి విష్ణు-733230190

కామేశం ఆఫీసునుంచి నీరసంగా ఇంటికి వచ్చి...
కుర్చీలో కూలబడ్డాడు నిట్టూర్పు విడుస్తా.

లోపలినుండి బామ్ము- “వచ్చావా కాముడూ!” అంటూ ఆప్యాయంగా మంచినీళ్ళ గ్లాసు చేతికి అందించింది.

“బామ్మా! నేనీ ఉద్యోగం చేయనే!” అన్నాడు కామేశం విచార వదనంతో.
‘బామ్మా! నేను ఆత్మహత్య చేసుకుంటానే.’ అన్నాడేమో అస్వంత కంగారుపడింది బామ్ము.
“మరి ఉద్యోగం మానేసి ఎలా బటుకుతావురా?” అంది అమాయకంగా బామ్ము.

“కర్మి పాయింట్ పెట్టుకుని!” అన్నాడు కామేశం విప్పిన చొక్కాని మేకుకి తగిలిస్తా.

జ్ఞభులు కొట్టి అన్నాడేమో అనంత కంగారు పడింది బామ్ము మళ్ళీ! పైగా ‘వీడికేదో గాలి తగిలినట్టుంది దిష్టి తీసి పారెయ్యాలి!’ అని నిర్జయించుకుంది మనసులో.

“ఒరేయే కామేశం! మీ అమ్మానాన్నా పోయి సంవత్సరాలు తామరాకు మీద నీటిబోట్టులూ జారిపోయాయి. ఇంకా నేను రేపో మాపో రాలిపోక తప్పుడు. ఉద్యోగంలో స్థిరపడ్డావు కదా! ఓ ఇంటివాడిని చేసి నిశ్చింతగా పోదా మనుకున్నాను. మధ్యలో ఈ గొడవేమిత్రా!”

అంది జాలిగా.

“కర్మి పాయింట్ ఏదో అన్నాపు! అంటే ఏమిటిటో?” అంది బామ్ము అమాయకంగా.

“రకరకాల కూరలు రుచిగా వండి అందరికి అమ్మడం అస్వమాట!” అన్నాడు కామేశం హపారుగా.

“ఘ! అదేం పనిరా కామేశం! కూరలు అమ్ము కోపడం ఏమిటి ఖర్చు మన ఇంటా వంటా లేదాయో.” అంది బామ్ము రవంత కోపంగా.

“పిచ్చి బామ్మా! నీకు తెలియదు కాలం ఎంతగా మారిపోయిందో! ఈ యాంత్రిక యుగంలో మనిషికి క్షణం తీరిక వుండడం

లేదు. ఆడవాళ్ళు చదువులు, ఉద్యోగాల ధ్యాసలో పడి కమ్ముగా వండడం, వడ్డించడం మర్చిపోతున్నారు. ఏదో వండుకుంటున్నాం, తింటున్నాం! అన్న ధ్యానే తప్పితే, కమ్ముటి కూరలు, రుబ్బురోలు పచ్చక్కు, రాచ్చిపు పులుసులకు, మహత్తరమైన రుచులకు దూరం అయిపోతున్నారు.” అన్నాడు కామేశం.

“వాళ్ళకి చేతకాక అనడం లేదు. సమయం సరిపోక. పిల్లల్ని సూలుకి, భర్తుని ఆఫీసుకు, వంపించి వండినవి తాను కూడా ఇంత బాక్కులో పెట్టుకుని హదావిడిగా ఆఫీసుకు వెళ్లిపోవడం తోటే సరిపోతోంది ఆడవారికి.”

“సరే అయితే అలాగే చెయ్యి! ఉదయం వెళ్లి రాత్రయేసరికి రెక్కలు ముక్కలు చేసుకుని ఇంటికి వచ్చే ఆ ఉద్యోగం కన్నా, ఇంటిపట్టునే వుండి నాలుగు రాళ్ళు సంపాదించుకోవడం మంచిదేగా!” అంది బామ్ము.

◆◆◆

ఈ మంచిరోజు చూసుకుని కామేశం తన పెంకుటింటి వసారాలో కర్మిపాయింటు ప్రారంభించాడు.

నెమ్ముది నెమ్ముదిగా ఒకరొకరు రావడం మొదలుపెట్టారు. అంతేకాకుండా అటి తక్కువ కాలంలోనే కామేశం కర్మిపాయింటులోని రుచి కరపైన కూరలు, పచ్చక్కు గురించి అనేక మంది తినడం, కొనడంలో ఇంతింతై, వటు దింతై అన్నట్టుగా పెద్దది అయింది.

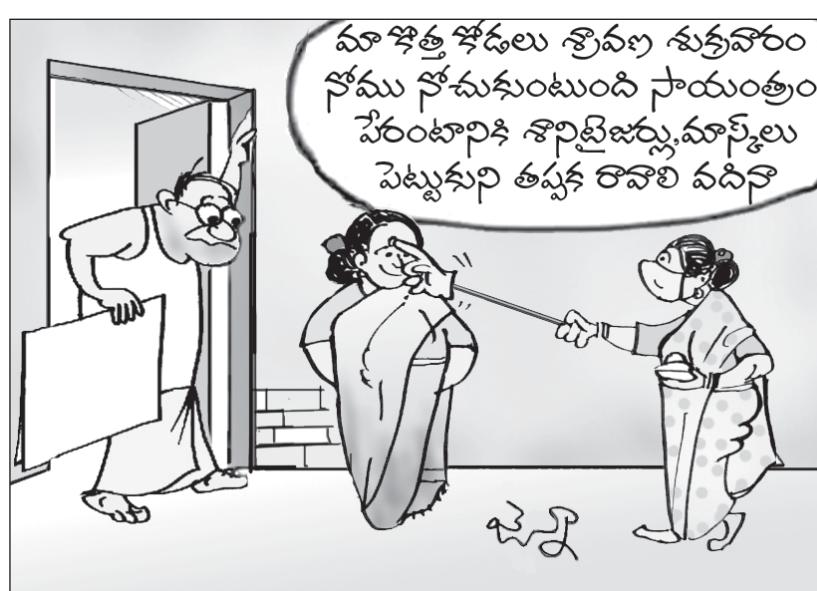
బామ్ము చక్కని రుచులు జోడించి, కండా బచ్చలి, గుత్తిపుంకాయ కూర, ఆవెట్టేన పనస పొట్టు కూర, రాచ్చిపులో ముక్కలపులును, అనేక రకాల పచ్చక్కతో వంటలు చేసేది. కామేశం కర్మిపాయింటు మూడు పచ్చక్కు - అరు కూరలుగా అభివృద్ధి చెందింది.

◆◆◆

ఒకరోజు కామేశం కూరల సంచీతో బజారు సుండి ఇంటికిపచ్చి నీరసంగా కుర్చీలో కూర్కు న్నాడు. ప్రక్కనే పున్న బిందెలోని మంచినీళ్ళ గ్లాసుతో ముంచుకుని త్రాగాడు.

అంతలోనే బామ్ము లోపలినుండి వస్తూనే- “నీకో శుభవార్తరా కామేశం!” అంది.

“ఎంటి బామ్మా! అంతటి శుభవార్త?” అన్నాడు కామేశం ఆశ్చర్యంగా.

“సువ్య బయటికి వెళ్లిన అరగంటకి పక్క
సందులో వుంటున్న స్వాలు మాస్తారు పతం
జలిగారు వచ్చారు. వారి అమ్మాయి పెద్దమనిపి
అయ్యిందట. ఎల్లుండి భోజనాలు పెట్టుకుంటు
న్నారుట. నీకు వీలయితే వంటకు
వస్తావేమోనని కనుక్కుందామని వచ్చారు.
ఇరవైమందికి వంట చేయాలి!” అంది.

ఆ మాటలు విని, “బామ్మా! నేనా?
అంతమందికి వంట చేయగలనా? ఏదో
కూరలు, పచ్చళ్ళ నీవు నేర్వావు
కనుక రుచిగా వండుతున్నాను.
నేను వెళ్ళను.” అన్నాడు కామేశం.

“పిచ్చి సన్నాసీ! నీకు అలవాట
యిందిగా? ఇటువంటి చిన్న
చిన్నవి వప్పుకుంటే మరో
నాలుగు ఎక్కువ రాళ్ళు సంపా
దించుకోవచ్చు. నా మాట విని
వెళ్ళు. ఎన్నాళ్లిలా కూరలు
ముందేసుకూర్చుంటావు?”
అంది బామ్ము.

క్షణం ఆలోచించాడు
కామేశం. ‘ఒక అయిడియూ
జీవితాన్నే మార్చేస్తుంది.’ అని
ఎక్కడో విన్నాడు. దాన్ని నిజం
చేసుకోవాలి. ‘ఇలాగ చిన్న
చితకా వంటలు వప్పుకుంటుంటే
త్వరలోనే కేటరింగు సెక్కను
ప్రారంభించవచ్చు ఎవరినయినా
అసిస్టెంటుగా పెట్టుకుని...’ ఇలా ఆలోచించి
వెంటనే— “సరే బామ్మా!... అలాగే వెళతాను.
నీవు నేర్చిన విద్యయే నీరజాక్క!” అన్నాడు
నవ్వుతూ.

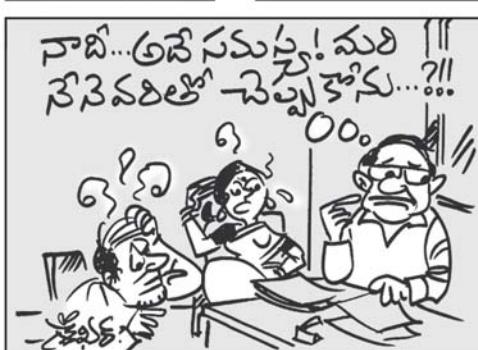
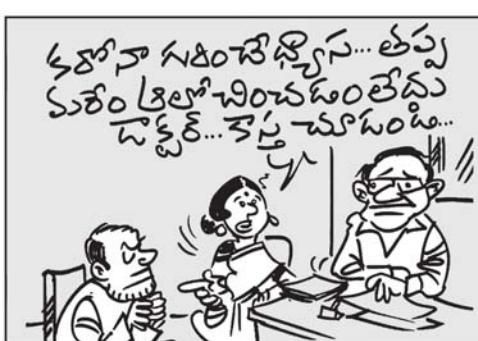
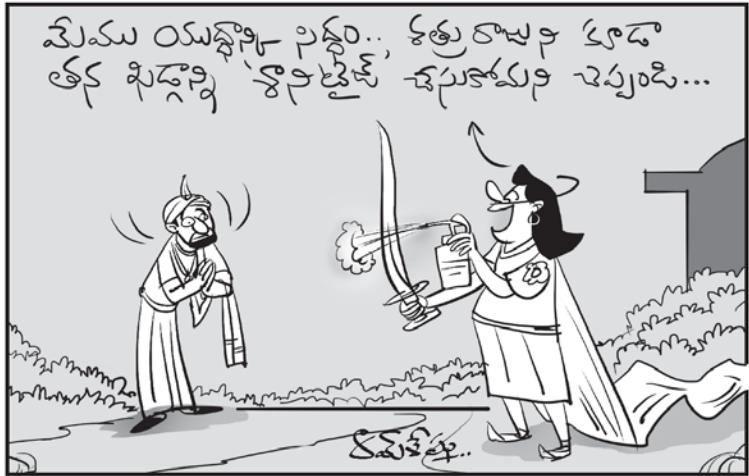
కామేశం ఆలోచిస్తున్నాడు ఇంట్లో మంచం
మీద పడుకుని. పతంజలి మాస్తారింటికి
వంటకు వెళ్లడానికి రెండు రోజుల సమయం
పుండి. ఏ రకాల వంటలు చేసి వారందరిని
మెప్పించవచ్చు’ అని.

అంతలో బామ్ము వచ్చి ప్రక్కన కూర్చుంది.
“ఒరేయు కామేశం! జీవితంలో స్థిరపడ్డావు.
సంపాదనకు లోటు లేదు. ఇప్పటికయినా,
నువ్వు సరే అంటే సంబంధం చూస్తాను.”

అంది ప్రేమగా తల నిమ్మరుతూ.

“కానీ బామ్మా! ఒక కండిషను... నాకు
నచ్చిన వంటలు చేసే అమ్మాయినే చేసు
కుంటాను. సరేనా?” అన్నాడు కామేశం.

“పెనకటికి ఎవరో పిచ్చి ముదిరింది! తలకు
రోకలి చుట్టుమన్నాడట. అలా వంది నీ వరస!
నీకు ఏ వంటలు నమ్మతాయో ఆ పిల్లలకి ఎలా
తెలుస్తుందిరా కామేశం! ఏ కర్ణపిశాచో ఆ
అమ్మాయికి చెప్పాలి.” అంది బామ్ము రఘంత

మర్మాదే పతంజలి మేష్టారు ఇంట్లో భోజనాలు కనుక, ముందురోజు కామేశం వారింటికి వెళ్లాడు. వంటలు ఏమేమి చేయాలో కనుక్కనేందుకు.

మేష్టారు, భార్య చెప్పడం మొదలుపెట్టారు. కూరలు ఎటువంటివి చేయించాలా అని. అంతలో మేష్టారు అన్నారు - “మన పెద్దమ్మాయి మాధవిని పిలు. దానికి వంటలు బాగా వచ్చు కదా!.. రేపు పంక్తిలో ఎలాంచివి చేయస్తే బాగుంటుందో చెబుతుంది.” అన్నారు.

మాధవి వచ్చింది లోపలనుండి.

కామేశానికి పరిచయం చేసారు. మాధవి చెప్పడం మొదలుపెట్టింది. వాక్కార్యప్పు, అవపెట్టిన పనసపొట్టు కూర, పోపు బాగా వేసి నిమ్మరసం పిండిన అరటికాయ కూర, గుత్తివంకాయ కూర మెంకికారం పెట్టి, దోస ఆవకాయ, గుమ్మడికాయతో ముక్కలపులును... స్సీటు, హటు అమ్మ నాన్న చెబుతారు.” అంది.

కామేశం ఆశ్చర్యపోయాడు.

“ఇంత చక్కగా చెప్పేస్తోంది. ఇంకా ఎన్ని రకాల వంటలు వచ్చునో!” అనుకుంటూ లేచాడు.

ఇంటికి రాగానే కామేశం బామ్మతో - “బామ్మా! నువ్వు అర్జ్ఞంటుగా పతంజలి మేష్టారి పెద్దమ్మాయి మాధవి గురించి వివరాలు సేకరించు.” అన్నాడు.

“సేకరించేందుకేముంది? ఆ అమ్మాయికి సంబంధాలు చూస్తున్నారు. పెద్ద కట్టాలు ఇచ్చుకోలేని కారణంగా కుదరడంలేదు. పిల్లంటావా ముత్యంలా పుంటుంది.” అంది బామ్మ.

వెంటనే కామేశం అన్నాడు - “బామ్మా! మంచిరోజు చూసుకుని వెళ్లి కనుక్కో నాకు ఆ పిల్ల నచ్చింది. కట్టాలు వద్దు. కానుకలూ వద్దు. వంటలు బాగా వచ్చట. నా వ్యాపారాభిపృష్ఠకి ఇంతకన్నా ఏం కావాలి?” అన్నాడు.

ఒక సుముహూర్తంలో... మంగళ వాయిద్యాల మధ్య, కామేశం మాధవి ఒక యింటివారయ్యారు.

తన కాళ్ళకు నమస్కరిస్తాన్న వారిష్టరినీ దీవిస్తూ - ‘మొత్తం మీద కట్రి పాయింట మా కామేపంగాఢ్చి ఒక ఇంటివానిగా చేసింది’ అని మనసులో ఆనందంగా అనుకుంది బామ్మ.

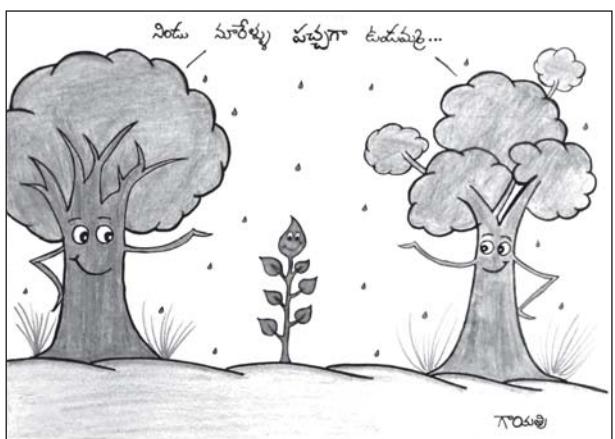
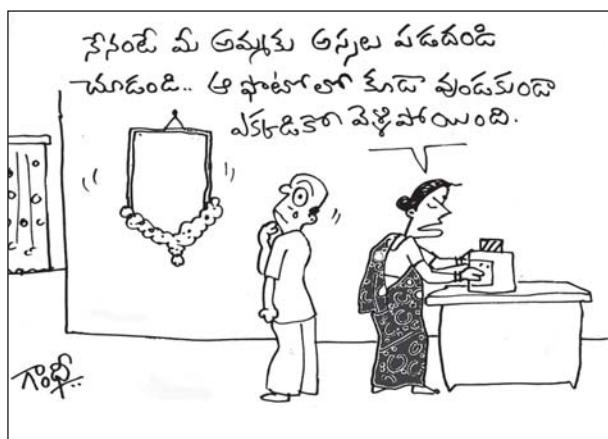
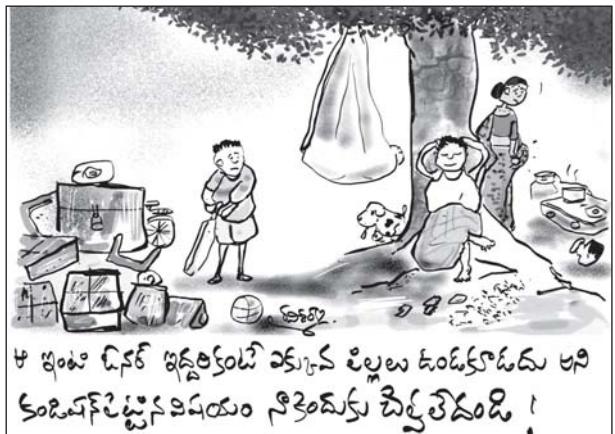
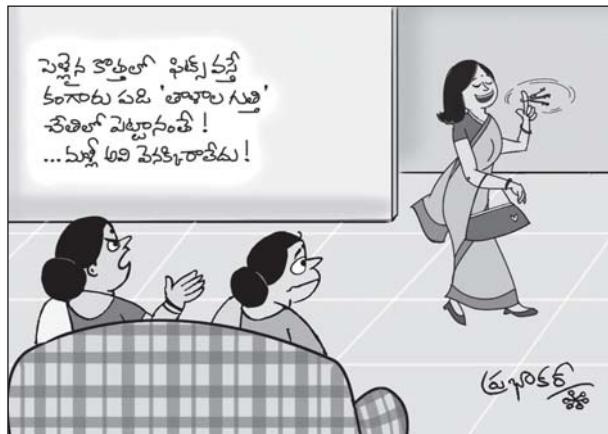
**శ్రీ గన్మవరపు సరోజినీ
సత్యనారాయణ మూర్తి గాలి
స్వారక కార్యాన్ పోటీ ఫలితాలు**

ఒక్కింటికి రూ. 1,000/-

శ్రీ గన్మవరపు సరోజినీ సత్యనారాయణ మూర్తిగారి స్వారక కార్యాన్ పోటీలో పాల్గొన్న కార్యావిష్టులందరికీ మరియు పోటీ విజేతలకు మా అభినందనలు. ఈ సారి పోటీకి 80 ఎంటీల ద్వారా 155 కార్యాన్ వచ్చాయి.

ఈ సంవత్సరం తెలుగుతల్లి-కెనడా పోటీలు, మా తరపున నిర్వహించిన శ్రీ బాచిగారు, హస్యానందం వారికి అనేకనేక ధన్యవాదాలు. ఈ పోటీల నిర్వహణ ఎంత కష్టమో మాకు అనుభవ పూర్వకంగా తెలుసు. మా కోసం అంత శ్రమ తీసుకున్న శ్రీ అన్నం శ్రీధర్ బాచిగారికి, హస్యానందం సంపాదకులు శ్రీరాముగారికి మరియు ఇతర న్యాయానిర్దేశులు శ్రీ ఎన్.వి.రమణ, శ్రీ పద్మదాన్ గారికి మనఃపూర్వక ధన్యవాదాలు.

-తెలుగు తల్లి కమిటీ

కండ్కకుంట శర్త్-చంద్ర

సీరియల్

ఇప్పి-చెప్పి నవ్వల విందు

గతంలో... అమెరికాలో స్థిరపడ్డ బ్రహ్మచారి చందు. అందరికీలానే చందు పెళ్ళికోసం తండ్రి తన మరదలు సుబ్బలక్షీని పెళ్ళిచేసుకోమని నెత్తినోరు కొట్టుకుని మొత్తకుంటుంటాడు. తనకి మరదలు మీద ఏ ఫీలింగ్ లేదని చందు తెగించి చెప్పేస్తాడు. మాడు నెలల్లో యోగ్యరాలైన అమ్మాయిని తెచ్చి మా ముందు పెట్టు... లేదంటే చచ్చిపోతానని బెదిరిస్తూ తండ్రి పంపిన ఈమెయిల్ పట్టుకుని స్నేహితుని దగ్గరకు వెళ్తాడు చందు. అక్కడ రామం భార్య విషయం తెలిసి చందుకి ఓ సంబంధం గురించి చెబుతుంది. ఆ అమ్మాయిని హోటల్లో కలుస్తాడు చందు. ఆ అమ్మాయి చందుకి నచ్చదు. రచన డాన్స్ నేర్చించడానికి ఇందువాళ్ళింటికి వెళ్తుంది. మెక్సికన్ కిడ్న్యాపర్ ఓలేకి, సుబ్బ ఒక పోలో ఇచ్చి, ఆ అమ్మాయిని కిడ్న్యాప్ చేయుని చెప్పాడు. ఆ అమ్మాయి తెలంగాణ అసోసియేషన్ వారు నిర్వహిస్తున్న సాంస్కృతిక కార్యక్రమాల్లో ఖ అయిటమ్ చేసే అమ్మాయిని చెప్పాడు. ఆ కార్యక్రమం జరుగుతూంటుంది...

ప్రస్తుతం...

“సర్! మిరిధ్వరే తెగ మాట్లాడుతున్నారు. అందరూ మాట్లాడకుండా చూస్తున్నారు.” అన్నాడు వాలంటీర్.

చందు అటు ఇటు ప్రేక్షకుల వంక చూసి, “అదిగో! ఆమె చూడు... ఎలా వాగుతుందో... వెళ్ళి ఆమెకు చెప్పు.” అన్నాడు చందు.

“ఆమె నా పెళ్ళాం. చెచితే... వారం రోజులపాటు నన్ను కాల్చుకొని తింటుంది!”

“సరే! అదిగో... ఆ ముసలామె మాట్లాడతోంది చూడు పో!”

“ఆమె... ఈ ప్రోగ్రాముకు ఎక్కువ చందా ఇచ్చిన యాదగిరి సార్ అమ్మ.”

“అదిగో ఆ పిల్లలిద్దరు ఎలా మాట్లాడుకుంటున్నారో చూడు!”

“వాళ్ళలో ఒకతి నా కూతురు!”

“మరి ఆ పొడుగు మీసపాయన కూడా మాట్లాడుతున్నాడు కదా?”

“అఫీనెలో, ఆయన నా బాస్టి!”

“మరి, ఆ తెల్ల చాక్క ఆయన కూడా మాట్లాడుతున్నాడుగా?”

“ఆయన నాకు 10000 డాలర్లు అప్పిచ్చిన వ్యక్తి!”

“అందరు... మాట్లాడతారు. కానీ వాళ్ళను మాత్రం ఏమీ అనవు. మేం మాట్లాడితే మాత్రం కార్యక్రమం డిస్ట్రీ అవుతోందా?”

“.....”

“కావాలంటే మేమూ నీకు సహాయం చేస్తోంగానీ, ఇక్కడుండి మమ్మల్ని చంపుకు తినకు. ఇదిగో... రామం... విడాకుల స్పెషలిస్ట్. నీ భార్యతో విడాకులు కావాలంటే చెపు! ఇప్పిస్తాడు. తెలుగోళ్ళకు 10% డిస్కౌంట్.” అన్నాడు చందు.

“అబ్బా! డాన్స్ చూడరా!! అతడితో ఏంటి గొడవ!” అన్నాడు రామం.

చందు వేదిక వంక చూసేనరికి, సామ్య డాన్స్ అయిపోయింది.

అందరూ చప్పటలు కొడుతున్నారు.

ఓలే తదేకంగా సౌమ్యనే చూస్తున్నాడు.

ఆమెను ఎలా కిడ్న్యాప్ చేయాలో ఆల్రెడీ పథకం సిద్ధంగా ఉంది.

“చీచీ... సక్కతకుడిలా ఈ వాలంబీర్ చంపకు తిన్నాడు. నేనసలు సౌమ్య నాట్యం చూడలేకపోయానురా!” అన్నాడు చందు బాధగా.

“ఫరవాలేదులేరా! పెళ్ళయ్యాక నీ కోసం రోజూ నాట్యం చేస్తుంది... నీతోనూ చేయి స్తుందిలే!” అన్నాడు రామం నవ్వుతూ.

“విది... నీ చేత నీ భార్య నాట్యం చేయస్తుందే... అలాగా?” అన్నాడు చందు.

“ఎంటి సెట్టిరా? సరేరా! నీ పెళ్ళి కాని, నేను వేస్తా... సె... తై... ర్లు” అన్నాడు రామం.

తర్వాత, ఓ కామెడీ స్క్రీట్ మొదలయ్యాంది.

ఓలే మాత్రం, సౌమ్య వెళ్ళిన గ్రీన్ రూం వంక చూడసాగాడు.

తర్వాత మొదలైన కామెడీ స్క్రీట్ ఇది -

ఇప్పుడివ్వడే తెలుగు నేర్చుకుంటున్న ఓ పిల్లవాడి కి ఎక్కువ తెలుగు డైలాగులు రాస్తే ఇబ్బందిపడతాడని ఈ స్క్రీట్ తయారు చేసారు. ఒత్తే, పేలే పంచ మాత్రం తెలుగు భాషను చిన్న చూపు చూసే తల్లిదండ్రులను ఉఢేశించి మరీ చేసారు ఆ స్క్రీట్లో...

కొడుకు - అమ్మా అమ్మా... నువ్వు నాకు అబధ్యం ఎందుకు చెప్పావో?

తల్లి - Hey, I have already told you, whenever you speak, just speak in English. Okay?

కొడుకు - Okay mom... నాకు Lie ఎందుకు చెప్పావో?

తల్లి - Hey. Talk in English, only in English. Completely in English. Got it?

కొడుకు - Okay mom... I am asking completely in English. why did you lie to me?

తల్లి - Lie? When my son?

కొడుకు - You said, my little sister is an angel.

తల్లి - Yes, she is an angel.

కొడుకు - Then, why didn't she fly when I throw her from the second floor balcony?

తల్లి(గట్టిగా అరిచింది) - ఒరే! దున్న పోతా... అడ్డగాడిదా... సచ్చినోడా... తలకు మాసినోడా... ఎక్కడ పదేసావ్ రా దాన్ని?

కొడుకు - Mom, speak in English please.

పిల్లలాడి చెల్లెలు చప్పట్లు కొడుతూ -

“బాధలో ఉంటే, అమ్మకు తెలుగు తన్న కుంటూ వచ్చేస్తుంది కదా అన్నయ్యా!” అంది.

ప్రైవెక్షకులందరూ చప్పట్లు కొట్టారు. కొందరు భజాలు తడుముకున్నారు.

ఇప్పటి వరకు వచ్చిన స్క్రీట్లో, ఇదొక్క స్క్రీట్లేకు కాస్త అర్థమయ్యే స్క్రీట్. కానీ అతని ఏకాగ్రత మొత్తం గ్రీన్ రూం వైపే ఉంది. గ్రీన్ రూంకు ఇంకొదరు మహిళలు వెళ్ళారు.

కొడుకు బయటికి వచ్చారు.

కొడుకు వెళ్లారు.

అలా వెతుతూ, వస్తూ

ఉన్నారు...

కాసేపయ్యాక....

మహిళలందరూ పసుపుప్పు రంగు చీరలు ధరించి తలల పై బోనాలు పెట్టుకొని బయటికి వచ్చారు. అందరూ అదే హోల్ లో గుండ్రంగా తిరుగుతూ దాన్ని చేయసాగారు.

ఓలే కళ్ళు నులుముకొని చూసాడు.

వాళ్ళలో సౌమ్య ఎవరో అతనికి అర్థం కాలేదు. దాన్ని చేసినప్పుడు, సౌమ్య ఆ నాట్యానికి తగినట్లుగా మేకవ్ వేసుకొని ఉంది.

ఇప్పుడు ఆ మేకవ్ లేదు. నాట్యకారించికి మేకవ్ వేసినప్పుడు... మేకవ్ తీసినప్పుడు మొహంలో చాలా తేడా కనిపిస్తుందని ఓలేకు తెలీదు. ఆ లేడీసెలో, సౌమ్య ఎవరో అర్థం కాలేదు. వేదిక మీదికి పిలిచినప్పుడు తెలుగులో అన్నాన్ని చేయడంతో... సౌమ్య పేరు అతనికి తెలిదు.

ఎవరినైనా అడుగుదామా అనుకున్నాడు. కానీ తాను కిడ్న్యాప్ చేసి తీసుకెళ్ళాడు, పోలీసులు ఎలాగు అక్కడున్న వాళ్ళను ఆరాలు తీస్తారు. అప్పుడెవరైనా, తన డిస్ట్రిషన్ ఇస్తే కష్టం. ఎలా కనుకోప్పాలో అర్థం కాలేదు.

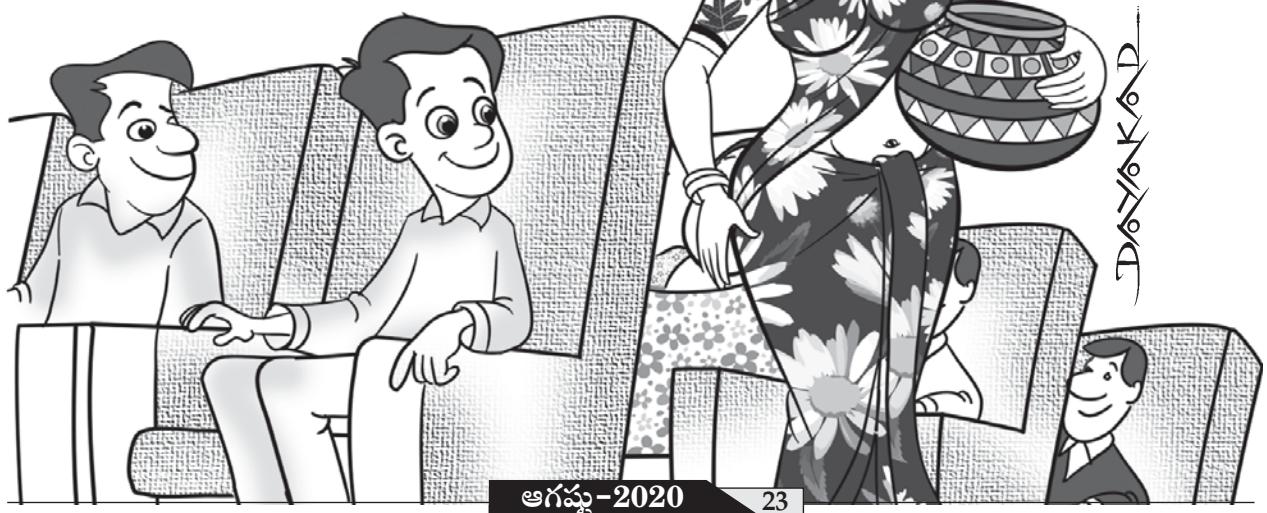
దాదాపు అమె ఒడ్డుపొడుగు ఉన్న అమ్మాయిల వంక చూడసాగాడు.

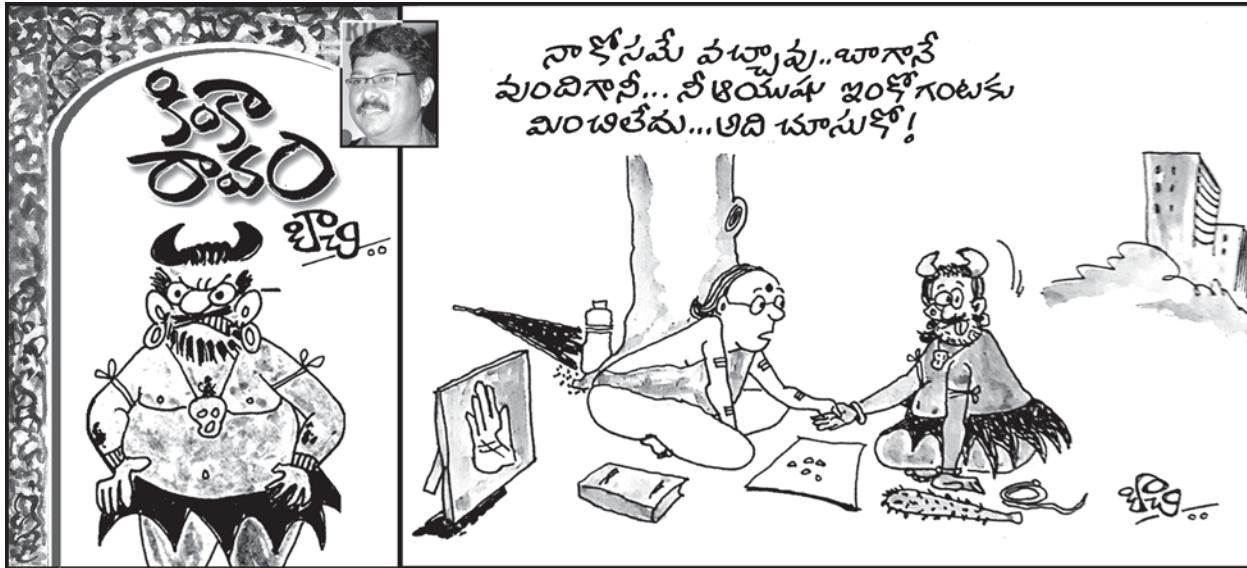
బోనాల దాన్ని అయిపోయింది.

సౌమ్య, చందు రామంలు ఉన్న చోటికి వచ్చింది.

“హోయ్ సౌమ్య! సువ్వుసలు దాన్ని చేస్తావని నేను అనుకోలేదు.” అన్నాడు చందు.

“ఎలా ఉంది నా దాన్ని?” అడిగింది సౌమ్య.

“డ...డాన్న! ఆ...ఆ...అధ్యతం! చాలా బాగుంది!” అన్నాడు చందు.

“నీకు అబద్ధం చెప్పడం రాదని అర్థ మయ్యంది.” అంది సౌమ్య నవ్వుతూ.

“....”

“నేను డాన్న చేస్తున్నప్పుడు, నువ్వు ఆ వాలంటీర్తో ఏదో మాట్లాడుతూ ఉండడం చూసాను. నువ్వు నా డాన్న చూడలేదు కదూ?” అంది.

చందు, అవునన్నట్టు తలాపాడు.

“ఫరవాలేదు లే! పచ్చే నెల ఇంకో ప్రోగ్రాం ఉంది. చూడ్దువగానీ...” అంది.

“జదొక్కబేసా? ఇంకేమైనా డాన్న ఉండా నీది?” అడిగాడు రామం.

“ఇంకేం లేవు. తినేసి, వెళ్లిపోవడవే! ఇది లోపల పెట్టి వస్తాను!” అంది సౌమ్య తన చేతుల్లో ఉన్న బిందెను చూపిస్తూ.

“డిస్టర్ ఎప్పుడు పెడతారు? తినేస్తే, ఇక వెళ్లిపోవచ్చు.” అన్నాడు చందు.

“రేయ్! నీ సౌమ్య డాన్న అయిపోతే సరి పోయిందా?... నా పెళ్ళాం డాన్న కూడా ఉందిరా! నన్ను చూడనివ్వా?” అన్నాడు రామం కూర్చుంటూ.

వేదిక మీదికి ప్రెసిడెంట్ రాఘవరావు వచ్చి,

అందరి బుద్రలు పీక్కు తినే కార్బూకమం అయి పోయాక.. ఒక మధ్యవయస్కుడు, ఒక పిల్లాడు వచ్చి, ఇంకో స్కూల్ చేయసాగారు.

పెద్దాయన-నువ్వు పెద్దయ్యాక ఏం చేస్తావ్? పిల్లాడు - పెళ్లి చేసుకుంటా!

పెద్దాయన - అది కాదురా... పెద్దయ్యాక ఏమవతావ్ అని అదుగుతున్నా?

పిల్లాడు - పెళ్లి కొడుకును అవుతాను.

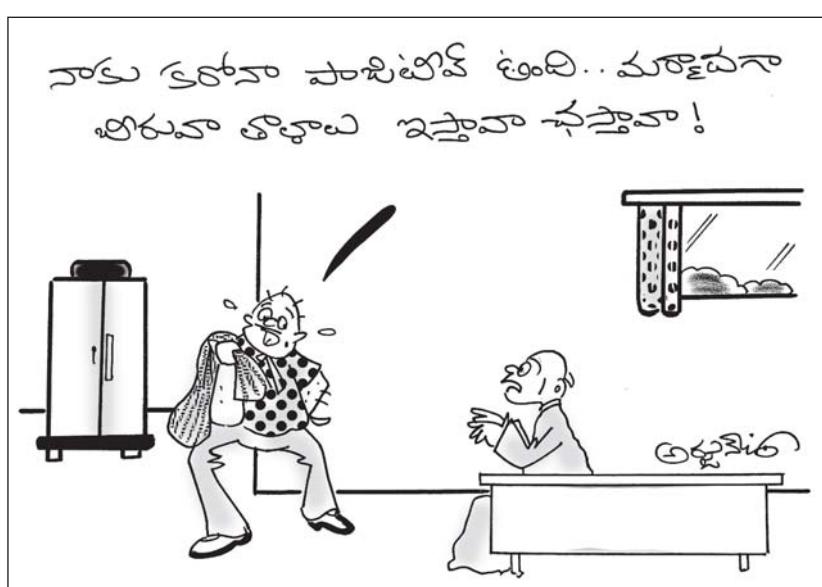
పెద్దాయన - అది కాదోహా... పెద్దయ్యాక ఏం సాధిస్తావ్?

పిల్లాడు - పెళ్లి కూతుర్లి సాధిస్తాను! పెద్దాయన-అబ్బిబ్బి!... పెద్దయ్యాక... మీ అమ్మానానుల కోసం ఏం తెస్తావ్?

పిల్లాడు - కోడలిని తెస్తా! పెద్దాయన-బరే దొంగవెడవ! మీ నాను నీ నుండి ఏం కోరుకుంటున్నాడు?

పిల్లాడు - మనవడిని! పెద్దాయన - ట గాడ్! ఇంతకూ నీ లక్ష్యం ఏంటూ?

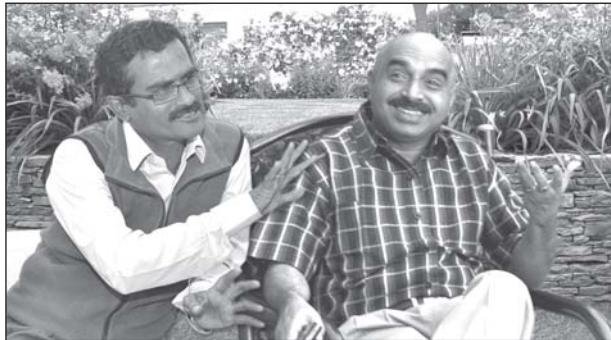
పిల్లాడు - మేమిద్దరు... మాకిద్దరు. పెద్దాయన తలబాదుకోసాగాడు. అందరూ చప్పట్టు కొట్టారు. సౌమ్య వచ్చి చందు పక్కన కూర్చుంది. ఏళ్ళ పక్క టేబుల్ దగ్గరే ఓలే కూర్చుని ఉన్నాడు గానీ అతడు సౌమ్యను గుర్తుపెట్టి లేక... హల్లో ఉన్న స్టీలండరినీ పరికించి చూస్తున్నాడు. (సశేషం)

కరోనా కాలంలో కాలక్షేపం కోసం కమెడియన్‌తో కామెడీ కబుర్లు

◆ కరోనా కాలంలో కాలక్షేపం కోసం కమెడియన్‌తో కామెడీ కబుర్లు - శీర్షికతో మీతో ఇష్టాగోష్టి ఇంటర్వ్యూ చేద్దామనుకుంటున్నాం... ఏమంటారు?

ఇదేమిటండీ బాబూ... అసలే 'క' గుణింతం పేరెత్తితే వణుకొస్తోంది... ఈ ఏడాదంతా దాంతోనే గడుస్తోంది... కరోనా, కోవిడ్, కర్మా, క్వారంటైన్, కంటైన్మెంట్, కాఫ్, కోల్డ్... ఇలా! మళ్ళీ మీరిపుడొచ్చి శీర్షిక పేరు 'క' గుణింతంతో పెట్టారు... కాకపోతే ఆ కరోనాకి ఈ కామెడీ విరుగుడు లేంది... కానివ్వాంది!

◆ ఈ కరోనా టైంలో ఇంట్లో మీ యూక్కివిటీన్? వాష్టరూమ్‌కి వెళ్ళటం... వచ్చి సోఫాలో కూచోవటం! స్టోప్‌లైని రైతెక్కే... లాక్ అయిపోయిన బోగీలో కూర్చున్నట్టు గడపటం! (యూక్కివిటీన్... మళ్ళీ బహువచనం ఒకటి... మీకు బలే కామెడీగా ఉంది సార్!)

◆ మీరు ఘూటింగ్‌కి వెళ్ళి ఇంటికొచ్చాక... ఏమేం జాగ్రత్తలు ఫాలో అవుతున్నారు?

నేను ఫాలో అవకర్షించేదు... వాళ్ళే చేయస్తున్నారు నా చేత... సాక్కు, క్లోపుస్టు, గ్లోప్సు ఉత్తికించేయటం... వేళ్ళు, గోళ్ళు శానిటైజర్లుతో కడిగేస్తువటం, డెట్టాల్ స్టోనం చేయటం... లెమన్, జింజర్, పెప్పర్, సాల్ట్, మసాలా వగ్గెరా నీళ్ళలో వేసి మరిగించి (ఇదేదో పుడ్ రెసిపీ అనుకోకండి) పుక్కిలించడం... అన్నీ, ఏదీ వదలకుండా చే(వా)యిస్తున్నారు... ఒక్క వాపింగ్ మెపిల్ లో వేసి తిప్పడం తప్ప!

ఎడిటర్ ఫన్ ప్రశ్నలకు - సుదర్శనమ్ పంచ సమాధానాలు

Cartoons: Nandu

◆ 'మూన్స్' నిబంధన కచ్చితంగా పాటించేలా పట్టిక్కి బాగా తెలియ చెప్పాలంటారా?

ఊర్కొండిసార్!... ఏంటి సార్ తెలియ జెప్పేది?... సబ్బరంగా... సార్ సబ్బరంగా ఏడాపెడా పాటిస్తుంటేనూ?!

మొన్ను మధ్యన నేను అప్పు చేసిన ఆసామి ముసుగులాంటి మాన్సు వేసుకొచ్చి నాదగ్గర అప్పు వసూలు చేసుకోయాడు టీంగురంగామని (వాడిపేరు రంగరాజులెంది)! (అసలే దగ్గ తున్నాడని ఆలస్యం చేయకుండా రపీమని ఇచ్చి పంపేసా!)... ఇంతకీ వాడు, వాడు కాదు... ఇంకెవడో! నేనెవర్కో చెప్పుకోవాలి?

◆ కరోనా ఈ సమయంలో జనాలకి ఏమైనా మెసేజ్ ఇచ్చిందంటారా? జనానికి 'స్వీచ్' విలువ తెలిసింది... నాకు కూరలబండివాడి మీద జెలసీ కలిగింది.

- ◆ ఈ కరోనా రిపోర్టులు... పాజిటివ్‌లు వింటుంటే ఏమనిపిస్తోంది?
‘పాజిటివ్’ అనే పదం ఇంత నెగిటివా?... అనిపిస్తోంది!
ఎవరైనా ‘పాజిటివ్‌గా ఆలోచించండి సార్’ అన్నా ఉలిక్కి పడాలోస్తుంది.

ఎవడైనా పాపిస్కి (తెలుసున్నోడు ఉంటే చెప్పండి)
చూపించుకోవాలి!

- ◆ ఘూటింగ్‌లు, సంపాదనల సంగతేంటీ?
సోపులు తప్ప ‘బైస్ట్‌ఫ్లైవ్...
ఇంటికామ్(పని) తప్ప ఇన్కమ్ లేదు! చేతులు రుద్ది రుద్ది ‘రేభలు’ అరిగి చెరిగిపోయాయి!
సంపాదన రేభ’కి రూపు రేభలు ఏమైనా మిగిలాయేమా...

- ◆ ఆర్థిక వ్యవస్థ గాడిలో పడటానికి... ద్రవ్య చలామణి కోసం వైన్‌పాపులు తెరిచారు కదా?... మీ దగ్గర ఇలాంటి ఐడియాలు ఏమైనా ఉన్నాయా?
ద్రవ్య చలామణి అంటే... ద్రవం’ చలా‘మనీ’ అని వాళ్ళకి బాగా తెలుసు సామీ! లేడీస్‌కి కూడా తెరవాలన్నది నా ఐడియా!
నేననేది ‘బ్యాటీపార్లర్లు సారూ! మూడైళ్ళుగా మేకప్పులూ, టచ్చెలూ, ఫేనీలిప్పులూ, పేపియల్స్, కాస్పైటీస్, కాకరకాయలు గట్టా లేక... రూపురేభలు మారిపోయి ఆనవాలుకి(మొగుళ్ళకి కూడా) దొరక్కుండా తయారయిన ఆడలేడీస్ ఎగబడతారు!
దాంతో ఎగబాకుతుంది...సెసెక్స్!!

- ◆ బంధువులు, అతిథులు, అని కూడా చూడకుండా ఈ టైంలో ఇంటికి రావొద్దనీ నిర్మాహమాటగా చెప్పేస్తున్నారు... మీరేమంటారు?
మొహమాటానికి పోతే... ‘కరోనా’ వస్తుది! మనం బతికి ఉంటేనే కదా... మనకి బంధువులుండేది! ‘అతిథి దేవోభవ’ అంటే... అతిథిని రమ్మని పిలిచి, పిలిచినవాడు దేవుడి దగ్గరకు పోవటం కాదు మహానుభావా!!

- ◆ ఈ టైంలో వ్యక్తిగతంగా మీరు సాధించినేమైనా ఉండా?
అవిడ సాధించకుండా...
అవిడ నోటికి ‘మాస్క్’ నేనే కట్టా(వేసా)! ఇంతకన్నా ఎచ్చవమెంట ఏముంటుంది?

- ◆ కరోనాని ముందుగా జోతిమ్మలు ఎవరూ ప్రెడిక్ట్ చేయలేదు... మీ కామెంట్?
కొందరు ‘జ్ఞానులు’ ముందుగానే తెల్పుకున్నారు... ‘నిత్యం అనందంగా’ ఉండే జ్ఞాని ఒహ్యాన తన ‘ఇంద్రియ’ దృష్టితో...సార్ అతీంద్రియ శక్తితో తెల్పుకుని...భక్తురాళ్ళతో సహా ఆరునెలల కిందటే ఓ దీవికి ఇసోలేషన్(సెలబ్రేషన్)కి వెళ్ళాడు! (సారగానికి వీసా ఇస్తానన్నా మనం విస్తేడు... వెప్రివాజెమ్మలం!!)

- ◆ లాక్డోన్ ఎత్తేసాక ఫ్రెండ్స్‌ని కలిసారా?
ఓ మార్పాడి ఫ్రెండ్ ఇంటికెళ్ళా... వాళ్ళావిడ వాళ్ళాయనతో మాటి మాటికి...
‘ఏ కరోనా... ఓ కరోనా...’ అంటోంది!
దాంతో పిచ్చ ఫియరొచ్చి... పారిపోయి ఇంటికాచ్చేసా!

- ◆ ఆడవాళ్ళకి మేచింగ్ మాస్కులు తయారు చేస్తున్నారని విన్నా!?
అదేంటండీ బాబూ అవేవో నేనే తయరు చేస్తున్నట్లు అడిగారు?! పోస్ట్‌స్టూరూ పాపం... వాళ్ళ ముచ్చటగా పాపింగ్‌లకి తిరిగి మూడైల్లు అయింది... మూడు నైటీలతో గడిపేసారు... దే అండ నైట్!
(ఏ మేచింగ్‌లైనా మళ్ళీ వాటి మీదికేగా!)

- ◆ ఈ సమయంలో మీరిచే సలహో?
సలహోలంటే విరక్తి వచ్చి ‘ఇస్టర్‌ర్స్‌ప్రోఫెసియల్’,
స్వాస్థమేనియా’ లాంటివి ఏవో పట్టుకున్నాయి సార్! ఇప్పుడిక సలహోల్స్‌మ్ ప్రార్థనలే...
‘పో భగవాన్ రక్కా కరోనా!’ అని! (అంటే కరోనాని రక్కించమని కాదు... కరోనా నుండి రక్కించమని!!)

వాహిక

మేడా మస్తాన్ రెడై- 9676040165

తల మీద పెంకును తొలగించి మరీ నా మెదడును చెంచాతో ఐస్క్రీం మాదిరి తింటున్నాడు ఆ వృధ్ఘడు. ఆయనకు డబ్బు సంవత్సరాల వయస్సు ఉంటుంది. మరో పది సంవత్సరాల మోతాడులో దీనిత్వం కూడా కలగలిసి ఉండటంతో మరింత వృధ్ఘాఘ్యం ఆయన మీద దాడి చేసింది. పేరు మాత్రం శోభన్బాబు. భార్య పేరు వాణిలీ కాదు. వెంకటలక్ష్మి.

రోచ్చుమీద నన్ను అరగంట క్రితమే దొరక పుష్పకున్నాడు శోభన్బాబు.

నాదీ, నా శ్రీమతిదీ వైద్య పరీక్షల దర్శావు పని మీద విశాఖ మెడికల్ సెంటర్కు వచ్చి ఆయన కంట్లో పడిపోయాను.

అక్కడికి దగ్గర్లోనే ఉన్న ఆస్పత్రిలో తన భార్యను చేర్చించి వైద్యం చేయిస్తున్నాడు శోభన్బాబు.

ఆయన భార్యకు శ్యాసకోశ సమస్య ఉన్న దట. ఆ సమస్యకు వైద్యం చేసే క్రమంలో మూత్రపిండాల సమస్య బైట పడిందట... మూత్రపిండాల పై భాగంలో సిస్టలు ఏర్పడ్డాయట. వాటిని కూడా తొలగించాలంటే జొప్పాలు ఎంతవరకు పని చేస్తాయో చూసి అపసరమైతే సిస్టలను ఆపరేషన్ చేసి తొలగి స్తారట.

“జొప్పాలతోనే సిస్టలు కరిగిపోతాయి. మా బంధువుల్లో ఒకరికి ఇలాగే జరిగింది. కంగారు పడకండి” దైర్యం చెప్పాను.

శోభన్బాబులో ఒక సుగుణం ఉంది.

ఎదుటివాడి అభిప్రాయం ఏమిటో సూచన ప్రాయంగా కూడా ఆయన వినిపించుకోదు.

“తగ్గకపోతే కేస్పర్లోకి దింపితేనో!” అడి గాదు ఆయన.

తెల్లబోయాను.

ఈసారి కేస్పర్ గురించి చర్చిస్తూ గరిటెడు ఐస్క్రీం తిన్నాడాయన. అతడు ఏ శాఖావాడో తెలియదు. నా బుర్రను ఇష్టంగా తింటున్నాడు కాబట్టి శాకాహారి మాత్రం అయి ఉండడు.

“ఇటువంటి అనుమానాలు మీకందుకు కలుగుతాయి?...” గుటకలు మింగి మరీ అడిగాను.

“మరో డాక్టరుగారి అభిప్రాయాన్ని కూడా తీసుకోవాలనుకుంటున్నాను...” యోగ సమా ధిలో ఉన్నట్టు మాటల్లాడుతున్నాడు శోభన్బాబు.

ఆ సమాధిలోకి చేరి మాటల్లాడితే ఆయన తన నిర్ణయాన్ని బలంగా తీసుకున్నట్టే లక్ష

అంతే. నాకు వీడ్చేలు చెప్పి తన సూక్ష్మ మీద బాణం లాగా దూసుకుపోయాడాయన.

ఈసారి మాత్రం ఆయన పెద్ద ముళ్ళ దొంక లో దూరిపోయినట్టే. నిప్పుతో చెలగాటమాడు తున్నట్టు ప్రస్తుత వైద్య ప్రపంచంతో ఆయన చెలగాట మాడుతున్నాడు.

పిల్లల కోడి మాదిరి కేస్పర్ క్రిమి ఎలాగైతే వుఢి చెందుతుందో, కేస్పర్ని నాశనం చెయ్యాలనుకున్న వైద్య ప్రాణియ కూడా అలాగే తీగలు తీగలుగా పొదులు పొదులుగా వ్యాపించి పోతుంది. అసలు జబ్బుదారి ఒక ముళ్ళబాట ప్రయాణమైతే, చికిత్స అందించే వైద్యులు మరింత ముళ్ళకంపల్లా తయారయ్యారు. రోగి ఆర్థిక స్థితినిగానీ, వయస్సునుగానీ, శరీరం తట్టుకునే శక్తినిగానీ ఎంతమాత్రం పరిగణన లోకి వారు తీసుకోవడంలేదు. మా అమృగారి అనారోగ్య విషయంలో ఇది నాకు అనుభవైక వేద్యమే!

శోభన్బాబు భార్య పరిస్థితి కూడా అంతే అయ్యంది.

“సిస్టు ముక్కను బౌంబాయి వంపాలి” అన్నాడాక భిప్పగ్యరుడు.

శోభన్బాబు యథావిధిగా రెండో అభిప్రాయానికి వెళ్లాడు. అదిగో, ఆ క్రమంలోనే భార్యకు యాంజియోగ్రామ్ చేయించాడు ఆ రెండో అభిప్రాయవేత్త.

“గుండెలో రక్తప్రసరణ ఇబ్బందిగా ఉంది. సైంట్ వేయవలసిరావచ్చు” అన్నాడు ఆ మేఘావి.

ఇదంతా కూడా పదిహేను రోజుల్లో నడిచిన చరిత్ర.

జప్పుడు నేను గుర్తుకొచ్చినట్టున్నాను. మా ఇంటికి పరుగెత్తుకువచ్చాడు శోభన్బాబు.

“మూత్రపిండం బాధ నుండి కేస్పర్ బాధ నుండి ఇప్పుడు గుండెకు చేరిందా సమస్య?” అడిగాను అమాయకంగా.

అలవాటుకాద్ది నా మాటను శోభన్బాబు

వినిపించకోలేదు కాబట్టి సరిపోయింది. ఆయనకు ఒక తోడల్లుడు ఉన్నాడు. అతడి కొడుకు దాక్షర్. ఆయనను సంప్రదిస్తానని నాకు ఉప్పు అందించాడు శోభన్బాబు.

నా కెందుకు చెప్పడం?

చేసేది లేక తల ఊపాను. శాసుకోశ వ్యాధికి మొదట చికిత్స చేయవలసిందని ఆ దాక్షరు కొడుకు సలహా ఇచ్చాడు.

శాసుకోశ వ్యాధి గురించి ఆస్కృతిలో చేరిన తన భార్య వద్దకు నన్ను తీసుకుపోయాడు శోభన్బాబు. చప్పున వైద్య పరీక్షలకు లోనై, అనేక హింసలకు గురై వెంకటులక్కి ఒక్క సారిగా ఇరవయ్య పాతిక సంవత్సరాల వయస్సును తన మీదికి తెచ్చుకుంది.

హీన స్వరూపో గొణిగింది ఆమె.

ఇక ఈ పరీక్షలు ఆపి, తనను ఇంటికి తీసుకుపోవలసినదిగా అభ్యర్థించింది.

శోభన్బాబు కూడా కళ్ళనీళ్లు పెట్టుకున్నాడు.

ఐతే వైద్యచికిత్సను మధ్యలో విడిచిపెట్టడం ఎలా?

శోభన్బాబు భయపడినట్టే వైద్య బృందం తమ జాక్షపాటును దూరం చేసుకోదల్చోలేదు. ఆయన విశ్రాంత చీఫ్ ఇంజనీర్ మరి.

“మీ శ్రీమతి ఊపిరితిత్తులలో నీరు చేరింది. ఆ నీటిని తొలగించాలి” అన్నాడు చీఫ్ స్టాన్.

ఇంకే! ఊపిరితిత్తుల సుండి లేత ఎరువురంగులో ఉన్న నీటిని తీశారు వైద్య సిబ్బంది. వెంకట లక్ష్మికి కొత్తరకం చికిత్స ప్రారంభ మయ్యాంది.

“లాభంలేదు. ఈ ఎవరీటి గురించి రెండో అభిప్రాయం తప్పక తీసుకోవలసిందే!” శపథం పట్టాడు శోభన్బాబు.

ఇక నేనేం చెప్పాలి?

నన్ను వెంటపెట్టుకుని రెండో అభిప్రాయం ఇవ్వగల డాక్షరు వద్దకు తీసుకుపోయాడు శోభన్బాబు.

ఆ దాక్షరు మొహంలో నాకు కొంత అనుహం కన్చించింది. ఛాతీ వైద్యం చేయగలవారు పరిమితంగా ఉంటారు.

వాత్సల్య కూడా ప్రస్తుతం చికిత్స పొందుతూన్న ఆసుపత్రులకే బండిలై ఉంటారు. అందువలన

రెండో అభిప్రాయం అదే

అస్కృతిలో లభించగలదు. తప్పిస్తే ఇంకెక్కడా లభించదు.

ఇక సందట్లో సదేమియాలాగ మూత్రపిందాల మీద సిస్టులో చిన్న ముక్కసు కేస్సర్ రిపోర్టు కోసం బొంబాయి నగరానికి పంపించలసిందిగా వైద్యుడు సలహా ఇచ్చాడు. నిర్ధారించాడు కూడా.

ఊపిరితిత్తులలో దుర్బీరు తొలగించే క్రమంలో యాంజియోగ్రామ్ పరిశీలించిన రెండో అభిప్రాయవేత్త ఒక సలహా పారేశాడు.

శోభన్బాబు భార్యకు గుండెలో స్టోంట్ ఏర్పాటు చేయాలట.

“రెండో అభిప్రాయం ప్రకారం సమస్యలు ఉధృతం అవుతున్నాయే తప్ప పరిపూర్వానికి

నోచుకోవటంలేదు. ఎవరో ఒకరినే నమ్ముకోవడం ఉత్తమమేమా!” అన్నాను.

పండిపోయిన స్వామీజీ ఒక క్రొత్త శిష్యుడ్ది చూసినట్టు నన్ను చూశాడు శోభన్బాబు.

దరిమిలా రెండో అభిప్రాయానికి వైద్య రంగంలో ఉన్న విలువల గురించి నన్ను ఉదరగొట్టడు.

పది పదిపోయిన చెంచాల మెదడును తినే ఉంటాడు శోభన్బాబు.

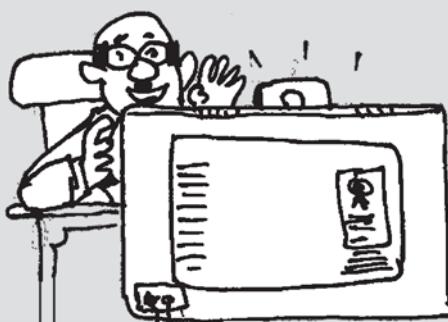

శోభన్ బాబు గాంధీజెప్..

మన మేనేజర్లందితో ఒక
విహియో కస్టమర్స్ ఏర్పాటు చెయ్యి.

గుడ్ కొణింగ్!.. మేనేజర్.. ఈ నోటిఫికేషన్ మన మీటింగ్ ఇతి ఏర్పాటు
చేసుకోవలసి ఉండ్డాంది..

అనమండి.. ముందు వ్యక్తులు ఏద్దుతిలో టీవీ, టీలులు ఏకొత్తం
ఇస్తారో చెప్పండి..

శోభన్ బాబు రంధీలో నేను ఉండగా మా ఆవిడ నా మీద అప్రతిపత్త దాడి
చేసింది. ‘నేనంటే మీకు లెక్క లేదు. మన రిపోర్టులు పట్టుకు తిరుగుతున్నారు.
వాటి సంగతేంటి? నేను తెమ్మన్న ఉల్లిగెడ్డలు తెచ్చారా?’

ఎటువంటి సంబంధిత రోగ లక్షణాలూ లేకుండానే మా ఇడ్డరికీ ఘోరాయిడ్
పరీక్ష రాశారు. బుతువు మారితే వచ్చే డగ్గా, రొంప, దురదలు వంటి వాటికీ
పదిహేను రకాల పరీక్షలు కూడా రాశారు. తిరిగి తిరిగి నాకు మతి పోయింది.
అన్ని ప్రయోగశాలలూ తిరిగాను.

కేవలం ‘లేదు’ అని చెప్పడానికి రూ. 17,300 ల చొప్పున ఒక్కొక్క తలమీద
ఖర్చుయింది. ఇక మందుల చీటిల పరంపరకు లెక్క లేదు.

ఇదిలా ఉండగా ఉల్లిపాయల కూలు మొదలయ్యాయి. బైట నూట యాబై
రూపాయలు. అక్కడ పాతిక రూపాయలు. కక్కుర్రిక్కాద్దీ కూడా కడితే పెద్ద వయస్సు
అని కూడా చూడకుండా రద్దిలు కుమ్మేశాయి. తీరా దగ్గరకు వెళ్ళాక ఉల్లిపాయలు
అయిపోయాయి.

ఈ క్రమంలోనే దైవరంగం తాలూకు మాయాబజార్ గురించి శోభన్ బాబుకు
వివరించాను. మన రోగాన్నిబట్టి వైద్య పరీక్ష కాదు. ఆ ప్రత్యేక దాక్టర్కు తనకు
అనుబంధం ఉన్న ప్రయోగశాలలో అందుబాటులో ఉన్న వైద్య పరీక్షలనుబట్టే
మన రోగం. మన రోగానికి చికిత్స జరుగుతున్ది.

ఏ కళనుండో మా ఆవిడ సానుకూలంగా స్పందించింది.

“ఇక మనం వైద్య పరీక్షలకు వెళ్లాడ్దు. ఇటువంటి పరీక్షలు మూలంగానే
మా అన్నయ్యగారి కోడలు బెంగతో మంచం పట్టింది-తనకు ఇన్ని రోగాలు
న్నాయా... అని.”

“బాగా గుర్తుచేశావు. మన ప్రాణం మీద ఉన్న ఆశ ఆ ప్రయోగశాలలకూ,
వైద్యులకూ కాసుల వర్షం ఉన్నిటింది.”

మరో రోజున శోభన్ బాబు విడుగు మాదిరిగా ఉడిపడ్డాడు.

అతడి భార్యకు ఊపిరితిత్తుల దుర్దీరు తగ్గిందంటూ చెప్పాడట డాక్టరు.
సైంట్టు విషయం ఏం చేశారు అని మరోసారి గుర్తుచేశాడట అతడు.

సిస్టు ముక్క బొంచాయి ప్రయూషమయ్యాంది.

సైంట్టు సిద్ధమయ్యాయి.

అరవై ఐచ్చె వయస్సులో ఊపిరితిత్తుల వ్యాధికి కలోరమైన చికిత్స స్నేకరించిన
అనంతరం, శరీరానికి రంప్రం పెట్టి మూత్రపిండాల మీది ముక్కను సేకరించిన
క్రమంలో, శోభన్ బాబు భార్య తన గుండకు సైంట్టు వేయించుకోగల ఫీతిలో,
స్థివితంలో ఉన్నదో లేదో తెలియదు. లేదా ఆమె శరీరానికి జవసత్యాలు చేకారిన
తర్వాత ముందుకు వెళ్లాలేమో!

“మనం ఒక గంటలో సైంట్టు విషయమై రెండో అభిప్రాయం తీసుకోవలసి
ఉంది. దయచేసి మీరు రాగలరా?” అడిగాడు శోభన్ బాబు.

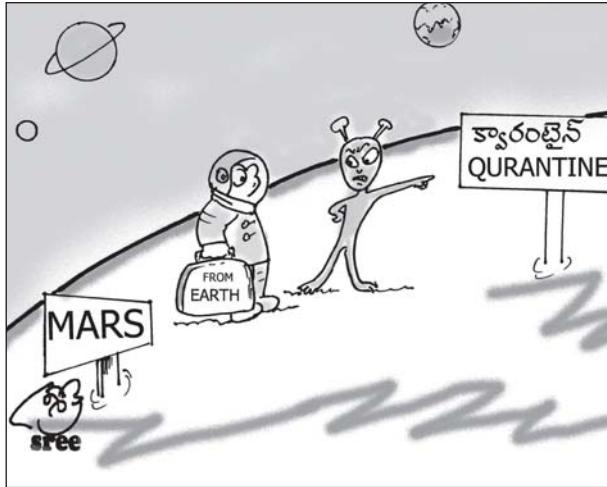
తన భార్య ఆరోగ్యం పట్ల అవి శ్రద్ధాస్కులా? ఆమె మీది ప్రేమానురాగాలా?
తన ప్రేమను చాటుకోవడానికి అమె ఆరోగ్యాన్ని ఒక మార్గంగా ఎంచుకున్నాడా?
నాకు అర్థం కావడంలేదు శోభన్ బాబు.

ఏమైతేనేం, ఇవన్నీ నా దగ్గరే ఎందుకు చెబుతున్నాడు? భవ్య ప్రపంచానికి
నా ద్వారా ఈ విషయాలు తెలియదానికి నన్ను అతడు ఒక వాహికగా ఎంచు
కున్నాడన్న సంగతి అర్థమయ్యాంది.

అదిగో! వీధిలో శోభన్ బాబు ప్రత్యుషమయ్యాడు. నేను బయలుదేరాలి. ☺

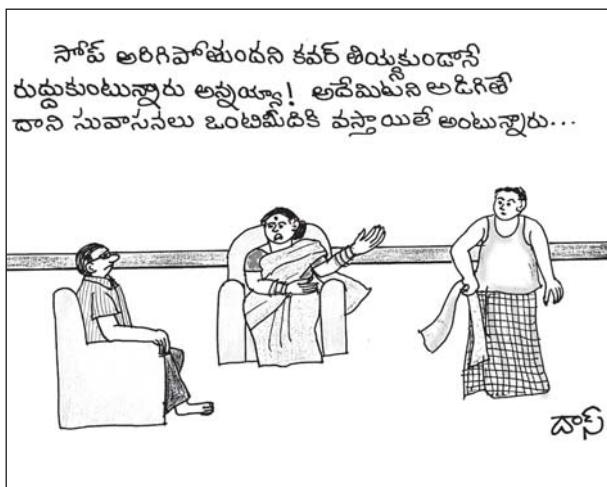
ఇటర్వెన్షన్

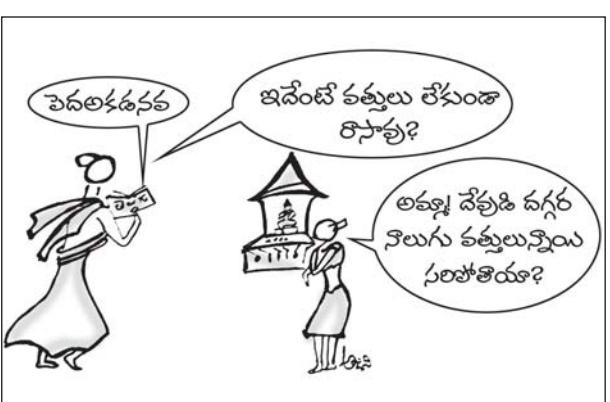
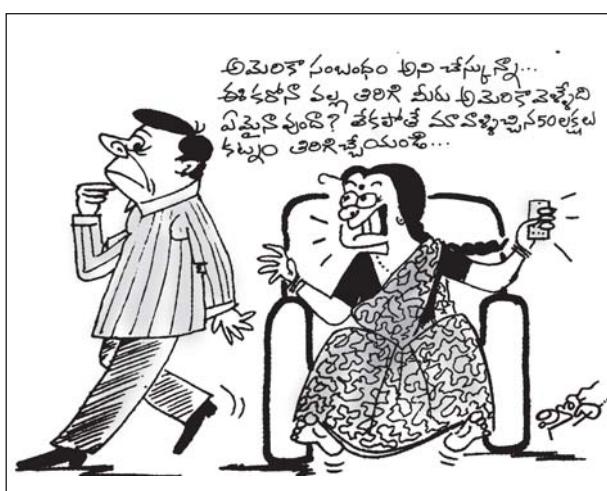
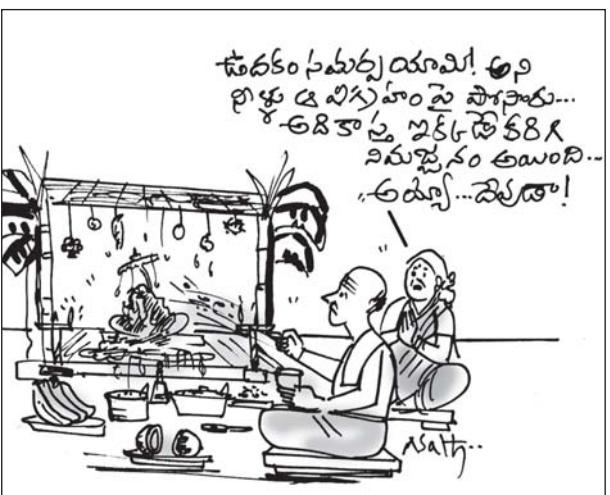
నాతోవించు తేసుకురండైనికిపుండు
మాటవిడ లైక్స్యూన్సెలోకారంకల్లింది దు
గురు.

విన్సుకలు

దంపి

**సోమయాజుల శివరామయ్య, ప్రౌమయతి
స్నారక పురస్కారం-2020**

కార్యాన్ పోటీ ఫలితాలు

శ్రీసోమయాజుల శివరామయ్య,
ప్రౌమయతి స్నారక కార్యాన్సపోటీ -
2020లో పాల్గొన్న కార్యానిస్టు
మిత్రులకు, విజేతలకు నా
ధన్యవాదములు మరియు
అభినందనలు. నిరంతరాయంగా
రెండో సంవత్సరంలోకి
అడుగిడడం సంతోషం కలిగిస్తుంది.

ఈ సంవత్సరం మనం ఎదుర్కొంటున్న విపత్తుర పరిస్థితు
లలో ఈ పోటీని నిర్వహిస్తున్నామంచే అది మా బాచిగారి
ప్రోత్సాహామే!

ఈ సారి పోటీలో 80 ఎంటీలు, 176 కార్యాన్లు పంపి
మన కార్యానిస్టులు ఎంతో ఉత్సాహంగా పాల్గొనడం
అనందాన్నిచ్చింది.

న్యాయ నిర్దేశులుగా శ్రీబాచిగారు, శ్రీరాముగారు, శ్రీపద్మ
దాసుగారు, నేను ఉండి విజేతలను ఎంపిక చేయడం జరి
గింది. దానికి చాలా కష్టపడ వలసి వచ్చింది. ఎందుకంటే
అందరూ మంచి మంచి కార్యాన్లు పంపారు.

ఈ సంవత్సరం నూతన మరియు యువ కార్యానిస్టులు
ముందుకు రావటం శుభసూచకం. వారిని తగిన రీతిలో
ప్రోత్సహిస్తే రాబోవు రోజుల్లో మంచి కార్యానిస్టులుగా
ఎదుగుతారని చెప్పడానికి చాలా ఆనందంగా ఉంది.

క్రితం సంవత్సరంలానే ఈ సంవత్సరం కూడా ఒక

మొదటి బహుమతి రూ. 2,500/-లు పొందిన కార్యాన్

గుర్తుంచుంటున్న ఒత్తుశ్శుగి
చూటుం ఇంకే ముదటిసాం..

MOHAN KUMAR

రెండవ బహుమతి రూ. 1,500/-లు పొందిన కార్యాన్

హెత్త శ్రీపేట్టుగా పనిచేసేవాడట ప్రభూ..
పాపులను వేయంచే తియల్ లప్పటికప్పుడు
మారుస్తున్నారా అవడుగుపున్నాడు...

కార్యానిస్టుని సన్మానించడం జరుగుతుంది. అందుకుగానూ ఈసారి
లీపైడి శ్రీనివాస్గారిని ఎంపిక చేయడం జరిగింది. ఆయనకు నా
అభినందనలు.

ఈసారి సభ నిర్వహించడానికి పరిస్థితులు అనుకూలించనందన
విజేతలకు బహుమతులు వారికి వ్యక్తిగతంగా అందజేయబడతాయి.

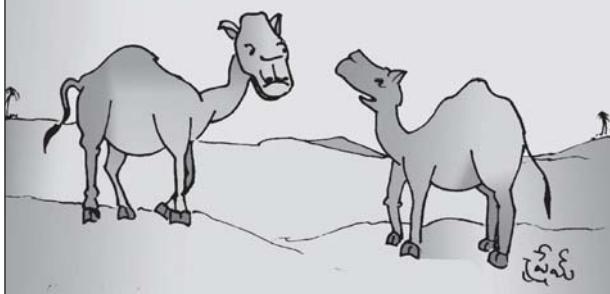
ఇకపోతే ఈ పోటీలు నిర్వహించడం అంత తేలికైన విషయమేమి
కాదు. అందునా అనుకున్న సమయానికి నిర్వహించడం, మొత్తం
పనిభారాన్ని తన భుజస్కుండాలాటై వేసుకుని అన్ని సమస్యలు పరిష్క
రించి విజేతలను నిర్ణయించడానికి తోడ్పడిన మిత్రులు శ్రీబాచి గురించి
ఎంత రాసిన తక్కువే!

అలాగే హస్యానందం రాముగారికి, బాచిగారికి, పద్మదాస్గారికి
నా మనసఃపూర్వక ధన్యవాదాలు. విజేతలకు అభినందనలు.

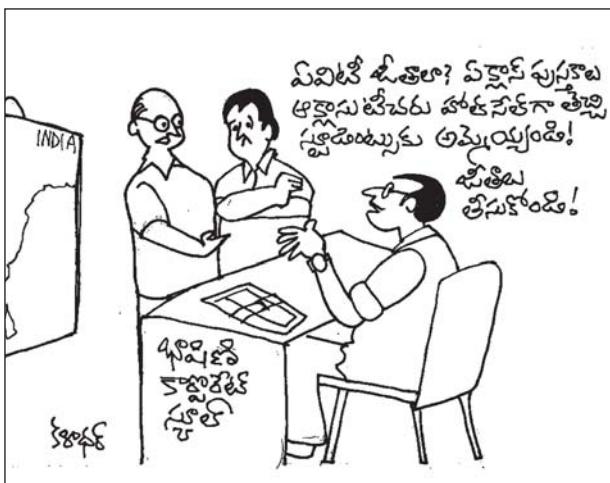
-ఎస్.వి.రఘు.రిటైర్డ్ ఇంజనీర్, ప్రైమర్ బాద్

మూడవ బహుమతి రూ. 1000/-లు పొందిన కార్యాన్

విజిల్యూల్స్ లీమ్స్ వ్యాచ్ నేసుటాంగుస్!
అంస్క్ ఈ ఎడ్స్ ఆశ్ ఏడ్స్!...

జ్యారీ బహుమతులు పొందిన కార్యాన్ -
ఒకో కార్యాన్కి రూ. 500/-లు నగదు బహుమతి

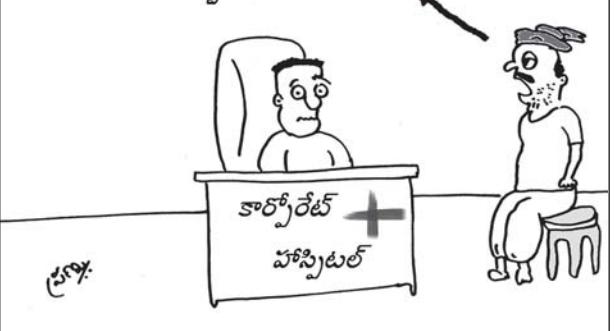
ప్రముఖ కార్యాన్స్ ట్రైప్లై శ్రీనివాస్ గారికి
సన్మానం

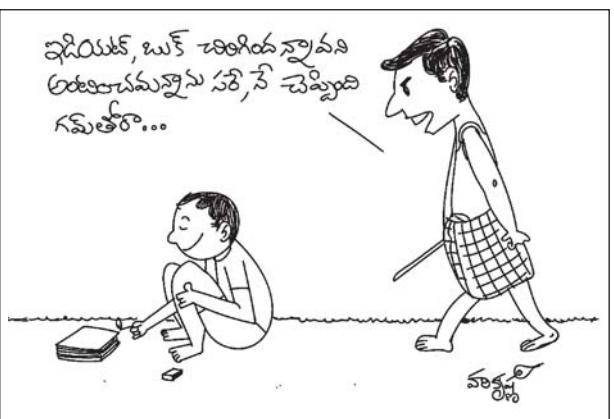
శ్రీపిల్లు లుపుల్ లుప్లుల్లు
శ్రీపిల్లుల్లుల్లు... మరిపిల్లు ఇంజ్ లుప్లుల్లు
ప్రఫ్టోమ్పుకు లు లుప్లుల్లుల్లు...
శ్రీపిల్లుల్లుల్లుల్లుల్లు...

నాది బీ కెడ్డి లీసుకుని నాకున్న యోకాళ్ నొట్టి
సయం చేయండి డాక్టర్!

శ్రీపిల్లు, బుక్ రాజింయ స్కూల్ ని
ప్రాథమికుల్లు స్కూల్ నే చెప్పిపుచి
గమితో...

రచనకు లక్ష్యం ఉంటుంది గానీ... రచయితకు లక్ష్యం ఉండదు.

-కంట్లక్కుంట జర్తచందు

హస్యానందంతో మొదటి నుండి ప్రయాణం సాగిస్తున్న రచయిత... హస్యానందం ఏ ప్రత్యేక సంచిక వేసిన అందులో బిట్టు రూపంలో నవ్వులు కురిపించే రచయిత... ఉగాది వచ్చిందంటే గ్రహాల గమనాలను నవ్వులతో అద్ది హస్యానందం పారకులను నవ్వుల నదిలో ఓలలాడించే రచయిత... మన కుండలకుంట శరత్ చంద్రగారు... కండలకుంట శరత్ చంద్రగారి పుట్టినరోజు (ఆగష్ట, 30) సందర్భంగా ఆయన మనసులో మాట ఆయన మాటల్లోనే తెలుసుకుండాం!

- ◆ ఇంటర్వ్యూ చేసుకోవచ్చా?
- కోవచ్చు)
- ◆ నమస్తే
- నమస్తే ఇహ చెప్పండి.
- ◆ మీరే చెప్పాలి. లాక్ డాన్ లో ఏం చేస్తున్నారు?
- కవి సమ్మేళంలో కొత్త-కవి చెప్పినట్లు చెప్పునా!... కడిగా..తుడిచా. తుడిచి కడిగా. కడిగి తుడిచా. తుడుస్తూ కడిగా.. తుడిచి తుడిచి కడిగా.. కడిగి కడిగి తుడిచా. తుడుస్తూ కడిగా.. కడుగుతూ తుడిచా!
- ◆ సీరియస్‌గా అడుగుతున్నాం. లాక్ డాన్ లో ఏం చేసారు?
- ఒక ఆసనం వేయడం నేర్చుకొని, దాన్ని అభ్యాసం చేసాను.
- ◆ మా పాతకులకు కూడా చెప్పారా?
- తప్పకుండా. చరవాణి ముక్కుసనం అని ఓ ఆసనం... రోజు కానేపు, సెలఫోన్‌ను తీసి అల్టైరాలో పాతిపెట్టి, టివి ఆఫ్ చేసి ఇంట్లో వాకింగ్ చేయడం.
- ◆ మీ దినచర్యలో మర్మిపోకుండా చేసేది?
- ఇతిహసాలు, పురాణాలు, భగవద్గీత.. వీటిలో విదైనా సరే రోజుా కానేపు చదువుతాను. కదరని పక్కంలో కనీసం ఒక్క భగవద్గీత శ్లోకం ఐనా చదువుతాను.
- ◆ రచయిత అవ్యాలని ఎందుకు అనిపించింది?
- అనిపిస్తే అవరు. అయ్యాక అయ్యామని తెలుస్తుంది.
- ◆ రాయడం ఎప్పుడు మొదలెట్టారు?
- రివ తరగతి లో పిల్లల కథలు రాశాను. ఎలా, ఎవరికి పంపాలో తెలీదు. ఆ కథలను స్నేహితులకు, కజిన్సుకు చెబుతుండేవాడిని. విదైన ఘండ్కన్ ఉంటే నా వయసు పిలల్లందరూ నా చుట్టూ మూగేవారు. అలా మూగడం... ఉదయం ఐతే భక్తి కథ, మధ్యహ్నం ఐతే జూపద కథ, సాయంత్రం ఐతే పాముల కథలు... దొంగల కథలు, రాత్రి ఐతే హర్షర్ కథలు చెప్పేవాడిని. అన్ని కథల్లోనూ సందర్భాన్ని బట్టి కామెడీని కలిపేవాడిని.
- ◆ అచ్చులో పేరు ఎప్పుడు చూసుకున్నారు?
- డిగ్రీ చమువుతున్నప్పుడు 'దక్కు' క్రానికల్ పేపర్కు The Moon అని అంగ్ కవిత రాశి పంపాను. అదే అచ్చులో మొదటిది.

తెలుగు లో అంధ్రప్రభ లో 'ఆత్మహత్య అనే యమానీరియస్సాతి సీరియస్ కథ తో మొదలయ్యింది.

◆ అచ్చులో మొదటిసారి పేరు చూసుకున్నాక, ఎలా అనిపించింది? గిచ్చుకున్నాను... నిజమా కాదా అని. ఆదివారం ఓ లైటరీలో కూర్చుని, అక్కడ ఉన్న పేరధు.. మ్యాగజైన్ తీసుకొని తిరగేస్తున్నాను. అకస్మాత్తుగా ఒక పేజీలో రెండువాక్యాలు చదివి, పేజీలు తిప్పేసి తర్వాతి పేజీల్లోకి వెళ్ళిపోయాను. ఐతే, ఆ వాక్యాలు ఎక్కడో చదివినట్లుందే... అని మొదడులో ఒక లైటర్ వెలిగింది. ఓరి నాయనోయ్... అవి నేను రాసిన వాక్యాలే కదా! అని ఇంకో లైటర్ వెలిగింది. వెంటనే పేజీలు మళ్ళీ వెనక్కి తిప్పి చూస్తే..నా కథే! ఇక అప్పుడు, నేను భూమిపై

లేను. రచయిత మాత్రమే అనుభవించగలిగే అనుభూతి అది.

◆ మరి కామెడీ?

హసం పత్రిక లో - ‘మేరీజాన్ అందే కీ అందే’ కథతో మొదలయ్యాంది. హస్యానందంలో పచ్చిన నా మొదటి కథ... హస్యకథల్లో నేను రాసిన నా రెండో కథ.

◆ హస్యానందం మీకు ఎప్పటి నుండి తెలుసు?

అది పుట్టినప్పటి నుండి. దాదాపు 18 ఏళ్ళ క్రితం... విద్యార్థిని. ఓరోజు కాచిగూడలోని ‘శ్యాం బాబా మందిర్’ దేవాలయం నుండి బయటికొస్తుంటే అక్కడే ఓ పత్రికలమ్మే పాపులో, హేమాహేమీ పత్రికల మధ్యలో ఓ కొత్త పత్రిక కనిపించింది. ఆ పత్రిక పేరులో ‘హస్య’ అనే పదం.. ‘కొను..కొను..’ అని ఊరించింది. కొని రైలెక్కాను. చదివాను. ప్రతి పేజీ అష్టవృత్తం. కార్పూస్సు అమోఫుం. ఇంటికి వెళ్ళాక మా ఇంట్లో నా ఇద్దరు చెల్లెళ్ళు,

మా అమ్మ హస్యానందం చదివేసారు. ఐతే, అన్ని పత్రికల మధ్యలో ఈ కొత్త పత్రికను అంత దూరం నుండి నా కళ్ళు ఎలా పట్టుకోగలిగా యస్తున్ని నాకు అర్థం కాలేదు. ‘ఈ పత్రిక డిజైనింగ్లోనే ఏదో కొత్తదనం ఉంది... అదే కారణం.’ అన్నారు మా అమ్మగారు. ఆమె, ఎం.వ తెలుగు సాహిత్యం చదివారు. సూర్య టీచర్గా పనిచేసేవారు. నిరంతరం పుస్తకాలు, మ్యాగజైన్లు చదువుతుంటారు.

◆ హస్యానందం కు ఎప్పటి నుండి రాస్తున్నారు?

అదే రోజు రాత్రి, ‘వంకాయాపాఖ్యానం’అని కథ రాసి పంపాను. రెండు నెలలు అయ్యాంది. ఈ రెండు నెలల్లో మార్కెట్లో హస్యానందం కనిపించలేదు. వెంటనే, “నా కథ ప్రచురించక పోతే, దయచేసి వెనక్కి పంపండి.” అని స్టోప్పు పంపుతూ... హస్యానందంకు ఓ ఉత్తరం రాసాను. వారం రోజుల్లో ఇంటికి హస్యానందం పుస్తకం, దానితో పాటు-పోయిన నెలే మీ కథ ప్రచురించాం.’ అన్న జవాబు వచ్చాయి.

వంకాయకూర తింటున్నప్పుడ్లూ ఈ సంఘటన మా ఇంట్లో గుర్తు చేసుకుంటూ ఉంటాం. ఆ తర్వాత హస్యానందంకు చాలా కథలు రాసాను. శీర్షికలు రాసాను. పజీల్లు రాసాను. సింగిల్ లైన్ పంచులు రాసాను. హస్యచంద్ర-001 అని సీరియల్ రాసాను. ఇప్పుడు ఇందు-చందు నవ్వుల విందు సీరియల్ రాస్తున్నాను. దాదాపు ప్రతి పంచుగకు ఏదో ఒక స్పెషల్ హస్య కథ గానీ, శీర్షిక గానీ రాస్తూ వచ్చాను. ఎద్దొనా హస్య ప్రయోగం చేయాలనుకుంటే... హస్యానందం అద్భుతమైన వేదిక.

◆ ఎలాంటి రచనలు చేస్తుంటారో మాకు తెలుసు. పారకుల కోసం చెప్పండి.

నా రచనలు మూడు రకాలుగా విభజిస్తాను. ఒకటి - తర్వాతుభేద్యేగాలతో కూడిన సీరియస్ రచనలు. రెండు-సరదాగా సాగిపోయే హస్యం. మూడు-భక్తి-జ్ఞాన-వైరాగ్యాలతో కూడిన ఆధ్యాత్మిక రచనలు.

◆ సీరియస్ రచనలు-కామెడీ రచనలు చేయడం ఎలా సాధ్యం అవుతోంది?

ఆదే నా గురించి నాకు అర్థం కాని విషయం.

◆ నిత్యజీవితంలో మీరు, కామెడీ రకమా, గంభీరమా?

కొండరితో కామెడీ, చాలామందితో గంభీరం. లేదంపే హస్యం యొక్క అనలు విలువ తెలీదు.

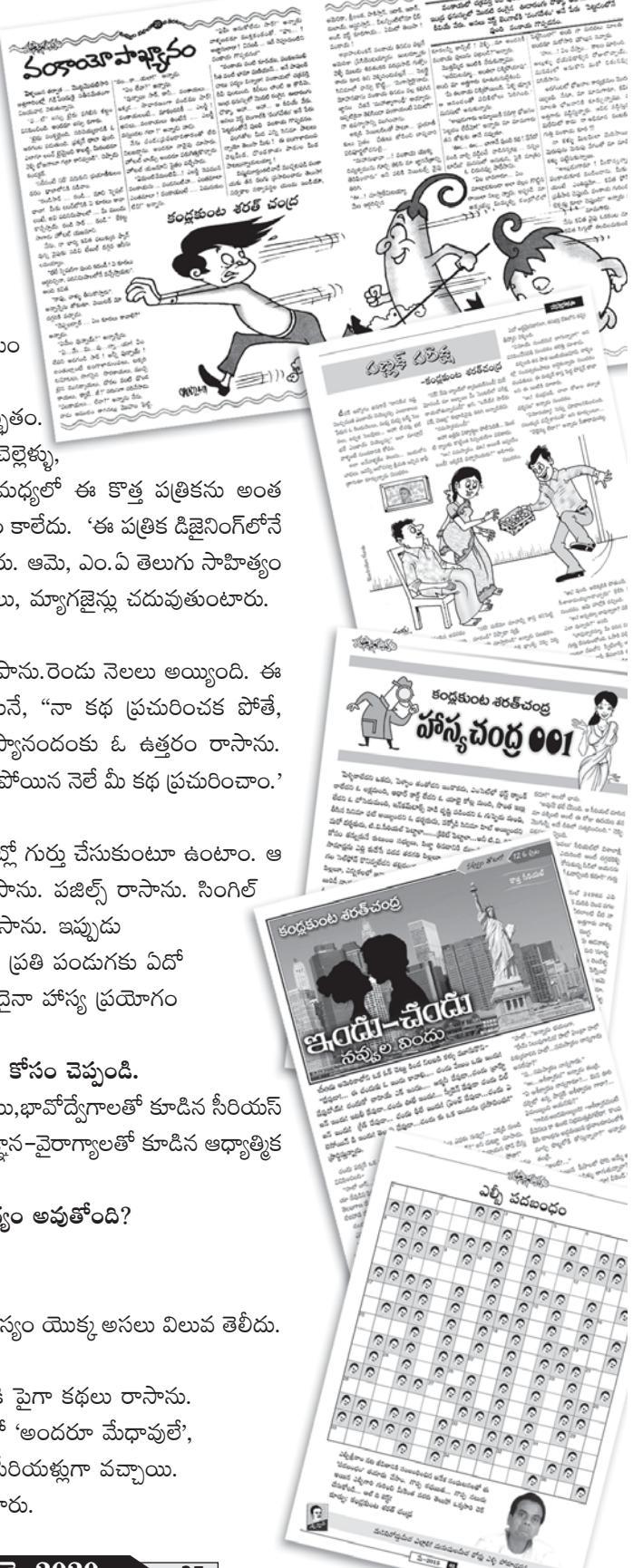
◆ ఇప్పటి వరకు ఏమేం రాశారు? ఎన్ని రాశారు?

వివిధ వారమాసపక్ష పత్రికలకు కలిపి దాదాపు 150 కి పైగా కథలు రాసాను.

స్వాతితో ‘ప్రక్కాళన’, ఆంధ్రభూమిలో ‘ప్రజ్వలన’, తెలుగువన్లో ‘అందరూ మేధావులే’;

హస్యానందంలో ‘హస్యచంద్ర-001’ అనే నాలుగు నవలలు సీరియళ్ళగా వచ్చాయి.

‘ప్రక్కాళన’, ‘ప్రజ్వలన,’ నవలలను ఎమ్మెస్తో వారు పట్టించేసారు.

కుంభకర్ణ అనలు నిద్రే పోడు' అనే నా హోస్టేజ్ కథల సంకలనం విశాలాంధ్ర వారు పబ్లిష్ చేసారు. కొన్ని కామెడీ స్టూట్స్ రాసి, ప్లైట్ ఫిలింస్‌గా డ్రెరెక్ట్ చేసాను. పత్రికలకు ఆధ్యాత్మిక వ్యాసాలు, నా ఫేన్‌బుక్ పేజీలో రాజకీయ-సామాజిక వ్యాసాలు రాసాను.

◆ ఇంకేష్మేనా ప్రయోగాలు చేసారా?

చేసాను. మచ్చుకొకటి చెప్పేను. అమెరికా నుండి వచ్చే ఆవ్యాసిన పత్రిక 'కౌముది'కి నేను రాసిన కథల్లో, ఓ కథ పేరు 'మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి'. వెరైటీ కథ.

◆ రచనా వ్యాసంగం లో మీరు మర్మిపోటేను అనుభూతులు?

కాలేజీలో ఉన్నప్పుడు, స్నాతివారు నిర్వహించిన '16 వారాల సీరియల్ పోటీ' లో

పడలేదని చెబితే నేను అబద్ధం చెప్పినట్టే.. ఐలా తిరిగొచ్చిన కథలను, ఓ పక్కన పెట్టి కొన్ని నెలలు అయ్యక మళ్ళీ చదువుతాను. అప్పటికీ లోపాలు కనిపించకపోతే మళ్ళీ ప్రయత్నిస్తాను.

◆ హోస్టేజ్‌నందంలో మీకు నచ్చేది?

రంగురంగుల పూలను అత్యంత బలంగా గుచ్ఛడానికి బయటికి కనిపించని, అత్యంత బలమైన దారం లోపల దాగి ఉంటుంది. హోస్టేజ్‌నందంకు కథలు, సీరియల్సు, కార్పూసు ఆ పూలలాంటివి ఐతీ...పత్రిక డిజైన్‌& లే-అపుట్ దారం లాంటిది. చూడగానే ఏదో కొత్త దనం ఉంటుంది.

◆ హోస్టేజ్‌నందంలో మీకు నచ్చునిది?

హోస్టేజ్‌నందంలాంటి మంచి పత్రిక ఈ

25,000 బహుమతి రావడం. స్నాతి పత్రిక కోసం నేను రాసిన 'అశాంతిచక్రం' అనే కథకు బాపుగారు రెండు పేజీల నిండుగా బొమ్మ వేయడం, ఆల్జిండియా రేడియోలో నేను రాసిన 'రిటైర్మెంట్' నాటికను సీనియర్ కళాకారులు ప్రదర్శించడం, 'సునామీ సంఘర్షణ' అనే కథకు బహుమతి ఇచ్చి, తిరుపతిలో, పులికంటి కృష్ణారెడ్డిగారు సన్మానించడం... అమెరికాలోని అమేజింగ్ కింస్ మ్యాగజైన్‌కు ఇంగ్లీష్‌లో కథ రాయడం, ఇలా బోలెదున్నాయి.

◆ ఎప్పుడైనా మీ కథలు తిరిగాస్తే ఖాధ పడ్డారా?

రోజుల్లో ఇస్నేళ్ళు అప్రతిపాతంగా కొనసాగడం గొప్ప విషయం. దాన్ని మెచ్చుకోవాలి తప్ప.. కోడిగుడ్డు మీద ఈకలు పీకినట్లు... అది నచ్చదు, ఇది నచ్చదు అంటూ, లేని లోపాలను వెతుకుతుంటే హోస్టేజ్ స్టోర్ దన చేయలే మన్సుది నా అభిప్రాయం.

◆ మీ దృష్టిలో లో ఏది ఉత్తమమైన కార్పూస్?

డైలాగ్, బొమ్మ, రెండూ కలిపి చూస్తే నవ్వరావాలి. అది నా దృష్టిలో మంచి కార్పూస్. అందులో లోతు, కాలాన్ని తట్టుకుని నిలబడ గలిగే సత్తా ఉంటే, అది ఉత్తమమైన కార్పూస్.

◆ మీకు నచ్చిన కార్పూసిస్టులు?

వ్యక్తులను బట్టి కార్పూస్లు చూడను. కార్పూస్ చూసాక, నేను వెంటనే నవ్వినా.. లేదూ ఆలోచించినా ఆ కార్పూస్ గీసిన కార్పూసిస్టును ఒక క్షణం మనసులో తలచుకుంటాను. 'అఖ్య! ఏం గీసాడు. శభాష్.' అనుకుంటాను. కాబట్టి అలా గీసే అందరు కార్పూసిస్టులూ ఇప్పటి.

◆ నచ్చిన రచయితలు?

విశ్వాంధ సత్యనారాయణ, ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ, మల్లాది, యండమూరి.

◆ మీ కుటుంబం?

జన్మప్పలం మహబూబ్ నగర్. మా నాన్ గారు కీ.శే శ్రీమాన్ మధుమోహన్ గారు ఆన కట్టల నిర్మాణంలో ఇంజనియర్గా పనిచేసారు. అమృగారు శ్రీమతి విజయలక్ష్మీ గారు ప్రభుత్వ పారశాలల్లో టీచర్గా పనిచేసి ఇటీవలే రిటైర్ అయ్యారు. ఇంట్లో ఒక చిన్న గ్రంథాలయం ఉండాలన్నది మా అమ్మ కల. అది నెరవేరింది. ఇద్దరు చెత్తెళ్ళు. ఒకరు గణితంలో, మరొకరు కెమిట్రీలో ప్రోఫెస్స్‌గ్రాహ్యయేషన్ చేసారు. ఇద్దరికి పెళ్ళిక్కు అయ్యాయి. ఇద్దరికి చెరో అబ్బాయి.

◆ మీ చదువు, వ్యక్తి?

చదువు - మాస్టర్ ఆఫ్ కంప్యూటర్ ఆప్లైక్షన్స్ వ్యక్తిరీత్యా సాఫ్ట్‌వేర్ రంగంలో ప్రాజెక్ట్ మేనేజర్.

◆ మీకు పెళ్ళి.. గిళ్ళి ఏమైనా....?

గిళ్ళి కాలేదు కాని, 2014 ఆగస్టులో పెళ్ళి అయ్యాంది. నా భార్యమణి పేరు సమత. సాఫ్ట్‌వేర్ ఇంజనియర్. ఇద్దరం ఒకటే ఫీల్డ్.

◆ మీ రచనలకు మీ కుటుంబ సహకారం ఎంతవరకు ఉంటుంది?

పూర్తి సహకారం ఉంటుంది. తన పెళ్ళి కాకముందు, నా రచనలకు నా రెండో చెల్లెలు అప్పక ప్రాఫ్ రీడింగ్ చేసి పెట్టేది. నా రచన లన్సింటనీ మా అమ్మ ఒక లీస్ రాసి, పద్ధతి ప్రకారం భద్రపరుస్తూ ఉంటారు. ఇక, జీవిత భాగస్థ్యమి ఇచ్చే సహకారం అత్యంత కీలక మైనది. నేను ఏదైనా సరే సీరియస్‌గా అధ్యయనం చేస్తున్నప్పుడు గానీ, రాష్ట్రస్తున్నప్పుడు గానీ నా భార్య నస్సు డిస్ట్రీబ్యూషన్ చేయడు సరి కదా నా సమయానికి పూర్తి విలువ, సహకారాన్ని అంది

స్తుంది. అలాంటి జీవితభాగస్వామి దౌరకడం నా అధృష్టం.

◆ ఇంకా ఏం రాయబోతున్నారు?

తెలంగాణ మాండలీకంలో కొన్ని కథలు రాయబోతున్నాను. హోస్యం కనిపించే సీరియస్ కథలు అవి. కొన్ని ఆంగ్ల కవితలు రాస్తున్నాను.

◆ హోస్యాన్ని నిర్వచించమంటే?

చించను...చిస్తే, అది ఆ నిర్వచనానికి లోనై ఉంటుంది. అది తప్ప, ఇక మిగతాది హోస్యం కాదేమో అన్న భావన కలిగిస్తుంది. అందుకే, నేను ఆ డైర్యూం చేయను. హోస్యం అనేది వస్తువు కాదు... అది ఒక రసం. హోస్య రసాన్ని నిర్వచిస్తే... హోస్యారసాన్నిదనకు పరి మితులు విధించడమే. ఎది హోస్యమో చెప్పను గానీ, ఎది కాదో చెప్పగలను. నవ్విస్తూ చేసే ఏమర్గ అనే పేరుతో ద్వోషాన్ని ప్రదర్శించేది హోస్యం కాదు.

◆ సినీ రంగంలో ప్రయత్నం చేశారా? లేదు!

◆ హోస్యానందం పత్రిక గురించి ఏమైనా చెప్పారా?

హోస్యానందం పత్రిక విశ్వసనీయతను ఏనాడు కోల్పోలేదు. అదొక్కటి చాలు. ఓసారి పట్టిక పరీక్ష అని ఒక కథ రాసి హోస్యానందం కు పంపి, నేను ఆఫీస్ హిమీద ఇటలీ వెళ్లి పోయాను. పరసపెట్టి కొన్ని నెలలపాటు హోస్యానందం రాలేదు. ఏమయ్యందో తేలీదు. భోన్ చేసి అడగాలా... అడిగితే... ‘అపును! పత్రిక మూతపడింది.’ అని సమాధానం వన్నే దాన్ని జీర్ణించుకోవడం కష్టం.

కామెడీ రచనలకు స్థానం ఉండే హోసం పత్రిక ఆపేస్తున్నప్పుడు కె.ఐ.వరప్రసాద్ రెడ్డిగారు ఆ విషయం చెబుతూ రాసిన సందేశం నాకు బాగా గుర్తుంది. “మంచి పత్రికలు కావాలం టారు. కానీ, మంచి పత్రికలు పెడితే, చందా కట్టి చదవరు.” అనే ముక్కసూటి భావాలు అందులో ఉన్నాయి. హోస్యానందం కూడా ఇలాగే ఆపేశారా... ఐతే ఈసారి నా మొదటి కథ, ‘వంకాయోపాభ్యాసం’ విషయంలో రాసి నట్లు.. పట్టిక పరీక్ష ప్రచంచవకపోతే నా ట్రిప్ప్ట నాకు ఇప్పంది. అని ఉత్తరం రాయలేదు. ఈసారి నాలో కాస్త పరిపక్వత, హోస్యానందం

రాముగారి కవిట్యూంట్ పై నమ్మకమూ రెండూ పెరిగాయి. దాదాపు సంవత్సరం తర్వాత, పత్రిక మళ్ళీ ప్రారంభం అయ్యంది. నా ‘పట్టిక పరీక్ష’ కథతో సహా.

◆ హోస్యానందం ఎడిటర్ రాము గారితో అనుబంధం గురించి చెప్పారా?

నా మొదటి నవల ‘ప్రక్కాళన’కు కవర్-డిజైనింగ్ చేసింది రాము గారే. ఐతే, డిజైనర్ రాముడే ఎడిటర్ రాముడని, నాకు అప్పుడు తెలీదు. మేమిద్దరం ఏనాడూ ముఖాముఖి కలుసుకోలేదు. మొత్తం ఉత్తరాలు, భోన్లు,

వాట్సప్. అదీ... విషయానికి మించి ఒక్క పదం కూడా అదనంగా మాట్లాడుకోము. నా ప్లాన్ ప్రాకారం నేను రాస్తాను. ఏమైనా ప్రత్యేక వైన విషయాలపై హోస్యానందాన్ని విదుదల చేయాలనుకుంటే ఓ మొసేజ్ పెడతారు. రాస్తాను, నవ్వించడంలో నేనూ ఓ భాగం పంచుకుంటాను. నా జీవితంలో అత్యంత కలినమైన హోం వర్క్ ఇచ్చింది రాము గారే.

◆ అదేమితి?

‘పదబంధం, ప్రహేళికా’ పేర్లతో అడ్డ గత్సు, నిలవు గత్సు నింపండి అంటూ దాదాపు అన్ని భాషల పత్రికల్లో వస్తుంటాయి. దాన్ని ఎందుకు కామెడీ చేయకూడదనే విచిత్రమైన ఆలోచన వచ్చింది. ఒక కామెడీ పజిల్ తయారు చేసి.. ‘దమ్ముంటే ఈ పజిల్లో ఒక్క టైనా నింపండి. కోటి రూపాయలు ఇస్తాను.’

అని హోస్యానందంకు పంపాను. అందులో ప్రచురించారు. ఏళ్ళు దొర్రిపోయాయి.

రాముగారు ఓరోజు భోన్ చేసి, వచ్చే నెల ఎల.బి.శ్రీరాం గారి పై ప్రత్యేకసంచిక వివరల చేస్తున్నాం. అప్పుడైప్పుడో మీరు కామెడీ పజిల్ అని రాసారే... ఆ తైపులో ఎల.బి.శ్రీరాంగారి సినిమాల పై పజిల్ రాసి పంపగలరా... అని అడిగారు. గుండెల్లో రాయిపడింది. ఒక వ్యక్తి తాలూకు కెరీర్ పై పజిల్ రాయడం కష్టం. నేను రాయను అని చెప్పాలంటే, ఏదో ఒక సాకు చెప్పాలి. అసత్యదోషం. రాయలేను. అని చెప్పాలంటే, ఓటమి. అదీ ఒప్పుకోలేను. పోనీ నిజంగా రాయలేని ఇతర పరిస్థితులు ఏమైనా ఉంటే, నిజయితీగా ‘కుదరదు’ అని చెప్పాచ్చు. రాముగారేమీ నొచ్చుకునే మనిషి కారు. అద సపు ప్రశ్నలు వేయకుండా, పరిస్థితులను అర్థం చేసుకోగల సహ్యదయులు. అలాంటి పరిస్థితు లేమీ లేనప్పుడు... రాయను అని చెప్పడం భావ్యం కాదనిపించింది. సరే అన్నాను. ఆఫీస్ నుండి ఇంటికి వెళ్లాడు, ప్యాక్ పెన్సు పేపర్ పెట్టుకొని కూర్చుకున్నాను. ఇక ఎంత కుట్టి పడ్డానో, చెప్పలేను. ప్రశ్నలు, సమాధానాలు, ఆ పజిల్లో ఇప్పట్టేసరికి, కుకుటేశ్వరుడు కూసాడు. మొత్తానికి పజిల్ పూర్తయ్యింది. అలా ఎల.బి.శ్రీరాంగారికి, రాముగారి ద్వారా ఓ శీర్డ్కాపుప్పాన్ని సమర్పించాను.

◆ రచయితగా మీ లక్ష్యం ఏమితి?

రచనకు లక్ష్యం ఉంటుంది గానీ, రచయితకు లక్ష్యం ఉండడు. కేవలం మజిలీలు ఉంటాయి. రచయిత ఒక నిరంతర యాత్రికుడు.

◆ హోస్యానందం పారకులకు ఏం చెప్పారు?

మాన్సు వేసుకుండాం... శానిటిజర్ రాసుకుండాం. అనవసరంగా బయట తిరక్కుండి. ఇతరులకు ఒత్తిడి కలిగించకండి. ఆరోగ్యమే సంతోషం. సంతోషమే ఆరోగ్యం. హోస్య పుస్తకాలు చదవండి. చదివించండి. సరదా కార్పూస్ మాడండి. మాపించండి.

◆ మీరు అనుకున్నవన్నీ నెరవేరాలను

ఆకాండ్రిష్టా, హోస్యానందం తరపు నుండి ఆల్ ద బెస్ట్.

ఈ అవకాశం ఇచ్చినందుకు

హోస్యానందానికి ధన్యవాదాలు.

తర్వాత్కు కథలు

గంగాధర్ వడ్డమన్నాటి-9908445969

అలా తిక్క కుదిర్చాడు మరి

తర్వాత్రావు ప్రింటింగు ప్రెస్సు ఇసరు. జీతం పెంచమని అతని కింద పనిచేసే సుబ్బారావు ఎప్పుడోచ్చినా... అతనికి ఓ కథ చెప్పి... దాని ముగింపు చెప్పే జీతం పెంచతానంటుంటాడు. ఇప్పుడు కూడా ఓ కథ చెప్పడం ప్రారంభించడంతో...
సుబ్బారావు వినసాగాడు-

మధు కొత్తగా ఓ ప్రైవేటు కంపెనీలో ఉద్యోగానికి చేరాడు. అయితే అక్కడ మేనేజర్ జీవనకుమార్ గురించి కథలు కథలుగా చెప్పు కోవడం విన్నాడు. ఆయన మహా దాబు మనిషినీ... విపరీతమైన గొప్పులకి పోతాడనీ తెలుసుకున్నాడు. అయితే ఇందులో ఇబ్బంది పెట్టే విషయం ఏవిటంతే, అతను అందరినీ చులకన చేసి అవమానిస్తాడు.

ఓసారి మధు అర్ధంటు పనిమీద అనకాపల్లి వెళ్లాల్సి వచ్చింది. అప్పుడు అతని సూటుర్ స్ట్రాట్ కాకపోవడంతో మేనేజర్ జీవనకుమార్ బండిని ఓసారి ఇమ్మని అడిగాడు.

దానికి అతను నిప్పు మీద ఉపులా చిటపట లాడిపోయాడు. వాట నాన్నెన్న! కామన్ సెన్స్ ఉండా? వెడ్సెన్స్ దే అని వదిలేస్తున్నాను... లేదంటే సస్పాండ చేసేనేవాట్టి. అది ఇంపోర్ట్ బైక్. దాని ధరతో మాంచి కారు కొనేయొచ్చు తెలుసా!? అదీ నా స్థాయి. దాన్ని నీలాంటి వాళ్ళు చూడటమే ఎక్కువు. అలాంటిది, దాన్ని నువ్వు తేరగా నడిపేద్దామనే... బేస్కెలెన్ ఆశలు మంచివి కావు. అయినా కాళ్ళు గాల్లో, కళ్ళు పగటి కలల్లో విహరిస్తే ఇలాంటి చచ్చు ఆలోచనలే వస్తాయి. ముందు నీ స్థాయి తెలుసుకుని మనలుకో! లేదంటే అసలుకే మోసం వస్తుంది. పో! పోయి సెక్యూరిటీ గార్డులూ, అటెండర్లూ వాడే కామన్ ఆఫీస్ బండి ఒకటి ఉంటుంది. దాన్ని అడుక్కుని తీసుకుపో చెప్పాడు... కాదు

కాదు కసిరేసాడు. ఆ అవమానంతో, మొహం కుళ్ళిన ఆనపకాయలు పెట్టుకుని మధు రగిలి పోయాడు. ఈ విషయం పై ఆఫీసర్ల దృష్టికి తీసుకెళ్ళాలని అనుకున్నాడు. కానీ దాని వలన పెద్ద ప్రయోజనం ఉండడని భావించాడు.

అతని అహాన్ని అప్పడంలా ముక్కలు చేయాలనుకున్నాడు. డబ్బు పోయినా, అతనికి గట్టిగా బుద్ది చెప్పాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

వెంటనే కొంత అప్పుచేసి, లోన్ పెట్టి అలాం టిదే కొత్త ఇంపోర్ట్ బైక్ కొనేసాడు. తర్వాత మంచి ఉద్యోగం రావడంతో వేరే ఉద్యోగానికి వెళ్లిపోయాడు. కానీ జీవనకుమార్ అహం

దబ్బుతీసే పనిచేసి పోయాడు.

దాంతో జీవన కుమార్కి తలకొట్టేసినట్టు యింది. చీకట్లోకి నెట్టేసినట్టుయింది.

అప్పటి నుండి బండి తేవడానికి సిగ్గుపడే వాడు. చిన్న స్థాయి ఉద్యోగుల ముందు తలత్తు కోలేకపోయేవాడు. ఇక చేసేది లేక అప్పటి నుండి అహం తగ్గించుకుని కారులో వచ్చే వాడు!...

జప్పుడు చెప్పు! అతను అంతలూ అవమాన పడిపోవడానికి, నలిగిపోవడానికి కారణం ఏవిటీ? మధు అలాంటి బండి కొనుక్కుంటే అంత అవమాన పడు. ప్రైగా ఆఫీసు కూడా మారిపోయాడు. కానీ అతను వెళ్లిపోయినా అతడికి వచ్చిన అవమానం ఏమై ఉంటుంది. అసలు ఏం జరిగింది? మధు ఏం చేసాడు?! కాస్త దగ్గరగా చెప్పినా నీ జీతం పెంచేస్తాను” అడిగాడు తర్వాత్రావ్.

“సింపలే సార్! అంత డబ్బు పెట్టి కొనుక్కున్నాడు. వెళ్లిపోయే ముందు అందరితో అతని లాంటి బండి నేను కొనగలను... అని చెప్పి వెళ్లిపోయినట్టుయింది కదా! దాంతో ఢిలా పడి పోయి తన కింద వారి దగ్గర అవమానం ఫీలయ్యంటాడు. అంతేనా సారీ...” అడిగాడు నమ్మకంగా.

“కాదు! తమరి బొందు!! మధు కొనుక్కున్న బండిని, ఆఫీస్ అబెండర్లూ... సెక్యూరిటీ గార్డులూ... ఆఫీసు పనులకు వాడుకునే కామన్ వెహికల్గా, ఆ ఆఫీస్ స్టోప్ వారికి ప్రెజెంట్ చేసాడు. దాంతో ఆ మేనేజరూ, వారూ ఒకే బండి ఉపయోగించడం జరిగేది. అది చూసిన ఆఫీసు వాళ్ళు జోకులు వేసుకో పడం మొదలుపెట్టారు. దాంతో మేనేజర్ ఆ బండిని ఆఫీసుకి తీసుకురావడం మానేసాడు. అలానే మళ్ళీ గొప్పులకి పోవడం, ఇతరులని కించ పరచటం లాంటివి మానేసి కొంత బుద్ధి తెచ్చుకున్నాడు... అదీ అసలు సంగతి.

మువ్వు చెప్పులేక పోయావు కనుక ఈ సారి కూడా నీ జీతం పెంచడం జరగదు” అని తర్వాత్రావు చెప్పగానే...

“మీ తర్వాత్రా మీదే కానీ నా తరపు అర్థం చేసుకోరు కదా!!” అనుకుంటూ అక్కడ్నుంచి వెళ్లిపోయాడు సుబ్బారావు.

సంయుక్తంగా నిర్వహించిన కార్యాన్వాసిటీ ఫలితాలు

అంశం: జుట్టు

న్యాయ నిర్దేశల మాట(లు)

జుట్టు అనే సబ్సెక్షన్ మీద కార్యాన్వ గీయాలీ అంటే, మన బుద్ధిలో వెంటనే తట్టే ఊహాలు: తలనీలాలు, విగ్గలూ, డైలూ, బుట్టతల, బట్టతల, గుండూ, గెడ్డం మీసాలు, జడలు, పౌయిర్ కట్టింగ్ సెలోస్సుకు సంబంధించే వుంటాయి. వీటి మీద నాటి తలిసెట్టి, బాపూ నుండి నేటి ధీరజు, సునీల వరకు వందల వేల సంఖ్యలో కార్యాన్వ, ప్రింటు, వెబ్బు పత్రికల్లో గీసేశారు.

ఇప్పటి కోరోనా లాక్‌డౌన్ కారణంగా జుట్టు పెరిగిపోయి సెలోస్సుకట్టే అవకాశాలు లేక మగజనం పడ్డ అగచాట్లు అంతా ఇంతా కాదు. కార్యానిస్టులకి జుట్టు మీద అయిడియాలు అల్లడానికి మాంచి అవకాశం ఇప్పుడు గాక మరిప్పుడు అనుకుని, ఈ అంశం మీద హస్యానందం రామూ, గోతెలుగు బన్ను గార్లు, కార్యాన్వ పోటీ సంకల్పించారు. ఎక్కువ బహుమతులు ప్రకటించి కార్యానిస్టులని ప్రోత్సహించడనికి ముందుకు వచ్చారు. రామూ, బన్ను గార్లని మనసార అభినందిస్తున్నాను.

పోటీకి మూడువందల పైచిలుకు కార్యాన్వ రాగా, పత్రికల సంపాదక వర్గం వాటిని వడపోసి, తొంఛై రెండు కార్యాన్వను ఎంపిక చేసి జూరీ మెంబర్లకి అందించారు. నేనూ, సరసీ ఆ కార్యాన్వను నిశితంగా పరిశీలించి, సమీక్షించి, చర్చించి, ఇరవై మూడింటిని వేరు చేశాము. వాటిల్లో మొదటి, రెండవ, మూడవ బహుమతులకు, ఇరవై కన్సెలేషన్ బహుమతులకు అర్థమైన వాటిని నిర్ణయించి రామూ, బన్ను గార్లకి సమర్పించాము.

ఇలాంటి పైలెంట్ కార్యాన్వ పోటీ ఇంతకు ముందెపుడూ నిర్వహించబడలేదు. ఇంతపెద్ద సంఖ్యలో బహుమతులు ఇప్పుడం కూడా ఇదే తొలిసారి.

ఈ పోటీలో ఎంతో ఉత్సాహంగా పాల్గొన్న కార్యానిస్ట్ మిత్రులనందరినీ పేరు పేరునా అభినందిస్తున్నాను. విజేతలకి నా శుభాకాంక్షలు, శుభాశీస్సులు.

తెలుగు కార్యాన్వ వర్ధిల్లు గాక.

పోటీకి విశేషంగా వచ్చిన ఎంతోలో నిర్వహకులు ఇచ్చిన అంశానికి దగ్గరగా ఉన్న వాటిలో మెర్చున వాటిని ఎంపిక చేయడం

జరిగింది. ప్రతిపారు వైవిధ్యభరితంగా ఆలో చించడం ఆనందించ దగిన విషయం.

ఎంపిక కానంతమాత్రాన మిగిలిన కార్యానిస్టులు నిరుత్సాహ పదవలసిన అపసరం లేదు. మరింత మెరుగ్గా కార్యాన్వను వెయ్యడానికి ప్రయత్నించాలి.

'కాప్సున్ లెన్ కార్యాన్వ' అని ప్రకటిస్తే వ్యాఖ్యలతో కొన్ని కార్యాన్వ రావడం ఆశ్చర్యానికి గురి చేసింది. అలాగే ఇంతకు ముందే వచ్చి, పాపులర్ అయిన కార్యాన్వ ఐదియాలానే తిరిగి గీసి పంపడం కూడా!!

పోటీని నిర్వహించి కార్యానిస్టులను ప్రోత్సహిస్తున్న 'గోతెలుగు డాబ్ కామ్' వారిని, విజేతలను, పోటీలో పాల్గొన్న వారిని అభినందిస్తున్నాను.

-సరసి

-కార్యానిస్ట్ జయదేవ.

జీట్టు - ఈ సబ్జెక్ట్ కొంచం కష్టమనిపించింది కానీ 117మంది కార్యునిస్టులు 200పైగా కార్యాన్నలు పంపించారు. మొత్తం 28 బహుమతులు ప్రకటించాం. అయితే మరికాన్ని చక్కబి కార్యాన్నలు పరిగణనలోకి తీసుకుని మరో 15 మందికి ప్రత్యేక జ్ఞారీ బహుమతులు ప్రకటించాం. పత్రికలో స్థలాభావం వలన ఆ కార్యాన్నలు ప్రచురించలేక పోతున్నాం. (గో తెలుగు.కామ్లో ఉంటుంది) వారి పేర్లు ఇక్కడ ప్రకటిస్తున్నాం. పొల్గొన్న ప్రతి కార్యునిస్టుకి e-certificate పంపించాము. అందరికి కృతజ్ఞతాభివందనాలు . -బన్ను, గో తెలుగు.కామ్

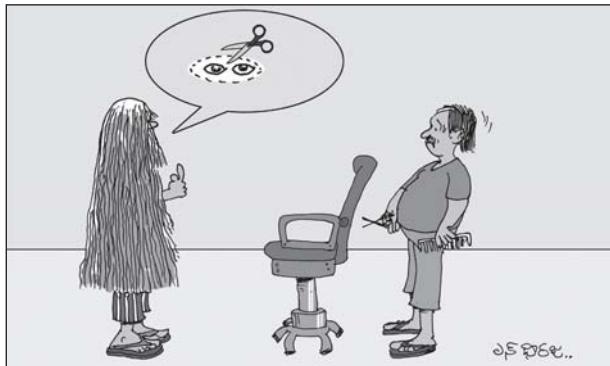
మొదటి బహుమతి రూ.5000/-లు పొందిన కార్యున్

ప్రత్యేక జ్ఞాలీ బహుమతులు వొందిన కార్యునిస్టులు

- ◆ చక్రవర్తి ◆ దౌర్శ్లీ ◆ జి.యస్.ఆర్. ◆ జన్మ ◆ రాజు
- ◆ ఎమ్.ఎ.రఘువ్రీ ◆ నిరంజన్ ◆ పిస్టు ◆ రమ ◆ ఉలి
- ◆ రంగాచారి ◆ సాయికృష్ణ ◆ శ్రీఅక్షేరు ◆ స్వాతికృష్ణ
- ◆ వరప్రసాద్

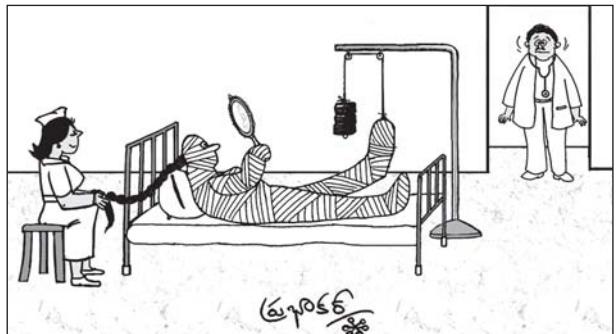
రెండవ బహుమతి రూ.3000/-లు పొందిన కార్యున్

మూడవ బహుమతి రూ.2000/-లు పొందిన కార్యున్

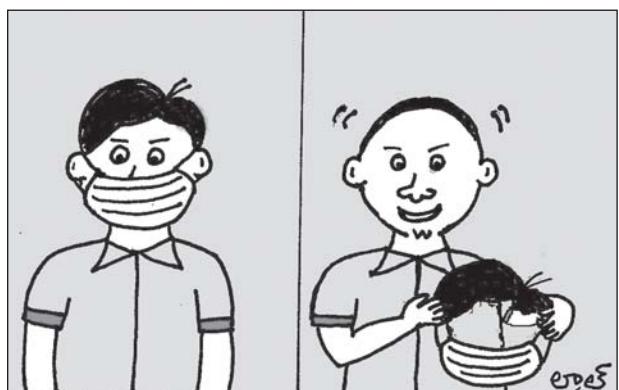
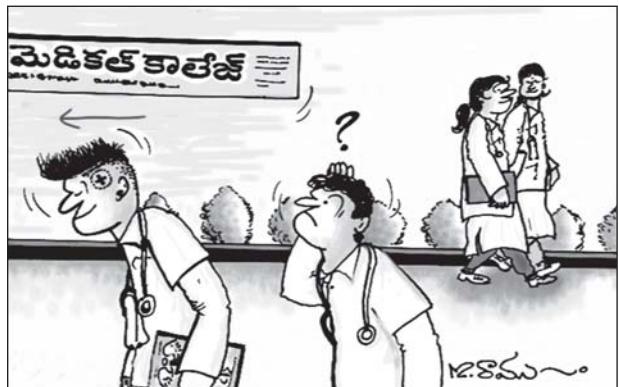

విలిష్ట బహుమతి రూ.1000 లు. (ఒక్కటి) వొందిన కార్యున్లు

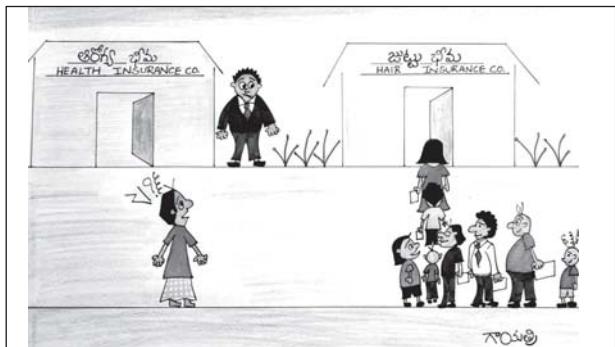
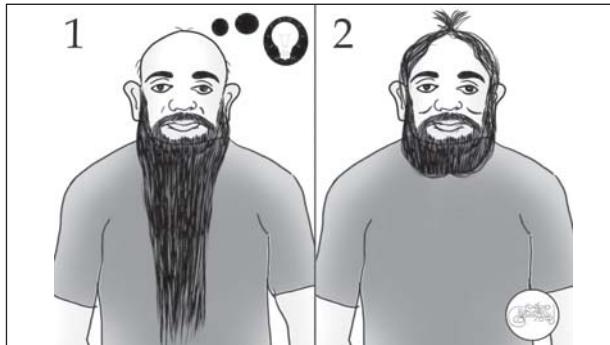

విలిప్ప బహుమతి రూ.1000 లు. (ఒకటి) వొందిన కార్యాలయాన్ని

విలిష్ట బహుమతి రూ.1000 లు. (ఒక్కటి) పాఠంబన కార్యాన్నలు

క్యాప్స్‌లేన్ కార్యాన్నలు ఎప్పుడూ కార్యానిస్టులకు చాలింజే!

ఐడియాలు రద్ది చేసుకున్నాడు... క్యాప్స్ లేకుండా ప్రైజెంట్ చేయడం కత్తి మీద సాములాంటిది. పైగా ఒక సబ్జెక్ట్ మీద అయితే ఇంకా ఎక్కువ 'బ్రెయిన్ వర్డ్' చేయాలి. మన కార్యానిస్టులు తమ సత్తా చాటడానికి ఇదొక మంచి అవకాశం... చాటారు కూడా ఇందులో పాల్గొని!

ఈ పోటీని నిర్వహించిన మా 'గోతెలుగు.దాట్కామ్' బస్సుగారికి నా హృదయపూర్వక అభినందనలు. ఈ 'జాట్టు' విజేతలకు, పాల్గొన్న కార్యానిస్టులందరికి శుభాకాంక్షలు. -రాము.పి, ఎడిటర్, హస్యానందం

చచ్చింది గో

గంగాధర్ వడ్డమన్నాటి-9908445969

తీరి, సిలింగ్ వైపు కాస్త సీరియస్‌గా చూస్తా...

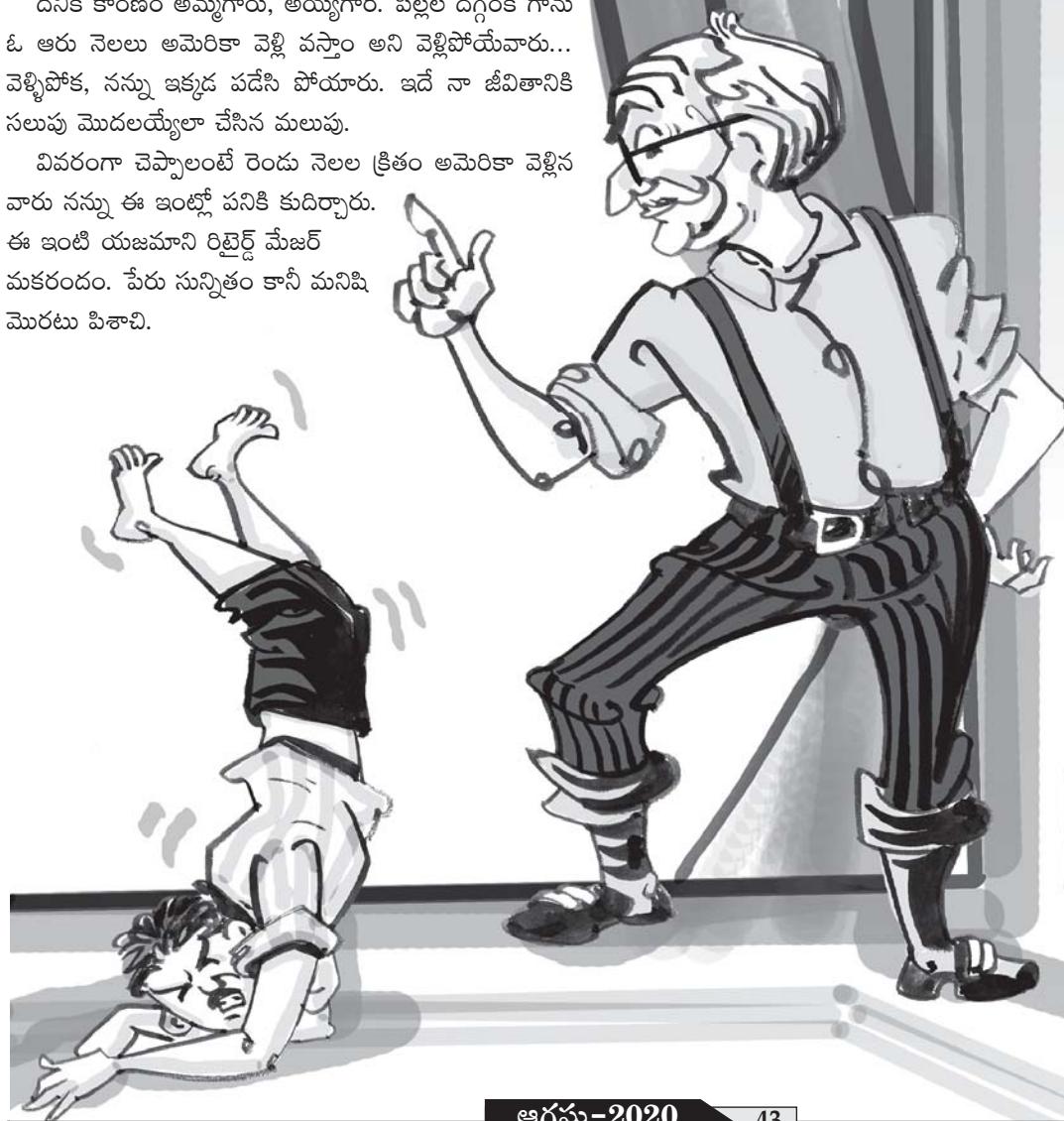
“ఇక్కడికొబ్బిపడ్డాక, నా గురించి తలుచుకుంటే నాకే జాలేస్తోంది.

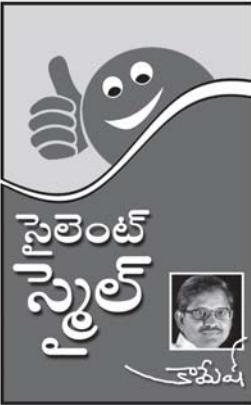
నా త్రీడీ కలలన్నీ గాడితప్పి బోడిగా మారి చిల్లు పడ్డ నోట్లయ్యాయి. ఎప్పుడూ హాయిగా టీ.వి చూస్తా ఆ లంకంత కొంపలో అటూ ఇటూ స్వేచ్ఛగా తిరిగేవాడ్చి. పనోచ్చే అయినా ఎప్పుడూ నన్ను వారు అలా చూడలేదు. విద్యాధరరావు అయ్యగారు పెద్ద హోస్టిల్ చయిత, ఆయన సతీమణి చాలా మంచి మనిషి. నన్ను ఎప్పుడూ ఇంటి మనిషిగానే చూసారు. కానీ ఇప్పుడు అంతా తల కిందులైపోయింది. నా బతుకు బుగ్గిపొలయిపోయింది.

దీనికి కారణం అమ్మగారు, అయ్యగారే. పిల్లల దగ్గరకి గాను ఓ ఆరు నెలలు అమెరికా వెళ్లి వస్తోం అని వెళ్లిపోయేవారు... వెళ్లిపోక, నన్ను ఇక్కడ పడేసి పోయారు. ఇదే నా జీవితానికి సలుపు మొదలయ్యేలా చేసిన మలుపు.

వివరంగా చెప్పాలంటే రెండు నెలల క్రితం అమెరికా వెళ్లిన వారు నన్ను ఈ ఇంట్లో పనికి కుదిర్చారు. ఈ ఇంటి యజమాని రిలైఫ్ మేజర్ మకరందం. పేరు సున్నితం కానీ మనిషి మొరటు పిశాచి.

ఎప్పుడూ క్రమశిక్షణా గోంగార కట్టా అని నా ప్రాణం తీస్తాడు. పొద్దున్నే నన్ను నిద్రలేపి ఆసనాలు వేయమంటాడు. అవి కూడా ఆతసు కొత్తగా కనిపెట్టినవట. ఉదాహరణకు బోర్లా పడుకుని ఈత కొట్టాలట. అది చేప ఈతా సనం అట... అలాగే వెల్లకిలా పడుకుని మూర్ఖ వచ్చినట్టు గిల గిలా కొట్టుకుంటే అది గిల క్యామ్ ఆసనమట... ఒక వైపు కాలెత్తి, చేయ ఊపుతూ పడుకుంటే అది అర్దశవాసనమట. ఇలాగే ఏవేవో ఆసనాలు నాతో ఆయాసం వచ్చే వరకూ వేయస్తుంటాడు... అలాగే కడుపులో

దేవే పనులు కూడా అనేకం చేస్తుంటాడు. అవన్నీ తట్టుకుని నెట్టుకొస్తున్నాను.

ఇంట్లో చాలా నెమ్మెదిగా మాట్లాడాలట. దాంతో నేను మాట్లాడ్డమే తగిపోయింది. అతిధులు వస్తే, అయ్యగారాస్తారు కూర్చోండి అని చెప్పి వారికి నిమ్మరుసం ఇవ్వాలట. అదే అలవాటయిపోయి ఇంటికి ఎవరొచ్చినా అవే మాటలు అప్రయత్నంగా నా నోటి వెంట వచ్చేసేవి. అఖరికి గ్యాసోడొచ్చినా, పాలోడొచ్చినా సరే. ఎక్కువ సేపు టీ.వీ చూడకూడ దట. దాంతో టీ.వీని మర్మిపోయాను. పనిలో ఉన్నప్పుడు ఫోను మాట్లాడకూడదు, కూరల్లో ఉపు, కారం ఎక్కువ వేయకూడదు. జాత్రు చిన్నగా క్రాఫ్ చేయించకోవాలి... లాంటి ఎన్నో రూల్సు. అయినా అన్నీ భరిస్తున్నాను. కారణం కొద్దిరోజులేగా అని.” అనుకున్నాడు మనసులో

తనకి తానే నచ్చచెప్పుకుంటూ.

అయితే ఆరు నెలలూ గడిచించి, అమెరికా నుండి విద్యాధరరావు నేరుగా మేజర్ మక రండం ఇంటికి వచ్చారు.

వారిని చూడగానే ఉక్కపోస్తున్నప్పుడు చల్లని గాలి ఒంటికి తగిలినట్టియింది... ప్రాణం లేచొచ్చింది. పలకరింపులూ కుశల ప్రశ్నలూ అవీ అయ్యక, హరిని పక్కకి పిలిచి-

“హారి వాడు కొంచెం చాదస్తం మనిషనే కానీ మనసు మంచిదే. అయితే ఇప్పటికి వాడి దగ్గర ఇరవైముంది పని చేసి మానేసారట. నువ్వుక్కడివే వాడి దగ్గర ఇంత కాలం పని చేసావని తెగ మరిసిపోతున్నాడు. అలాగే నీ జీతం రెట్టింపు చేస్తానన్నాడు. నిన్ను వాడి దగ్గరే ఉంచమని నన్ను బ్రతిమాలాడు. నా మాట కాదనవనే నమ్మకంతో సరే ఒప్పిస్తానన్నాను.

కనుక నీకు అభ్యంతరం లేకపోతే ఇక్కడ ఉండు. ఏమంటావు!?” అడిగాడాయన.

హరి ఆముదం తాగిన ముఖంతో -

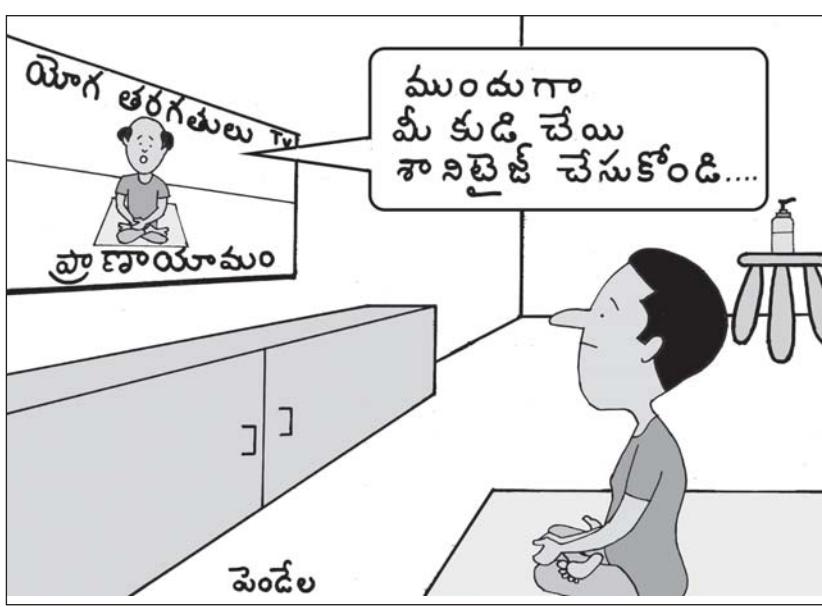
“సరే అయ్యగారూ! మీరేం చేసినా నా మంచికే, మీ మాట జవదాటొడ్డని మా అమ్మ మాట తీసుకుంది.” అన్నాడు అయిష్టంగా.

విద్యాధరరావు వెళ్లిన కొద్దిసేపటి తర్వాత సోపాలో కూలబడి -

“ఇందెంచే ఇలా అయింది. ఆ కథలో హీరో అన్ని కష్టాలూ పడ్డాక చివరికి మళ్ళీ తన విలాస వంతమైన జీవితం తనకి వచ్చేసిందిగా. మరి నా బతుకేంటిలా గతుకులుపడ్డ రోడ్డుయింది. అంటే... కథ వేరు జీవితం వేరు. అయినా అయ్యగారు రాసిన జీవితమే ఒక జాంకార్య అనే కథలో చెప్పినట్టు, ఏ జాంకార్య అదృష్టం ఆ జాంకార్యది. ఓ జాంకార్య చక్కగా చెట్టుకు ముగ్గపచ్చు... రెండోదానికి రాళ్ళ దెబ్బలు తగల వచ్చు... మరో దానికి కోసి కారం పెట్టచ్చు... ఇంకోదాన్ని చిలకలు పేక్కు తినొచ్చు... ఒకటి పచ్చిగా ఉండగానే గాలి వాసకి రాలిపోయి, తర్వాత పాలిపోయి, మట్టి పాలయిపోవచ్చు. కనుక జీవితం కూడా అంతే! ఎప్పుడు ఏ మలుపు తీసుకుంటుందో చెప్పలేం. అయినా అయ్యగారనేవారుగా, అంతా మనలోనే ఉంది. ఏదైనా కష్టం అనుకుంటే కష్టం, సుఖం అను కుంటే సుఖం అని. ఈ మకరండంగాడి నసా పక్కన పెడితే ఇక్కడా బానే ఉందిలే” అను కున్నాడు తనకి తానే నద్రిచెప్పుకుంటూ.

కారు నడుపుతున్న విద్యాధరరావుని ఉండ బట్టలేక వాళ్ళావిడ -

“ఏంటండీ మీరు! ఏదేదో చెప్పి ఆ హరి గాడిని అక్కడే పడిలేసారు. పాపం! మనతోనే

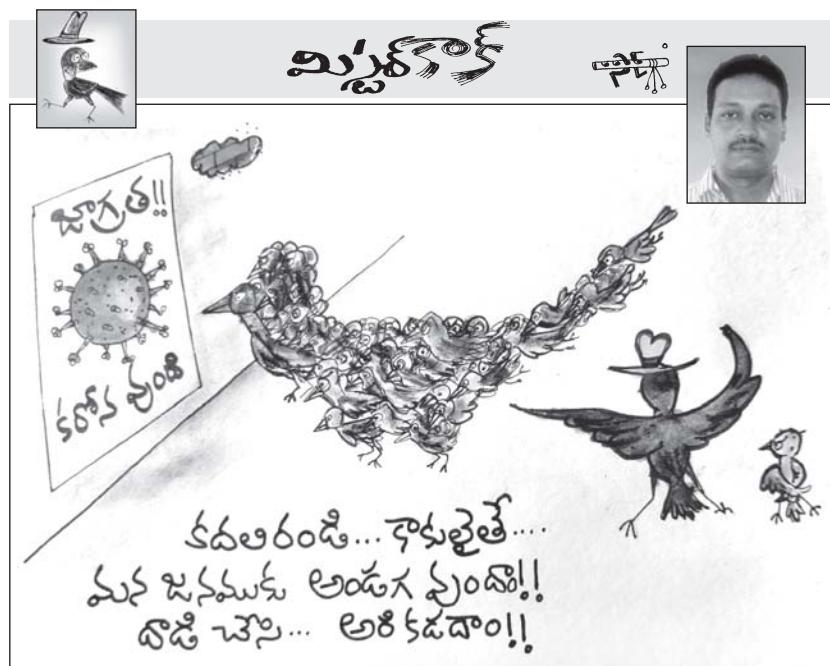

తీసుకు వచ్చేస్తే భావుండేదేమానంది. వాడు గడుగ్గాయే. కానీ వాడుంటేనే నాకు ఊసు పోతుంది ఇంట్లో. నాతో కలసి కాపురంలో నిష్పలు అనే దైలీ సీరియల్ చూసేవాడు. నేను ఏ పెళ్ళికో పేరంటానికో వెళ్ళి ఏదైనా భాగం ఖిస్సుయితే, వాడే నటించి మరీ ఆ ఎపిసోడ్ మొత్తం చేస్తేవాడు. ఓసారి అలానే అత్తగారు కోదలిని ఎలా హింసించిందో చెబుతూ, చెబుతూ ఆ పాత్రలో లీనస్టేపోయి, నా జూత్తు పీఫేసి, నెత్తిమీద ముట్టేసి, నన్ను బయటికి గించి తలుపేసాడు. అప్పటినుండి వాడిని ఎపిసోడ్సిని భోసులో రికార్డ్ చేసి వినిపించమని చెప్పాను. పొరపాట్లు ఏ మర్దరో మానభంగమా ఉంటే ఇంకామైనా ఉందా?...” చెప్పిందామె.

“ఇక అవు. నాకూ వాడంటే అభిమానమే. నేనూ మొదట వాడ్చి తీసుకోచ్చేదామనే అను కున్నాను. కానీ మనింట్లో ఉన్నప్పుడు వాడు విష్టులవిధిగా తయారయ్యాడు. దొంగచాటుగా సిగరెట్లు కాల్పుడం... వచ్చిన అతిథులతో మర్యాదా, మట్టిగడ్డా లేకుండా వీడే ఓసరులా మాట్లాడ్డం. కాయగూరలూ, సరుకుల్లో ఎక్కువ మొత్తంలో కమీవస్తు తీసుకోవడం. పైగా పక్కిల్లటి పని పిల్ల రంగితో సరసాలు ఆదు తున్నాడని ఆ ఇంటి ఓసరు నాతో చెప్పింది.”

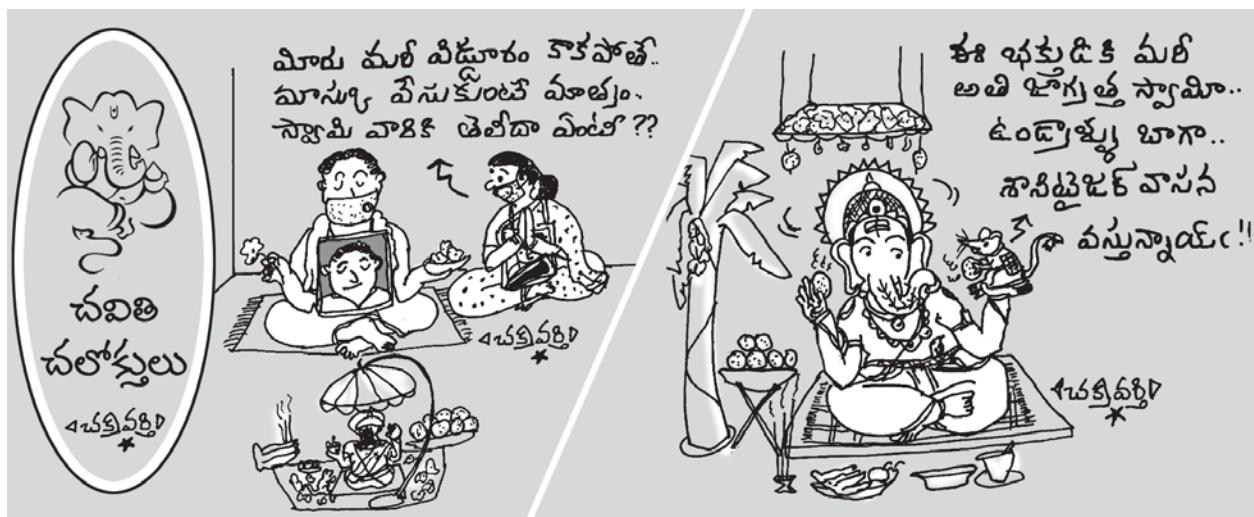
“అవునండి! అలాంటి పనులు చేస్తే ఎవరి
కైనా కోపం వస్తుంది మరి!” అందామె.

“ఊర్పుా! అనసు విషయం అది కాదు. ఆవిడ వీడి వంక ఎన్నిసార్లు చూసినా పట్టించు కోలేదట. అయినా సద్గై అని సరిపెట్టుకుం

దట. కానీ ఆవిడని కాదని వాళ్ల పని మనిషిని చూడటం ఆవిడకి కోపం తెప్పించిందట. నేను మీ పనివాడికి కూడా అంత పనికి మాలిన దానిలా కనబడుతున్నానా అంటూ గొడవేసు కుంది. ఇలా అన్నిటినీ ఓర్చుకున్నాను. ఆఖరికి దొంగతనంగా నా మందు తాగేస్తున్నాడు. మొన్నో సారి నిద్రపట్టక అర్ధరాత్రి లేచాను. రెండు పెగ్గలు తాగుదామని కబోర్డు తీసి చూస్తే మందు లేదు. వాడ్చి పిలిచి అడిగితే సమాధానం లేదు. పోనీ తెచ్చుకుండామని బయటికెళితే బారు లేదు. తిరిగొచ్చాక నిద్ర లేదు. మొత్తానికి నాకా రోజు మనశ్శాంతి

లేదు. అందుకే ఇప్పుడు వాడిపై నాకు జాలి లేదు. అప్పుడే వాడ్చి పని లోంచి తీసేద్దామను కున్నాను. కానీ వాళ్ళమ్మ భోను చేసి, మీరు పనిలోంచి తీసేస్తే మా ఊరు వచ్చి ఇంకా దిగజారిపోతాడు. ఎలాగో మీరే వాడ్చి దారిలో పెట్టండయ్యా మీకు పుణ్యం ఉంటుంది అని బ్రతిమాలింది. సరే ఎలా అని అలోచిస్తుండగా, మకరందం పనివాడు కావాలనడం, మనం పిల్లల దగ్గరకి అమెరికా వెళ్ళాల్సి రావడంతో అన్నీ అలోచించి. వాడి బాగు కోరి. అక్కడ పనిలో కుదిర్చాను. తర్వాత వాడి తిక్క కుదిర్చాను” చెప్పాడాయన.

చయ్యల కలం

కులపత్రి శివ్యర్

“నీకేం పనీపాటా లేదనుకుంటున్నారా? అలాంటి దగుల్చాజీ పనులు నేనెందుకు చేస్తాను?... అలాంటాలోచనలు కూడా రావు నాకు... మా ఇంటా వంటా లేదు! నాకేం అవసరం?” పాపారావు ఎదురు ప్రశ్న చేసాడు.

“సూర్యుడు తూర్పున ఉదయించునది అన్నది ఎంత నిజమో... ఆ ఇంట్లో దెయ్యాలుఉన్నాయన్నది కూడా అంతే నిజం....” అన్నాడు తనే మళ్ళీ గొంతుని భయంకరంగా మార్చి - గట్టిగా అరిచినట్లుగా!

“అలాగా! నాకు ఇస్పుర్చేషన్ అంతా ఇచ్చినందుకు చాలా ధాంక్స్ అంటి.... ఊపిరుంటే ఉపు అమ్ముకెనా బతకొచ్చు. బ్రతికుంటే బలుసాకు అమ్ముకునైనా బ్రతకొచ్చు. ఆ ఇంట్లో ఉంటే సచ్చిపోతాను. నేను వెంటనే ఆ ఇల్లు భాళీ చేసేస్తాను.” రాజేంద్ర కంఠంలో టనులకొఢ్హి కృతజ్ఞతని కురిపిస్తూ అన్నాడు.

అంతలోనే సడన్గా ఏదో గుర్తుకొచ్చిన వాడికిమల్లీ తల విదిలించి - “మరి ఆరోజు వరండా మీద పురై ప్రత్యక్షమైనప్పుడు అయిన మీ మీద పోలీస్ కంప్లయింట్ ఇచ్చాడెందు కని?” అన్నాడు అమాయకంగా చూస్తూ.

“మిమ్మల్ని నమ్మించటానికి అలా చేసి ఉంటాడు... తన ఇంట్లో దెయ్యాలున్నాయన్న సంగతి అయినకు బాగా తెలుసు. కానీ, ఆ సంగతి మీకూడా తెలిస్తే. మీరు భయపడి ఇల్లు భాళీ చేసేస్తారు కదా! అందుకని మిమ్మల్ని

నమ్మించటానికి - ఉత్తుత్తి పోలీస్ రిపోర్టు ఇచ్చాడన్నమాట. నేరం రుజువు కాక పోలీసులు మమ్మల్ని వదిలేసారు” అన్నాడు పాపారావు తెలివిగా...బింకంగా.

“అవునవును. అంతే అయ్యింటుంది. గంగిరెద్దులూ తల ఆడిస్తూ అన్నాడు రాజేంద్ర.

“ఏది ఏమైనపుటికీ మీకు చాలా ధాంక్స్ పాపారావుగారు! నిజం చెప్పి నా కళ్ళ తెరిపిం చారు. వస్తానరండి... వస్తాను ఫ్రోండ్స్!” అంటూ అక్కడున్న మిగతావారికూడా - రాజేంద్ర

కరచాలనం చేసి, చేతులు జోడించి నిల బడ్డాడు.

“మంచిది. వెళ్లిరండి. నాకు తెలిసిన ఇస్పుర్చన్ ఇష్టుడం నా ధర్మం.” అన్నాడు పాపారావు పెదరాయుడి సినిమాలో రజనీకాంతీలా ఫోజు పెట్టి.

అతను వెళ్లిపోయాక “గ్రాండ్ సక్సెస్రా! ఈ శుభ సందర్భంలో నువ్వు మా అందరికీ గ్రాండ్ పార్టీ ఇష్టులి... అరేయు ఈ శుభవేళ అందరూ సాంగూ, సైపులూ వేసుకోండి...” సైపులు వేయటం ప్రారంభించాడు నరపారి.

“స్తు... వెయ్యిండి... సైపులు... నా సామి రంగా...” అంటూ పాపారావు, మిగతా మిత్రబ్యందం ఎగరవేసారు.

ఇదేంటి ఇలా జరిగింది? వాడిని దులిపి పారియ్యాలనుకుని వెళ్లి ఇలా భయపడిపోయా దేంటి తను? తనకేమైంది? తను ఏం చేస్తున్నాడు? ఎటువైపు వెళుతున్నాడు?

జరిగిన కథ: శ్రీనివాసరావు ఇంట్లో అడ్డుకుండటానికి ఎవరొచ్చినా ఆ ఇంట్లో దెయ్యాలున్నాయని, భయపెట్టి వెనక్కి వెళ్లిపోయేట్లు చేస్తుంటాడు శ్రీనివాసరావు మేనల్లడు పాపారావు. రాజేంద్ర కలంన్నేహితురాలు పల్లవి తండ్రి శ్రీనివాసరావు. ఉద్దోగం వచ్చి శ్రీనివాసరావు ఇంట్లో అడ్డెకి దిగుతాడు రాజేంద్ర. భానుప్రకాష్టో శ్రీనివాసరావు ఇంట్లో దెయ్యాలున్నాయని ఆ ఇంట్లో అడ్డెకి దిగొద్దుని చెప్పాడు రాజేంద్ర. ఆ విషయం శ్రీనివాసరావుకి తెలిసి కోపంగా రగిలిపోతూ రాజేంద్రని నిలచిస్తాడు. ఆ పరిస్థితి నుంచి సమయస్వార్థితో బయటపడతాడు రాజేంద్ర. ఆ ఇంట్లో దెయ్యాలున్నాయని భయపడుతున్న అప్పారావు పని పట్టేందుకు అప్పారావు దగ్గరకు వెళతాడు రాజేంద్ర. అప్పుడు...

రాజేంద్ర పరిపరివిధాలా ఆలోచిస్తూ రోడ్స్ట్రీమ్ దీని పరధాన్యానంగా నడవసాగాడు. అతని మనసు మనసులో లేదు.

అలా నడుస్తుండగా ముల్లని ముల్లతోనే తియ్యాలి! అనే సామెత సదన్గా అతని మనసులో మెదిలింది.

అవునవును. ఎలాగూ తాను ఆ పాపారావ్ దగ్గర పిరికి పలుకులు పలికి వచ్చాడు కాబట్టి ఇంక అదే ట్రాక్లో ప్రోస్టై వాడిని ముప్పు తిప్పలు పెట్టి, వాడి పీడని వదిలించుకోవాలి.

ముందు వాడి పీడ వదిలిపోతే, 'టులెట్' బోర్డ్‌ని శాశ్వతంగా తొలగించటం ఎలా అనే దాన్ని గురించి ఆ తర్వాత ఆలోచించుకోవచ్చు. ముందు పీడ సంగతి చూడాలి.

అలా ఆలోచిస్తూ మరింత హంఘారు మనసుకు రాగా, మరికాస్త దూరం వెళ్ళిసరికి అతని మనసులో ఓ అమోఫుమైన, అద్భుత మైన, అసాధారణమైన (రాజేంద్ర దృష్టిలోనే) పదియా తనకు వచ్చినందుకు తన బుర్రను తానే అభినందించుకోకుండా ఉండలేక పోయాడు రాజేంద్ర.

ముసిముసిగా నవ్వుకుంటూ, తన భుజాన్ని తానే తట్టుకుంటూ ముందుకు సాగిపోయాడు.

"ఎట్టెట్టా?" అంది పల్లవి విస్మయంగా.

"అబ్బా! విస్మయంలో మీరెంత అందంగా ఉన్నారండీ!" అన్నాడు రాజేంద్ర.

అక్కడే వున్న శ్రీనివాసరావు దాన్ని పొగిడే రోగం తాలూకు ప్రకోపంగా భావించేసి, "నీ పొగడ్తలకి ఏంలే గాని, నీ ప్లోన్ ఏంటో సరిగ్గా, అభషయ్యేలా చెప్పు?" అన్నా బుర్ర గీరు కుంటూ.

"అపునంకుల్ వజ్ఞాన్ని వజింతోనే కొయ్యా లన్నారు పెద్దలు - కానీ, ఆ పాపారావ్ వజిం కాదు కాబట్టి నేను ఆ సామెతను మార్చి ముల్లు ని వజింతోనే తియ్యాలి... అంటే వజిం అంటే నేనని అన్నమాట."

"అన్నమాట ఏంటి బాబూ! ఉన్న మాటే!" శ్రీనివాసరావు ఆ మాట అనటంతో మరింత రెచ్చిపోయాడు రాజేంద్ర.

"అందుకనే నేను బాగా ఆలోచించి ఈ పదియా కనిపెట్టాను." అని ప్రారంభించి...

తానేం చేయబోతున్నాడో ఆ తండ్రి కూతు జ్యుకు విశదీకరించాడు రాజేంద్ర.

"సూపర్ ఐడియా! వండపుల్!" అంది పల్లవి అతనికేసి మెరుస్తుస్తు కళ్ళతో చూస్తూ.

"నిజంగానే అంటున్నారా? లేక నా పొగిడే రోగం మీకూడా ఒంటబట్టిందా?" చమత్కరించాడు రాజేంద్ర.

పల్లవి ఫక్కన్ నవ్వింది.

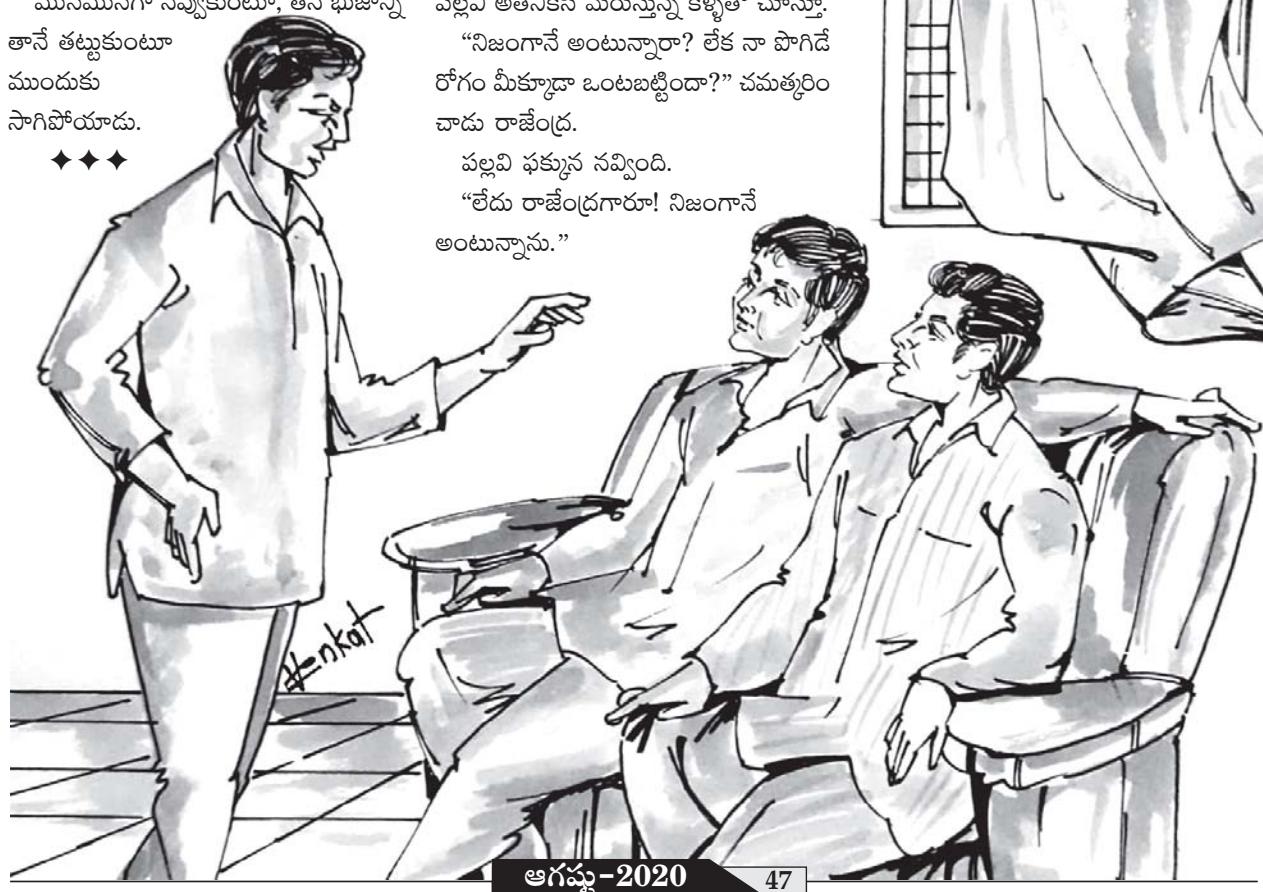
"లేదు రాజేంద్రగారూ! నిజంగానే అంటున్నాను."

"అవును బాబూ! నిజంగానే నీ ఐడియా సూపర్గా వుంది. అమ్మాయి చెప్పింది కర్కె." శ్రీనివాసరావు కూడా కూతురికి వంత పాడి, ఆ మీదట ఆమెకేసి మరిపెంగా చూసాడు.

"రోజూ పల్లవిగారు ఇచ్చే సూపర్ డస్ట్ టీ తాగుతున్నాను కదా!... అందుకే ఇలాంటి సూపర్ ఐడియాలు వచ్చేస్తున్నాయ్! అయితే ప్రాసీడ్ అయిపోమంటారా? వజింలాగా దూసుకుపోముంటారా?" అన్నాడు రాజేంద్ర మరో చమత్కార బాణాన్ని సంధించి! పల్లవి మళ్ళీ ఫక్కాల్సు నవ్వింది.

"తప్పకుండా ప్రొస్టైపో బాబూ! ఆ త్రాప్సుడి ఆట కట్టించడానికి దీన్ని మించిన ఉపాయమే లేదన్నలు... ఎక్కడివాడివో మమ్మల్ని ఆదు కొమ్మని ఆ దేవడే పంపాడు." అన్నాడు శ్రీనివాసరావు చేతులు పైకెత్తి దణ్ణం పెడుతూ.

"ఓకే అంకుల్!" రాజేంద్ర నవ్వుతూ అన్నాడు.

“రేవేనండీ ఆ పాపారావ్ రూమ్కి వెళ్లబోతు న్నాను.” అన్నాడు రాజేంద్ర.

◆◆◆

అనుకోకుండా మళ్ళీ ఊడిపడిన రాజేంద్రని చూసి ఆప్యర్యపోయాడు పాపారావ్.

ఆ సమయంలో వాళ్ళ రూమ్లో అతనూ, నరహరీ మాత్రమే ఉన్నారు.

“మీరా? ఏంటి మళ్ళీ వచ్చారు? రండి!”

“ఆ ఇంట్లో ఉండడం ఇంక నావల్కాదు పాపారావ్గారూ! రాత్రి ఏమయ్యిందో తెలుసా? ఆ ఇంట్లో ఉన్నా మిగతా నాలుగు పోర్స్‌న్లలోనూ రక్తపు వర్షం కురిసింది. అటు రూఫీకి గానీ, ఇటు గోడలకి గానీ ఒక్క బొట్టు రక్తం కూడా అంటుకోలేదు. కానీ ప్రతి గది లోనూ నేలంతా రక్తమే! ఒక్క క్యూబీక్ సెంటి మీటర్ కూడా భాళీ లేకుండా ప్రతి గది రక్తంతో అలికిసట్టగా అయిపోయింది. ఓ అర్థరాత్రి పూట యూరిసట్ట్ కి వెళ్లాల్సి వచ్చి, నేను లేచి చూస్తే ఇదీ పరిస్థితి. నేను గాబిరా పడి, కేకలు వెయ్యడంతో వాళ్ళూ లేచి కూర్చున్నారు... మిగతా పోర్స్‌న్లు అనుకున్నాం గానీ వాళ్ళ పోర్స్‌న్లోనూ అదే పరిస్థితి. తాళాలు వేసున్న భాళీ పోర్స్‌న్ల తలుపులు తెరిచి చూస్తే, అక్కడా అదే పరిస్థితి. తెల్లవార్లూ మేమంతా మేలకువ గానే ఉండిపోయాం. ఇంత జిరిగాక కూడా ఇంకా వాళ్లింట్లో దెయ్యాలు లేవనే అంటు న్నాడాయన. ఇది కూడా మీ పనే అని బుకా యిస్తున్నాడాయన! అది ఎలా సంభవం? మీరే

మంచ్యు, కొష్ట్ కొష్ట్! ఎన్న ఇక్కినామ్ములుంపు, మంచ్యు ఇంకుచుంచుకుండి!

చెప్పండి? ప్రతి గదినీ రక్తంతో అలకడం -

“మీ ఒక్కరివల్లా సాధ్యమయ్యే పనేనా? అదీగాక తాళాలు వేసి వన్న పోర్స్‌న్లోకి మీరు ఎలా వెళ్గలరు? అందుకే నాకు హారెత్తిపోయి ఇలా పరుగిత్తకుంటూ వచ్చాను... ఉద్యోగం కూడా మానేసి ఊరెళ్ళిపోదామా అన్నంత భయం కలుగుతోంది పాపారావ్గారూ.” ఏకవిని చెప్పేసి, రొప్పటం ప్రారంభించాడు రాజేంద్ర.

ఇదంతా వింటుంటే పాపారావ్కి మతి పోయినట్టే అనిపించింది.

ఒక దశలో అయితే భయంతో రోమాలు నిక్కబోడుచుకున్నాయ్ కూడా!

“ఏంటి రాజేంద్రగారూ! మీరు చెబుతోంది నిజమా? వాటే వండర్....” అన్నాడు కళ్ళని

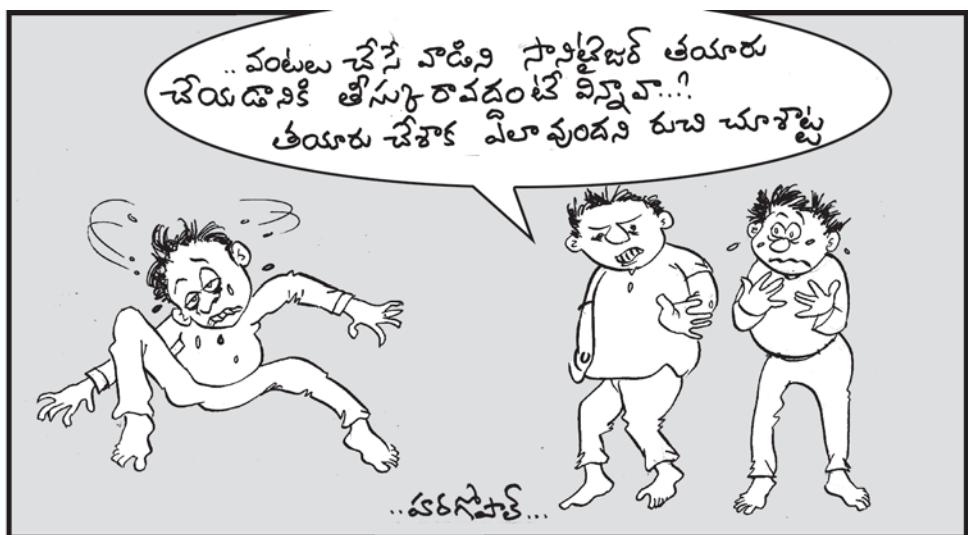
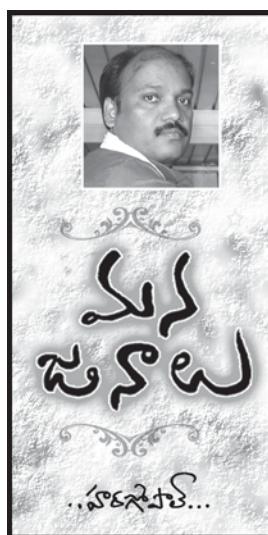
పత్తికాయల్లా విప్పారుస్తూ.

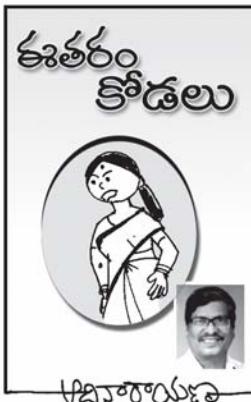
“నిజమా అంటారేంటుండీ బాబూ!... ఆ దృశ్యాన్ని ఊహించుకుంటుంటే ఇప్పటికూడా కాళ్ళూ చేతులూ గజగజా పణికిపోయాయ్ నాకు... భయంతో ముచ్చెమటలు పోస్తున్నాయ్ నాకు...” అన్నాడు రాజేంద్ర.

అతని ముఖంలోని ప్రతి అఱువులోనూ భయం తాండవిస్తోంది.

“ఛీ!..నేను నమ్మలేకపోతున్నాను. అంత రక్త వర్షం ఎలా సాధ్యం?” పాపారావ్ అనుమా నంగా అన్నాడు.

“అవును. నేనూ నమ్మలేకపోతున్నాను... ఇదేమన్నా పోర్స్రెర్ సినిమానా?...” అన్నాడు. నరహరి.

శితర్మి కోడలు
అన్నారాయించె

“ఇందులో నమ్మకపోవడానికి ఏముంది? ఇదివరకు రాళ్లవర్షం కురవలా? పుట్టిలూ గట్టా ప్రత్యక్షం కాలా? అలాగే ఇదీనూ....అయినా, నేను పారపాటు చేసాను పాపారావ్గారూ-ఆ దృశ్యాలన్నిటినీ నా సెల్ఫోన్లో తీసి ఉంటే బాగుండేది....రికార్డ్గా పెట్టుకోవచ్చు. రేపు పోలీన్ రిపోర్ట్ ఇచ్చినా ఆధారాలు ఉండేవి.... వ్యా!” అన్నాడు రాజేంద్ర. రెండు చేతుల్నీ కలిపి తొడమీద దబీమని గుర్తుకుంటూ.

ఇంకా విస్మయంగా చూస్తున్న పాపారావ్ వంక-అంతే విస్మయంగా చూస్తూ - “గతం లోని రాళ్లవర్షం ఎంత నిజమో ఇప్పటి రుధిం వర్షం అంతే నిజం!” అన్నాడు రాజేంద్ర.

“గాడిదగుడ్డు నిజం... ఆ రాళ్లవర్షాలూ, వరండామీద పుట్టి ప్రత్యక్షం కావడాలూ.... ఇవన్నీ నేను చేసిన పనులే! ఆ గుడ్లగూబగాడి మీద కసితో, పగతో రలిగిపోతూ చేస్తున్నాను. అయినా... ఈ రక్తపువర్షం, సంగతి ఏంటి?

ఇదేదో గమ్మత్తుగా ఉందే? నేను గాక మరొకడు ఎవడు?” అన్నాడు పాపారావ్ విస్మయపథ్థలో అనసులు నిజం బయటికి కట్టేస్తూ.

‘చీడి మొహం... వీడేం చేస్తాడు నన్ను!... భయంతో వణికి చచ్చే ఎవవగాడు...’ అని అనుకున్నాడు పాపారావ్ తేలికగా, నిర్లక్ష్యంగా.

‘దొరికిపోయావరూ పాపారావ్గా!...’ అను

కున్నాడు రాజేంద్ర మనసులో సంబరంగా.

బడియా-సినిమాటిక్ బడియానే! అయి తేనేం, సూపర్ సక్రెన్! లోలోన చంకలు గుడ్ల కుంటూ - “వింటి? ఏంటి పాపారావ్గారూ! ఏవిటి మీరంటున్నది? ఇంతకుముందు జరిగి నవన్నీ మీరు చేసిన పనులా?!. . . ఆశ్చర్యంగా ఉందే!... మీరేంటి? ఎందుకిలా? ఆ దెయ్యాలు మీరా? ఐమీన్... మీ పనా?” అన్నాడు పైకి ఆశ్చర్యాన్ని వ్యక్తం చేస్తూ... లోలోపలి భావాలు బయటపడకుండా!

పారపాటున తాను నోరు జారేసాడన్న

సంగతి అపుటిగ్గాని తెలిసిరాలేదు పాపారావ్.

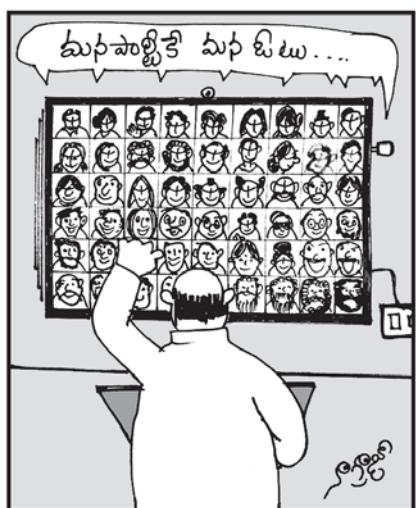
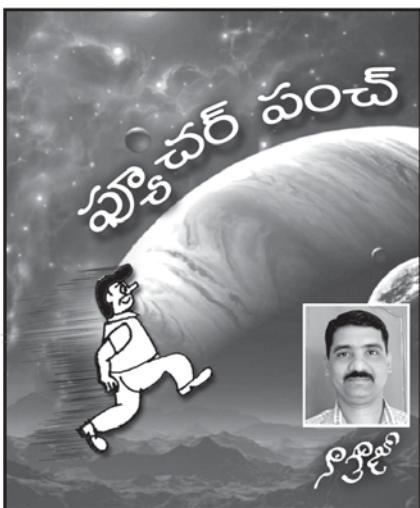
“అభై! అహం... అహప్ప...” అన్నాడు తడ బడిపోతూ.

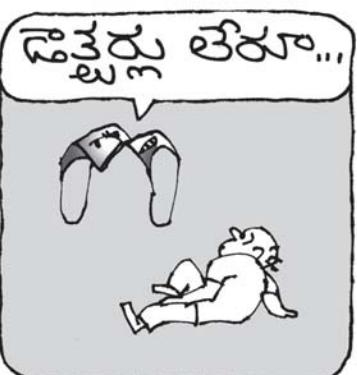
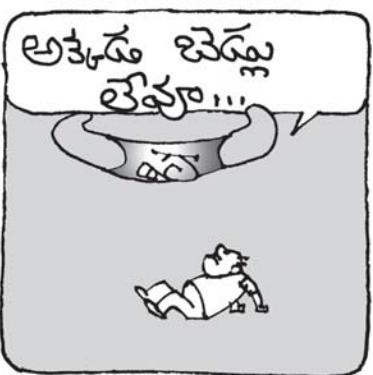
“ఫర్మాలేదులే పాపారావ్గారూ!... ఈ రహస్యం ఎక్కడికి పోదు... బయటికి అస్తులు పొక్కరు. నా చెవిలో పడిందంబే-అది బావిలో వేసిన గులకరూయిలాగే పడి ఉంటుంది. నిజం చెప్పేసెయ్యండి! ఇంతకుముందు జరిగినవన్నీ మీరు చేసిన పనులే అయినప్పటికీ రాత్రి జరిగింది మాత్రం నిస్పందేహంగా దెయ్యాల పనే! నేనింక ఆ ఇంట్లో ఎలాగూ ఉండబోవట్లేదు.” అన్నాడు రాజేంద్ర తేలిగ్గా నప్పేస్తూ.

ఎలాగూ బయట పడిపోయాను కదా ఈ కోకిస్కా గొట్టంగాడు నస్యేం చేస్తాడు-అని....

“అపును రాజేంద్రగారూ! ఇంతకుముందు జరిగినవన్నీ నేను చేసిన పనులే! మా మామా జీని భయపెట్టడానికి అలా చేసాను.” అన్నాడు పాపారావు.

(సశేషం)

Jayadev

Owned & Published by : Ramu Panda from D.No.8-215/4, Yerrabalem, Guntur Dist.

Printed at: Rainbow Print Pack, Hyderabad. Edited by.Ramu.P

భేద బ్లేగ్ బ్లేగ్ బ్లేగ్

చుట్టూ

నవ్విలో ఎస్టుగా కూర్చుండే
నీ పికాగ్రణ ఎలూ
కుముర్చుంది...?!!

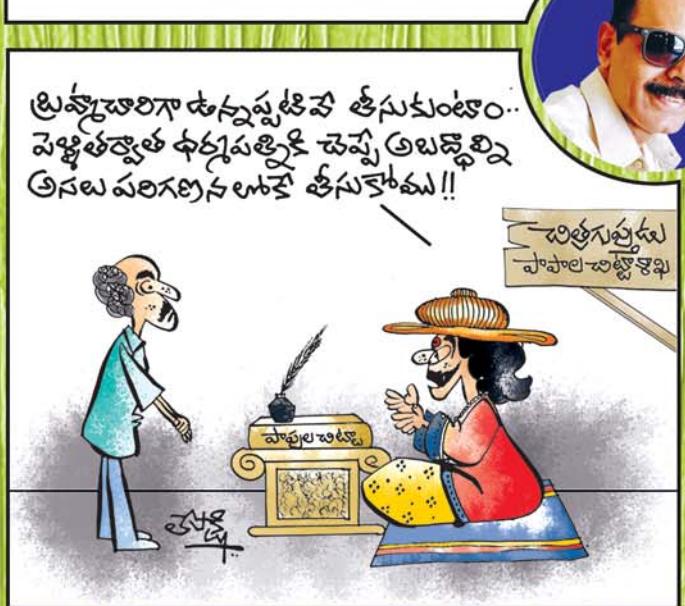
మధు గ్రజిస్తున్న జీవులకుండంల్లా
ఇంత్యునిఁఁ ఒన్నక అయింది.. ఫాఫ్సులు
కుమండుయవస్తుండి.. తగ్గిపోవి..!!

ఒకపెళ్ళు ఇంక్కిస్టుస్టులు ఉండయే
సుంఘమంలని తెచ్చుకొన్నా.. అంతే అంశులు
ఏక జీతుంచు పాతపొరుకు!!

ప్రశ్నాచారిగా ఈ న్నాప్టిప్పినే తీసుకుండం..
పెళ్ళిత్యుట కాఠ్యుప్పుకి డెప్పీ అయికిన్ని
ఆసవ పరిగణన ఉక్కు తీసుకుము!!

చూలు చుట్టూ చుమ్ముతుండా నుండి..
భాష ప్రకటిస్తే గ్రహించు అంటే వెంటికెంటం!!

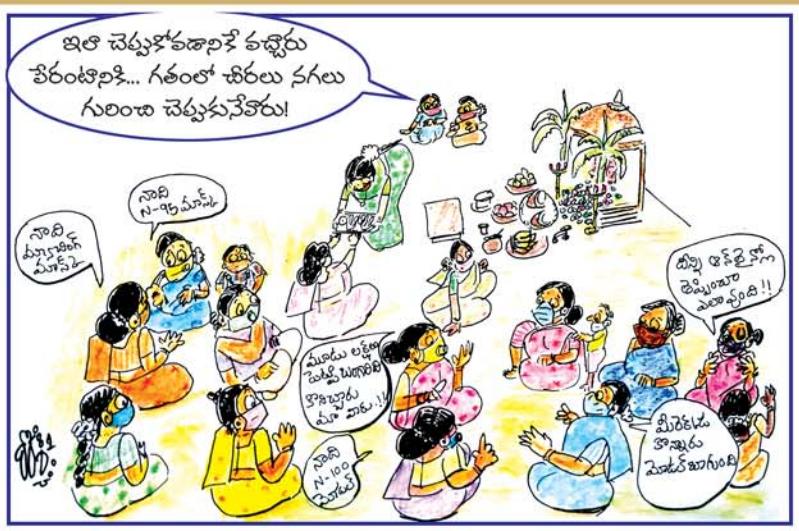

With Jaquar Taps

Best Cartoon of the Month

Sambamurthy Enterprises
12-10-04, Convent Street,
Vijayawada-520 001.
fone: 0866-2563824, 9676444548